

ZEBUR

Zebur

Zebur, (İbranice: Mizmor, Yunanca: Psalmoi) Tanah'ın Ketuvim kısmında bulunan Teilim bölümüne Türkçe'de verilen isim. Hristiyanlık'ta Davut'un Mezmurları veya sadece Mezmurlar olarak anılır ve Eski Ahit'te bulunur.

Musevilik'te Teilim olarak anılan Zebur, Tanah'ın bölümlerinden biridir. Çoğu David HaMeleh (Davut) ve Şlomo HaMeleh (Süleyman) tarafından yaklaşık M.Ö. 560 yıllarında yazılmış ilahi formunda 150 şiiirdir. Museviler tarafından dinsel törenlerde okunur. Ayrıca her dindar Musevi her gün bir bölümü okunmak suretiyle bir haftada tamamlanacak şekilde bu kitabı bitirir.

Davud'un Mezmurları olarak anılan Zebur, Hristiyanlarca da kutsal kabul edilir ve Tanah'taki şekliyle Kitab-ı Mukaddes'in Eski Ahit kısmında bulunur. Zebur'a sonradan eklenmiş olan 151. Bölüm Hristiyanlarca ve Yahudilerce kabul edilmez.

İslamiyet'e göre Davut peygambere indirilmiş kutsal kitaba verilen addır. İslamiyet'te Tevrat ve İncil gibi Zebur'un da tahrif edildiğine inanılır.

Hız. Dâvud'a indirilmiş. olan Zebur'da genellikle, O'nun Allah'a yakarıřları ve ilâhîleri yer almaktadır. Zebur'un İbranice asıl metni manzumdur. Allah'ın birlięi (tevhid) temeline dayanan dinler döneminin ilk ilâhî kitaplarından olan Zebur, doğruluęu terkeden, ahlâkî kaideleri tanımayan, kötülük ve günah içinde yüzen Yahudi kavmine Allah yolunu göstermek için nâzil olmuřtur.

Bilindięi üzere Zebur'la müstakil bir řeriat vazedilmemiř, Hız. Davud Hız. Musa'nın řeriatı ile amel etmiřtir. Zebur önceleri İbranice idi ve İbrânî-Ârâmî alfabesiyle yazılmıřtı. Hristiyanlıęın yayılmasından sonra da Lâtinceye çevrilmiřtir. Ancak günümüzde orijinal bir Zebur nüshasının mevcut olduęunu söylemek mümkün deęildir. Bugün yeryüzünde Zebur'a tâbi bir millet bulunmamakla beraber, gerek yahudiler, gerek hristiyanlar ibadet ve âyinlerinde dua niyetiyle Zebur'dan parçalar okumaktadırlar. Özellikle hristiyanların pazar âyinlerinde Mezmur'dan seçilmiş parçalar okumayı ihmal etmedikleri bilinen bir husustur.

1. Mezmur

BÖLÜM 1

Mez.1: 1 Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümez,

Günahkârların yolunda durmaz, Alaycılarının arasında oturmaz.

Mez.1: 2 Ancak zevkini RAB'bin Yasası'ndan alır Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür.

Mez.1: 3 Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benzer, Meyvesini mevsiminde verir, Yaprığı hiç solmaz. Yaptığı her işi başarır.

Mez.1: 4 Kötüler böyle değil, Rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzerler.

Mez.1: 5 Bu yüzden yargılanınca aklanamaz, Doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkârlar.

Mez.1: 6 Çünkü RAB doğruların yolunu gözetir, Kötülerin yolu ise ölüme götürür.

2. Mezmur

BÖLÜM 2

Mez.2: 1 Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa, Neden boş düzenler kurar bu halklar?

Mez.2: 2 Dünyanın kralları saf bağlıyor, Hükümdarlar birleşiyor RAB'be ve meshettiği krala karşı.D Not 2:2 "Meshettiği krala": İbranice "Meshettiğine". Mez.2: 3 "Koparalım onların kayışlarını" diyorlar, "Atalım üzerimizden bağlarını."

Mez.2: 4 Göklerde oturan Rab gülüyor, Onlarla eğleniyor.

Mez.2: 5 Sonra öfkeyle uyarıyor onları, Gazabıyla dehşete düşürüyor

Mez.2: 6 Ve, "Ben kralımı Kutsal dağım Siyon'a oturttum" diyor.

Mez.2: 7 RAB'bin bildirisini ilan edeceğim: Bana, "Sen benim oğlumsun" dedi, "Bugün ben sana baba oldum. Mez.2: 8 Dile benden, miras olarak

sana ulusları, Mülk olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim.

Mez.2: 9 Demir çomakla kıracaksın onları, Çömlek gibi parçalayacaksın."D Not 2:9 Masoretik metin "Kıracaksın", Septuaginta, Süryanice"Güdeceksin".

Mez.2: 10 Ey krallar, akıllı olun! Ey dünya önderleri, ders alın!

Mez.2: 11 RAB'be korkuyla hizmet edin, Titreyerek sevinin.

Mez.2: 12 Oğulu öpün ki öfkelenmesin, Yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz. Çünkü öfkesi bir anda alevlenir. Ne mutlu O'na sığınanlara!

3. Mezmur Davut'un oğlu Avşalom'dan kaçtığı zaman yazdığı mezmur

BÖLÜM 3

Mez.3: 1 Ya RAB, düşmanlarım ne kadar çoğaldı, Hele bana karşı ayaklananlar!

Mez.3: 2 Birçoğu benim için: "Tanrı katında ona kurtuluş yok!" diyor. D Not 3:2 "Sela": Müzikte duruş ifade eden bir terim olduğusanılıyor.

Mez.3: 3 Ama sen, ya RAB, çevremde kalkansın, Onurum, başımı yukarı kaldıran sensin.

Mez.3: 4 RAB'be seslenirim, Yanıtlar beni kutsal dağından.

Mez.3: 5 Yatar uyurum, Uyanır kalkarım, RAB destektir bana.

Mez.3: 6 Korkum yok Çevremi saran binlerce düşmandan.

Mez.3: 7 Ya RAB, kalk, ey Tanrım, kurtar beni! Vur bütün düşmanlarımın çenesine, Kır kötülerin dişlerini.

Mez.3: 8 Kurtuluş RAB'dedir, Halkının üzerinde olsun bereketin!

4. Mezmur Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 4

Mez.4: 1 Sana seslenince yanıtla beni, Ey adil Tanrım! Ferahlat beni sıkıntıya düştüğümde, Lütfet bana, kulak ver duama.

Mez.4: 2 Ey insanlar, ne zamana dek Onurumu utanca çevireceksiniz? Ne zamana dek boş şeylere gönül verecek, Yalan peşinde koşacaksınız?

Mez.4: 3 Bilin ki, RAB sadık kulunu kendine ayırmıştır, Ne zaman seslensem, duyar beni.

Mez.4: 4 Öfkelenebilirsiniz, ama günah işlemeyin; İyi düşünün yatağınızda, susun.

Mez.4: 5 Doğruluk kurbanları sunun RAB'be, O'na güvenin.

Mez.4: 6 "Kim bize iyilik yapacak?" diyen çok. Ya RAB, yüzünün ışığıyla bizi aydınlat!

Mez.4: 7 Öyle bir sevinç verdin ki bana, Onların bol tahıl ve yeni şaraptan aldığı sevinçten fazla.

Mez.4: 8 Esenlik içinde yatar uyurum, Çünkü yalnız sen, ya RAB, Güvenlik içinde tutarsın beni.

5. Mezmur Müzik şefi için - Ney için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 5

Mez.5: 1 Sözlerime kulak ver, ya RAB, İniltilerimi işit.

Mez.5: 2 Feryadımı dinle, ey Kralım ve Tanrım! Duam sanadır.

Mez.5: 3 Sabah sesimi duyarsın, ya RAB, Her sabah sana duamı sunar,

umutla beklerim.

Mez.5: 4 Çünkü sen kötülükten hoşlanan Tanrı değilsin, Kötülük senin yanında barınmaz.

Mez.5: 5 Böbürlenenler önünde duramaz, Bütün suç işleyenlerden nefret duyar,

Mez.5: 6 Yalan söyleyenleri yok edersin; Ya RAB, sen eli kanlılardan, Aldatıcılardan tiksiniyorsun.

Mez.5: 7 Bense bol sevgin sayesinde Kutsal tapınağına gireceğim; Oraya doğru saygıyla eğileceğim.

Mez.5: 8 Yol göster bana doğruluğunla, ya RAB, Düşmanlarıma karşı! Yolunu önümde düzle.

Mez.5: 9 Çünkü onların sözüne güvenilmez, Yürekleri yıkım dolu. Ağızları açık birer mezardır, Yaltaklanır dururlar.

Mez.5: 10 Ey Tanrı, onları suçlu çıkar! Kurdukları düzen yıkımlarına yol açsın. Kov onları sayısız isyanları yüzünden. Çünkü sana karşı ayaklandılar.

Mez.5: 11 Sevinsin sana sığınan herkes, Sevinç çığlıkları atsın sürekli, Kanat ger üzerlerine; Sevinçle coşsun adını sevenler sende.

Mez.5: 12 Çünkü sen doğru kişiyi kutsarsın, ya RAB, Çevresini kalkan gibi lütfunla sararsın.

6. Mezmur Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla Davut'un mezmuru

BÖLÜM 6

Mez.6: 1 Ya RAB, öfkeyle azarlama beni, Gazapla yola getirme.D Not "Sekiz telli sazlarla": İbranice "Sekizinciye göre", anlamıkesin olarak bilinmiyor.

Mez.6: 2 Lütfet bana, ya RAB, bitkinim; Şifa ver bana, ya RAB, kemiklerim sızlıyor,

Mez.6: 3 Çok acı çekiyorum. Ah, ya RAB! Ne zamana dek süreceksin bu?

Mez.6: 4 Gel, ya RAB, kurtar beni, Yardım et sevginden dolayı.

Mez.6: 5 Çünkü ölümler arasında kimse seni anmaz, Kim şükür sunar sana ölümler diyarından?

Mez.6: 6 İnle inle inle bittim, Döşüğüm su içinde bütün gece ağlamaktan, Yatağım sırlıklam gözyaşlarımdan. Mez.6: 7 Kederden gözlerimin ferisi sönüyor, Zayıflıyor gözlerim düşmanlarım yüzünden.

Mez.6: 8 Ey kötülük yapanlar, Uzak durun benden, Çünkü RAB ağlayışımı işitti.

Mez.6: 9 Yalvarışımı duydu, Duamı kabul etti.

Mez.6: 10 Bütün düşmanlarım utanacak, Hepsini dehşet saracak, Ansızın geri dönecekler utanç içinde.

7. Mezmur Benyamini Kûş'un sözlerine ilişkin Davut'un RAB'be okuduğu şigayon

BÖLÜM 7D Not "Şigayon": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik terimi.

Mez.7: 1 Sana sığınıyorum, ya RAB Tanrım! Peşime düşenlerden kurtar beni, Özgür kıl.

Mez.7: 2 Yoksa aslan gibi parçalayacaklar beni, Kurtaracak biri yok diye, Lime lime edecekler etimi.

Mez.7: 3 Ya RAB Tanrım, eğer şunu yaptıysam: Birine haksızlık ettiysem,

Mez.7: 4 Dostuma ihanet ettiysem, Düşmanımı nedensiz soyduysam,

Mez.7: 5 Ardıma düşsün düşman, Yakalasın beni, Canımı yerde çiğnesin, Ayak altına alsın onurumu.

Mez.7: 6 Öfkeyle kalk, ya RAB! Düşmanlarımla gazabına karşı çık! Benim için uyan! Buyur, adalet olsun.

Mez.7: 7 Uluslar topluluğu çevreni sarsın, Onları yüce katından yönet.

Mez.7: 8 RAB halkları yargılar; Beni de yargıla, ya RAB, Doğruluğuma, dürüstlüğüme göre.

Mez.7: 9 Ey adil Tanrım! Kötülerin kötülüğü son bulsun, Doğrular güvene kavuşsun, Sen ki akılları, gönülleri sınarsın.

Mez.7: 10 Tanrı kalkan gibi yanıbaşında, Temiz yürekli O kurtarır.

Mez.7: 11 Tanrı adil bir yargıçtır, Öyle bir Tanrı ki, her gün öfke saçar.

Mez.7: 12 Kötüler yola gelmezse, Tanrı kılıcını bilir, Yayını gerip hedefine kurar.

Mez.7: 13 Hazır bekler ölümcül silahları, Alevli okları. Mez.7: 14 İşte kötü insan kötülük sancıları çekiyor, Fesada gebe kalmış, Yalan doğuruyor.

Mez.7: 15 Bir kuyu açıp kazıyor, Kazdığı kuyuya kendisi düşüyor.

Mez.7: 16 Kötülüğü kendi başına gelecek, Zorbalığı kendi tepesine inecek.

Mez.7: 17 Şükredeyim doğruluğu için RAB'be, Yüce RAB'bin adını ilahilerle öveyim.

8. Mezmur Müzik şefi için - Gittit |üzerine - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 8

Mez.8: 1 Ey Egemenimiz RAB, Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!
Gökyüzünü görkeminle kapladın.D Not "Gittit": Bir müzik terimi ya da
üzüm sıkma mevsimindeokunan bir ilahi olabilir.

Mez.8: 2 Çocukların, hatta emziktekilerin sesiyle Set çektin hasımlarına,
Düşmanı, öç alanı yok etmek için.

Mez.8: 3 Seyrederken ellerinin eseri olan gökleri, Oraya koyduğun ayı ve
yıldızları,

Mez.8: 4 Soruyorum kendi kendime: "İnsan ne ki, onu anasın, Ya da
insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?"

Mez.8: 5 Nerdeyse bir tanrı yaptın onu , Başına yücelik ve onur tacını
koydun.D Not 8:5 "Nerdeyse bir tanrı yaptın onu": İbranice "Onu
Tanrı'dan(tanrılardan) pek aşağı yaratmadın" (bkz. Yar.1:26-28; İbr.2:6-8).

Mez.8: 6 Ellerin yapıtılarına üzerine onu egemen kıldın, Her şeyi
ayaklarının altına serdin;

Mez.8: 7 Davarları, sığırları, Yabanıl hayvanları,

Mez.8: 8 Gökteki kuşları, denizdeki balıkları, Denizde kıpırdaşan bütün
canlıları.

Mez.8: 9 Ey Egemenimiz RAB, Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!

9. Mezmur Müzik şefi için - "Oğulun Ölümü" makamında -Davut'un
mezmuru

BÖLÜM 9

Mez.9: 1 Ya RAB, bütün yüreğimle sana şükredeceğim, Yaptığın
harikaların hepsini anlatacağım.D Not Birçok İbranice elyazmasında 9. ve
10. Mezmur birleşik yazılır.

Mez.9: 2 Sende sevinç bulacak, coşacağım, Adını ilahilerle öveceğim, ey

Yüceler Yücesi!

Mez.9: 3 Düşmanlarım geri çekilirken, Sendeleyip ölüyorlar senin önünde.

Mez.9: 4 Çünkü hakkımı, davamı sen savundun, Adil yargıç olarak tahta oturdun.

Mez.9: 5 Ulusları azarladın, kötülerini yok ettin, Sonsuza dek adlarını sildin.

Mez.9: 6 Yok olup gitti düşmanlar sonsuza dek, Kökünden söktün kentlerini, Anıları bile silinip gitti.

Mez.9: 7 Oysa RAB sonsuza dek egemenlik sürer, Yargı için kurmuştur tahtını;

Mez.9: 8 O yönetir doğrulukla dünyayı, O yargılar adaletle halkları.

Mez.9: 9 RAB ezilenler için bir sığınak, Sıkıntılı günlerde bir kaledir.

Mez.9: 10 Seni tanıyanlar sana güvenir, Çünkü sana yönelenleri hiç terk etmedin, ya RAB.

Mez.9: 11 Siyon'da oturan RAB'bi ilahilerle övün! Yaptıklarını halklar arasında duyurun!

Mez.9: 12 Çünkü dökülen kanın hesabını soran anımsar, Ezilenlerin feryadını unutmaz.

Mez.9: 13 Acı bana, ya RAB! Ey beni ölümün eşiğinden kurtaran, Benden nefret edenler yüzünden çektiğim sıkıntıya bak!

Mez.9: 14 Öyle ki, övgüye değer işlerini anlatayım, Siyon Kenti'nin kapılarında Sağladığın kurtuluşla sevineyim.

Mez.9: 15 Uluslar kendi kazdıkları kuyuya düştü, Ayakları gizledikleri ağa takıldı.

Mez.9: 16 Adil yargılarıyla RAB kendini gösterdi, Kötüler kendi kurdukları tuzağa düştü. -Higayon D Not 9:16 "Higayon": Anlamı kesin olarak bilinmeyen bir müzikterimi.

Mez.9: 17 Kötüler ölümler diyarına gidecek, Tanrı'yı unutan bütün uluslar...

Mez.9: 18 Ama yoksul büsbütün unutulmayacak, Mazlumun umudu sonsuza dek kırılmayacak.

Mez.9: 19 Kalk, ya RAB! İnsan galip çıkmasın, Huzurunda yargılansın uluslar!

Mez.9: 20 Onlara dehşet saç, ya RAB! Sadece insan olduklarını bilsin uluslar.

10. Mezmur

BÖLÜM 10

Mez.10: 1 Ya RAB, neden uzak duruyorsun, Sıkıntılı günlerde kendini gizliyorsun?

Mez.10: 2 Kötüler gururla mazlumları avlıyor, Mazlumlar kötülerin kurduğu tuzağa düşüyor.

Mez.10: 3 Kötü insan içindeki isteklerle övünür, Açgözlü insan RAB'be lanet okur, O'nu hor görür.

Mez.10: 4 Kendini beğenmiş kötü insan Tanrı'ya yönelmez, Hep, "Tanrı yok!" diye düşünür.

Mez.10: 5 Kötülerin yolları her zaman başarıya götürür. Öyle yücedir ki senin yargıların, Kötüler anlayamaz, düşmanına burun kıvrır.

Mez.10: 6 İçinden, "Ben sarsılmam" der, "Hiçbir zaman sıkıntıya düşmem."

Mez.10: 7 Ağzı lanet, hile ve zulüm dolu, Dilinin altında kötülük ve fesat saklı.

Mez.10: 8 Köylerin çevresinde pusu kurar, Masumu gizli yerlerde öldürür, Çaresizi sinsice gözler.

Mez.10: 9 Gizli yerlerde pusuya yatar Çalılıktaki aslan gibi, Kapmak için mazlumu bekler Ve ağına düşürüp yakalar.

Mez.10: 10 Kurbanları çaresiz çöker, Saldıranın üstün gücü altında ezilir.

Mez.10: 11 Kötü insan içinden, "Tanrı unuttu" der, "Örttü yüzünü, asla göremez."

Mez.10: 12 Kalk, ya RAB, kaldır elini, ey Tanrı! Mazlumları unutma!

Mez.10: 13 Neden kötü insan seni hor görsün, İçinden, "Tanrı hesap sormaz" desin?

Mez.10: 14 Oysa sen sıkıntı ve acı çekenleri görürsün, Yardım etmek için onları izlersin; Çaresizler sana dayanır, Öksüzün yardımcısı sensin.

Mez.10: 15 Kötünün, haksızın kolunu kır, Sormadık hesap kalmasın yaptığı kötülükten.

Mez.10: 16 RAB sonsuza dek kral kalacak, Uluslar O'nun ülkesinden temizlenecek.

Mez.10: 17 Mazlumların dileğini duyarsın, ya RAB, Yüreklendirirsin onları, Kulağın hep üzerlerinde;

Mez.10: 18 Öksüze, düşküne hakkını vermek için, Bir daha dehşet saçmasın ölümlü insan.

11. Mezmur Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 11

Mez.11: 1 Ben RAB'be sığınırım, Nasıl dersiniz bana, "Kuş gibi kaç dağlara.

Mez.11: 2 Bak, kötüler yaylarını geriyor, Temiz yürekli insanları Karanlıkta vurmak için Oklarını kırığine koyuyor.

Mez.11: 3 Temeller yıkılırsa, Ne yapabilir doğru insan?"

Mez.11: 4 RAB kutsal tapınağındadır, O'nun tahtı göklerde, Bütün insanları görür, Herkesi sınar.

Mez.11: 5 RAB doğru insanı sınar, Kötüden, zorbalığı sevenden tiksindir.

Mez.11: 6 Kötülerin üzerine kızgın korlar ve kükürt yağdıracak, Paylarına düşen kâse kavurucu rüzgar olacak.

Mez.11: 7 Çünkü RAB doğrudur, doğruları sever; Dürüst insanlar O'nun yüzünü görecek.

12. Mezmur Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla -Davut'un mezmuru

BÖLÜM 12D Not "Sekiz telli sazlarla": İbranice "Sekizinciye göre", anlamıkesin olarak bilinmiyor.

Mez.12: 1 Kurtar beni, ya RAB, sadık kulun kalmadı, Güvenilir insanlar yok oldu.

Mez.12: 2 Herkes birbirine yalan söylüyor, Dalkavukluk, ikiyüzlülük ediyor.

Mez.12: 3 Sustursun RAB dalkavukların ağzını, Büyüklenen dilleri.

Mez.12: 4 Onlar ki, "Dilimizle kazanırız, Dudaklarımız emrimizde, Kim bize efendilik edebilir?" derler.

Mez.12: 5 "Şimdi kalkacağım" diyor RAB, "Çünkü mazlumlara eziliyor, Yoksullar inliyor, Özledikleri kurtuluşu vereceğim onlara."

Mez.12: 6 RAB'in sözleri pak sözlerdir; Toprak ocakta eritilmiş, Yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.

Mez.12: 7 Sen onları koru, ya RAB, Bu kötü kuşaktan hep uzak tut!

Mez.12: 8 İnsanlar arasında alçaklık rağbet görünce, Kötüler her yanda dolaşır oldu.

13. Mezmur Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 13

Mez.13: 1 Ne zamana dek, ya RAB, Sonsuza dek mi beni unutacaksın? Ne zamana dek yüzünü benden gizleyeceksin?

Mez.13: 2 Ne zamana dek içimde tasa, Yüreğimde hep keder olacak? Ne zamana dek düşmanım bana üstün çıkacak?

Mez.13: 3 Gör halimi, ya RAB, yanıtla Tanrım, Gözlerimi aç, ölüm uykusuna dalmayayım.

Mez.13: 4 Düşmanlarım, "Onu yendik!" demesin, Sarsıldığımda hasımlarım sevinmesin.

Mez.13: 5 Ben senin sevgine güveniyorum, Yüreğim kurtarışınla coşsun.

Mez.13: 6 Ezgiler söyleyeceğim sana, ya RAB, Çünkü iyilik ettin bana.

14. Mezmur (Mez.53) Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 14

Mez.14: 1 Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der. İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü, İyilik eden yok.

Mez.14: 2 RAB göklerden bakar oldu insanlara, Akıllı, Tanrı'yı arayan biri var mı diye.

Mez.14: 3 Hepsi saptı, Tümü yozlaştı, İyilik eden yok, Bir kişi bile!

Mez.14: 4 Suç işleyenlerin hiçbiri görmüyor mu? Halkımı ekmek yer gibi yiyor, RAB'be yakarmıyorlar.

Mez.14: 5 Dehşete düşecekler yeryüzünde, Çünkü Tanrı doğruların yanındadır.

Mez.14: 6 Mazlumun tasarılarını boşa çıkarırdınız, Ama RAB onun sığınağıdır.

Mez.14: 7 Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse! RAB halkını eski gönencine kavuşturunca, Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.

15. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 15

Mez.15: 1 Ya RAB, çadırına kim konuk olabilir? Kutsal dağında kim oturabilir?

Mez.15: 2 Kusursuz yaşam süren, adil davranan, Yürekten gerçeği söyleyen.

Mez.15: 3 İftira etmez, Dostuna zarar vermez, Komşusuna kara çalmaz böylesi.

Mez.15: 4 Aşağılık insanları hor görür, Ama RAB'den korkanlara saygı duyar. Kendi zararına ant içse bile, dönmez andından.

Mez.15: 5 Parasını faize vermez, Suçsuza karşı rüşvet almaz. Böyle yaşayan asla sarsılmayacak.

16. Mezmur Davut'un Miktamı

BÖLÜM 16D Not "Miktam": Bir edebiyat ya da müzik terimi.

Mez.16: 1 Koru beni, ey Tanrı, Çünkü sana sığınıyorum.

Mez.16: 2 RAB'be dedim ki, "Efendim sensin. Senden öte mutluluk yok benim için."

Mez.16: 3 Ülkedeki kutsallara gelince, Soyludur onlar, biricik zevkim onlardır.

Mez.16: 4 Başka ilahların ardınca koşanların derdi artacak. Onların kan sunularını dökmeyeceğim, Adlarını ağızıma almayacağım.

Mez.16: 5 Benim payıma, Benim kâseme düşen sensin, ya RAB; Yaşamım senin ellerinde.

Mez.16: 6 Payıma ne güzel yerler düştü, Ne harika bir mirasım var!

Mez.16: 7 Övgüler sunarım bana öğüt veren RAB'be, Geceleri bile vicdanım uyarır beni.

Mez.16: 8 Gözümü RAB'den ayırmam, Sağımda durduğu için sarsılmam.

Mez.16: 9 Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor, Bedenim güven içinde.

Mez.16: 10 Çünkü sen beni ölümler diyarına terk etmezsin, Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin .D Not 16:10 "Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin" ya da "Sadıkkulunun ölüm çukurunu görmesine izin vermezsin."

Mez.16: 11 Yaşam yolunu bana bildirirsin. Bol sevinç vardır senin huzurunda, Sağ elinden mutluluk eksilmez.

17. Mezmur Davut'un duası

BÖLÜM 17

Mez.17: 1 Haklı davamı dinle, ya RAB, Feryadımı işit! Hilesiz dudaklardan çıkan duama kulak ver!

Mez.17: 2 Haklı çıkar beni, Çünkü sen gerçeği görürsün.

Mez.17: 3 Yüreğimi yokladın, Gece denedin, Sınadın beni, Kötü bir şey bulmadın; Kararlıyım, ağızımdan kötü söz çıkmaz,

Mez.17: 4 Başkalarının yaptıklarına gelince, Ben senin sözlerine uyarak Şiddet yollarından kaçındım.

Mez.17: 5 Sıkı adımlarla senin yollarını tuttum, Kaymadı ayaklarım.

Mez.17: 6 Sana yakarıyorum, ey Tanrı, Çünkü beni yanıtlarsın; Kulak ver bana, dinle söylediklerimi!

Mez.17: 7 Göster harika sevgini, Ey sana sığınanları saldırganlardan sağ eliyle kurtaran!

Mez.17: 8 Koru beni gözbebeği gibi; Kanatlarının gölgesine gizle

Mez.17: 9 Kötülerin saldırısından, Çevremi saran ölümcül düşmanlarımdan. Mez.17: 10 Yürekleri yağ bağlamış, Ağızları büyük laflar ediyor.

Mez.17: 11 İzimi buldular, üzerime geliyorlar, Yere vurmak için gözetliyorlar.

Mez.17: 12 Tıpkı parçalamak için sabırsızlanan bir aslan, Pusuya yatan genç bir aslan gibi.

Mez.17: 13 Kalk, ya RAB, kes önlerini, eğer başlarını! Kılıcınla kurtar canımı kötülerden,

Mez.17: 14 Elinle bu insanlardan, ya RAB, Yaşam payı bu dünyada olan insanlardan. Varsın karınları vereceğın cezalara doysun, Çocukları da yiyip doysun, Artanı torunlarına kalsın!

Mez.17: 15 Ama ben doğruluk sayesinde yüzünü görecekim senin, Uyanınca suretini görmeye doyacağım.

18. Mezmur (2Sa.22:1-51)Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru - RAB kendisini bütün düşmanlarının pençesinden ve Saul'un elinden kurtardığı gün DavutRAB'be şu ezgiyi okudu:

BÖLÜM 18

Mez.18: 1 Seni seviyorum, gücüm sensin, ya RAB!

Mez.18: 2 RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır, Tanrım, kayam, sığınacak yerimdir, Kalkanım, güçlü kurtarıcım, korunağımdır!

Mez.18: 3 Övgüye değer RAB'be seslenir, Kurtulurum düşmanlarımdan.

Mez.18: 4 Ölüm iplerine dolanmıştım, Yıkım selleri basmıştı beni,

Mez.18: 5 Ölüer diyarının bağları sarmıştı, Ölüm tuzakları çıkmıştı karşıma.

Mez.18: 6 Sıkıntı içinde RAB'be yakardım,Yardıma çağırdım Tanrım'ı.Tapınağından sesimi duydu,Haykırışım kulaklarına ulaştı.

Mez.18: 7 O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı, Titreyip sarsıldı dağların temelleri, Çünkü RAB öfkelenmişti.

Mez.18: 8 Burnundan duman yükseldi, Ağzından kavurucu ateş Ve korlar fıskırdı.

Mez.18: 9 Kara buluta basarak Gökleri yarıp indi.

Mez.18: 10 Bir Keruv'a binip uçtu, Rüzgar kanatlar takarak hızla geldi.

Mez.18: 11 Karanlığı örtündü, Kara bulutları kendine çardak yaptı.

Mez.18: 12 Varlığının parıltısından, Bulutlardan dolu ve korlar savruluyordu.

Mez.18: 13 RAB göklerden gürledi, Duyurdu sesini Yüceler Yücesi, Dolu ve alevli korlarla.

Mez.18: 14 Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı, Şimşek çaktıracak onları şaşkına çevirdi.

Mez.18: 15 Denizin dibi göründü, Yeryüzünün temelleri açığa çıktı, ya RAB, Senin azarlamandan, Burnundan çıkan güçlü soluktan.

Mez.18: 16 RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu, Çıkardı beni derin sulardan.

Mez.18: 17 Beni zorlu düşmanımdan, Benden nefret edenlerden kurtardı, Çünkü onlar benden güçlüydü.

Mez.18: 18 Felaket günümde karşıma dikildiler, Ama RAB bana destek oldu.

Mez.18: 19 Beni huzura kavuşturdu, Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı.

Mez.18: 20 RAB doğruluğumun karşılığını verdi, Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi.

Mez.18: 21 Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm, Tanrım'dan uzaklaşarak kötülük yapmadım.

Mez.18: 22 O'nun bütün ilkelerini göz önünde tuttum, Kurallarından ayrılmadım.

Mez.18: 23 O'nun gözünde kusursuzdum, Suç işlemekten sakındım.

Mez.18: 24 Bu yüzden RAB beni doğruluğuma Ve gözünde pak olan ellerime göre ödüllendirdi.

Mez.18: 25 Sadık kuluna sadakat gösterir, Kusursuz olana kusursuz davranırsın.

Mez.18: 26 Pak olanla pak olur, Eğriye eğri davranırsın.

Mez.18: 27 Alçakgönüllüleri kurtarır, Gururluların başını eğersin.

Mez.18: 28 Işığımın kaynağı sensin, ya RAB, Tanrım! Karanlığımı aydınlatırsın.

Mez.18: 29 Desteğinle akıncılara saldırır, Seninle surları aşarım, Tanrım.

Mez.18: 30 Tanrı'nın yolu kusursuzdur, RAB'bin sözü arıdır. O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.

Mez.18: 31 Var mı RAB'den başka tanrı? Tanrımız'dan başka kaya var mı?

Mez.18: 32 Tanrı beni güçle donatır, Yolumu kusursuz kılar.

Mez.18: 33 Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi, Doruklarda tutar beni.

Mez.18: 34 Bana savaşmayı öğretti, Kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.

Mez.18: 35 Bana zafer kalkanını bağışlarsın, Sağ elin destekler, Alçakgönüllülüğün yüceltir beni.

Mez.18: 36 Bastığım yerleri genişletirsin, Burkulmaz bileklerim.

Mez.18: 37 Kovalayıp yetiştim düşmanlarıma, Hepsi yok olmadan geri dönmedim.

Mez.18: 38 Ezdim onları, kalkamaz oldular, Ayaklarımın altına serildiler.

Mez.18: 39 Savaş için beni güçle donattın, Bana başkaldıranları önümde yere serdin.

Mez.18: 40 Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın, Benden nefret edenleri yok ettim.

Mez.18: 41 Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı; RAB'bi çağırdılar, ama O yanıt vermedi.

Mez.18: 42 Ezdim onları, rüzgarın savurduğu toza döndüler, Sokak çamuru gibi savurup attım.

Mez.18: 43 Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın, Ulusların önderi yaptın, Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.

Mez.18: 44 Duyar duymaz sözümü dinlediler, Yabancılar bana yaltaklandılar.

Mez.18: 45 Yabancıların betleri benizleri attı, Titreyerek çıktılar kalelerinden.

Mez.18: 46 RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun! Yücelsin kurtarıcım Tanrı!

Mez.18: 47 O'dur öcümü alan, Halkları bana bağımlı kılan.

Mez.18: 48 Düşmanlarımdan kurtarır, Başkaldıranlardan üstün kılar beni, Zorbaların elinden alır.

Mez.18: 49 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB, Adını ilahilerle öveceğim.

Mez.18: 50 RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır, Meshettiği krala, Davut'a ve soyuna Sonsuza dek sevgi gösterir.

19. Mezmur Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 19

Mez.19: 1 Gökler Tanrı'nın görkemini açıklamakta, Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta.

Mez.19: 2 Gün güne söz söyler, Gece geceye bilgi verir.

Mez.19: 3 Ne söz geçer orada, ne de konuşma, Sesleri duyulmaz.

Mez.19: 4 Ama sesleri yeryüzünü dolaşır, Sözleri dünyanın dört bucağına ulaşır. Güneş için göklerde çadır kurdu Tanrı.

Mez.19: 5 Gerdekten çıkan güveye benzer güneş, Koşuya çıkacak atlet gibi sevinir.

Mez.19: 6 Göğün bir ucundan çıkar, Öbür ucuna döner, Hiçbir şey gizlenmez sıcaklığından.

Mez.19: 7 RAB'bin yarası yetkindir, cana can katar, RAB'bin buyrukları güvenilir, Saf adama bilgelik verir,

Mez.19: 8 RAB'bin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir, RAB'bin buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır.

Mez.19: 9 RAB korkusu paktır, sonsuza dek kalır, RAB'bin ilkeleri gerçek, tamamen adildir.

Mez.19: 10 Onlara altından, bol miktarda saf altından çok istekduyulur, Onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır.

Mez.19: 11 Uyarırlar kulunu, Onlara uyanların ödülü büyüktür.

Mez.19: 12 Kim yanlışlarını görebilir? Bağışla göremediğim kusurlarımı,

Mez.19: 13 Bilerek işlenen günahlardan koru kulunu, İzin verme bana egemen olmalarına! O zaman büyük isyandan uzak, Kusursuz olurum.

Mez.19: 14 Ağzımdan çıkan sözler, Yüreğimdeki düşünceler, Kabul görsün senin önünde, Ya RAB, kayam, kurtarıcım benim !D Not 19:14 "Kurtarıcım benim": Kurtarıcı diye çevrilen İbranice"Goel" sözcüğü "Yakın akraba" anlamına gelir (bkz. Rut 2:20).

20. Mezmur Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 20

Mez.20: 1 Sıkıntılı gününde RAB seni yanıtlasın, Yakup'un Tanrısı'nın adı seni korusun!

Mez.20: 2 Yardım göndersin sana kutsal yerden, Siyon'dan destek versin.

Mez.20: 3 Bütün tahıl sunularını anımsasın, Yakmalık sunularını kabul etsin!

Mez.20: 4 Gönlünce versin sana, Bütün tasarılarını gerçekleştirsin!

Mez.20: 5 O zaman zaferini sevinç çılgınlıklarıyla kutlayacağız, Tanrımız'ın adıyla sancaklarımızı dikeceğiz. RAB senin bütün dileklerini yerine getirsin.

Mez.20: 6 Şimdi anladım ki, RAB meshettiği kralı kurtarıyor, Sağ elinin kurtarıcı gücüyle Kutsal göklerinden ona yanıt veriyor.

Mez.20: 7 Bazıları savaş arabalarına, Bazıları atlarına güvenir, Bizse Tanrımız RAB'be güveniriz.

Mez.20: 8 Onlar çöküyor, düşüyorlar; Bizse kalkıyor, dimdik duruyoruz.

Mez.20: 9 Ya RAB, kralı kurtar! Yanıtla bizi sana yakardığımız gün!

21. Mezmur Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 21

Mez.21: 1 Ya RAB, kral seviniyor gösterdiğin güce. Sevinçten coşuyor verdiğin zaferle!

Mez.21: 2 Gönlünün istediğini verdin, Ağzından çıkan dileği geri çevirmedin.

Mez.21: 3 Onu güzel armağanlarla karşıladın, Başına saf altından taç koydun.

Mez.21: 4 Senden yaşam istedi, verdin ona: Uzun, sonsuz bir ömür.

Mez.21: 5 Sağladığın zaferle büyük yüceliğe erişti, Onu görkem ve büyüklükle donattın.

Mez.21: 6 Üzerine sürekli bereket yağdırdın, Varlığınla onu sevince boğdun.

Mez.21: 7 Çünkü kral RAB'be güvenir, Yüceler Yücesi'nin sevgisi sayesinde sarsılmaz.

Mez.21: 8 Elin bütün düşmanlarına erişecek, Sağ elin senden nefret edenlere uzanacak.

Mez.21: 9 Öfkelendiğin an, ya RAB, Kızgın fırına döndüreceksin onları; Gazapla yutacak, Ateşle tüketeceksin.

Mez.21: 10 Yok edeceksin çocuklarını yeryüzünden, Soylarını insanlar arasından.

Mez.21: 11 Düzenler kursalar sana, Aldatmaya çalışsalar, Yine de başarılı olamazlar.

Mez.21: 12 Çünkü sırtlarını döndüreceksin, Yayını yüzlerine doğru gerince.

Mez.21: 13 Yüceliğini göster, ya RAB, gücünle! Ezgiler söyleyip ilahilerle

öveceğiz kudretini.

22. Mezmur Müzik şefi için - "Tan Geyiği" makamında -Davut'un mezmuru

BÖLÜM 22

Mez.22: 1 Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? Niçin bana yardım etmekten, Haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun?

Mez.22: 2 Ey Tanrım, gündüz sesleniyorum, yanıt vermiyorsun, Gece sesleniyorum, yine rahat yok bana.

Mez.22: 3 Oysa sen kutsalsın, İsrail'in övgüleri üzerine taht kuran sensin.

Mez.22: 4 Sana güvendiler atalarımız, Sana dayandılar, onları kurtardın.

Mez.22: 5 Sana yakarıp kurtuldular, Sana güvendiler, aldanmadılar.

Mez.22: 6 Ama ben insan değil, toprak kurduyum, İnsanlar beni küçümsüyor, halk hor görüyor.

Mez.22: 7 Beni gören herkes alay ediyor, Sırıtıp baş sallayarak diyorlar ki,

Mez.22: 8 "Sırtını RAB'be dayadı, kurtarsın bakalım onu, Madem onu seviyor, yardım etsin!"

Mez.22: 9 Oysa beni ana rahminden çıkaran, Ana kucağındayken sana güvenmeyi öğreten sensin.

Mez.22: 10 Doğuşumdan beri sana teslim edildim, Ana rahminden beri Tanrım sensin.

Mez.22: 11 Benden uzak durma! Çünkü sıkıntı yanıbaşında, Yardım edecek kimse yok.

Mez.22: 12 Boğalar kuşatıyor beni, Azgın Başan boğaları sarıyor çevremi.

Mez.22: 13 Kükreyerek avını parçalayan aslanlar gibi Ağızlarını açıyorlar bana.

Mez.22: 14 Su gibi dökülüyorum, Bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor; Yüreğim balmumu gibi içimde eriyor.

Mez.22: 15 Gücüm çömlek parçası gibi kurudu, Dilim damağıma yapışıyor; Beni ölüm toprağına yatırdın.

Mez.22: 16 Köpekler kuşatıyor beni, Kötüler sürüsü çevremi sarıyor, Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.

Mez.22: 17 Bütün kemiklerimi sayar oldum, Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.

Mez.22: 18 Giysilerimi aralarında paylaşıyor, Elbisem için kura çekiyorlar.

Mez.22: 19 Ama sen, ya RAB, uzak durma; Ey gücüm benim, yardımına koş!

Mez.22: 20 Canımı kılıçtan, Biricik hayatımı köpeğın pençesinden kurtar!

Mez.22: 21 Kurtar beni aslanın ağızından, Yaban öküzlerinin boynuzundan. Yanıt ver bana!

Mez.22: 22 Adını kardeşlerime duyurayım, Topluluğun ortasında sana övgüler sunayım:

Mez.22: 23 Ey sizler, RAB'den korkanlar, O'na övgüler sunun! Ey Yakup soyu, O'nu yüceltin! Ey İsrail soyu, O'na saygı gösterin!

Mez.22: 24 Çünkü O mazlumun çektiğı sıkıntıyı hafife almadı, Ondan tiksınmedi, yüz çevirmedi; Kendisini yardıma çağırduğında ona kulak verdi.

Mez.22: 25 Övgü konum sen olacaksın büyük toplulukta, Senden korkanların önünde yerine getireceğim adaklarımı.

Mez.22: 26 Yoksullar yiyip doycak, RAB'be yönelenler O'na övgü sunacak. Sonsuza dek ömrünüz tükenmesin!

Mez.22: 27 Yeryüzünün dört bucağı anımsayıp RAB'be dönecek, Ulusların bütün soyları O'nun önünde yere kapanacak.

Mez.22: 28 Çünkü egemenlik RAB'bindir, Ulusları O yönetir.

Mez.22: 29 Yeryüzündeki bütün zenginler doycak Ve O'nun önünde yere kapanacak, Toprağa gidenler, Ölümüne engel olamayanlar, Eğilecekler O'nun önünde.

Mez.22: 30 Gelecek kuşaklar O'na kulluk edecek, Rab yeni kuşaklara anlatılacak.

Mez.22: 31 O'nun kurtarışını, "Rab yaptı bunları" diyerek, Henüz doğmamış bir halka duyuracaklar.

23. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 23

Mez.23: 1 RAB çobanımdır, Eksikim olmaz.

Mez.23: 2 Beni yemyeşil çayırarda yatırır, Sakin suların kıyısına götürür.

Mez.23: 3 İçimi tazeler, Adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder.

Mez.23: 4 Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, Kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana.

Mez.23: 5 Düşmanlarımdın önünde bana sofrı kurarsın, Başıma yağ sürersin, Kâsem taşıyor.

Mez.23: 6 Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni, Hep RAB'bin evinde oturacağım.

24. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 24

Mez.24: 1 RAB'bindir yeryüzü ve içindeki her şey, Dünya ve üzerinde yaşayanlar;

Mez.24: 2 Çünkü O'dur denizler üzerinde onu kuran, Sular üzerinde durduran.

Mez.24: 3 RAB'bin dağına kim çıkabilir, Kutsal yerinde kim durabilir?

Mez.24: 4 Elleri pak, yüreği temiz olan, Gönlünü putlara kaptırmayan, Yalan yere ant içmeyen.

Mez.24: 5 RAB kutsar böylesini, Kurtarıcısı Tanrı aklar.

Mez.24: 6 O'na yönelenler, Yakup'un Tanrısı'nın yüzünü arayanlar İşte böyledir.

Mez.24: 7 Kaldırın başınızı, ey kapılar! Açılın, ey eski kapılar! Yüce Kral girsin içeri!

Mez.24: 8 Kimdir bu Yüce Kral? O RAB'dir, güçlü ve yiğit, Savaşta yiğit olan RAB.

Mez.24: 9 Kaldırın başınızı, ey kapılar! Açılın, ey eski kapılar! Yüce Kral girsin içeri!

Mez.24: 10 Kimdir bu Yüce Kral? Her Şeye Egemen RAB'dir bu Yüce Kral!

25. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 25

Mez.25: 1 Ya RAB, bütün varlığımla sana yaklaşıyorum,

Mez.25: 2 Ey Tanrım, sana güveniyorum, utandırma beni, Düşmanlarım zafer kahkahası atmasın!

Mez.25: 3 Sana umut bağlayan hiç kimse utanca düşmez; Nedensiz hainlik edenler utanır.

Mez.25: 4 Ya RAB, yollarını bana öğret, Yönlerini bildir.

Mez.25: 5 Bana gerçek yolunda öncülük et, eğit beni; Çünkü beni kurtaran Tanrı sensin. Bütün gün umudum sende.

Mez.25: 6 Ya RAB, sevecenliğini ve sevgini anımsa; Çünkü onlar öncesizlikten beri aynıdır.

Mez.25: 7 Gençlik günahlarımı, isyanlarımı anımsama, Sevgine göre anımsa beni, Çünkü sen iyisin, ya RAB.

Mez.25: 8 RAB iyi ve doğrudur, Onun için günahkârlara yol gösterir.

Mez.25: 9 Alçakgönüllülere adalet yolunda öncülük eder, Kendi yolunu öğretir onlara.

Mez.25: 10 RAB'bin bütün yolları sevgi ve sadakate dayanır Antlaşmasındaki buyruklara uyanlar için.

Mez.25: 11 Ya RAB, adın uğruna Suçumu bağışla, çünkü suçum büyük.

Mez.25: 12 Kim RAB'den korkarsa, RAB ona seçeceği yolu gösterir.

Mez.25: 13 Gönenç içinde yaşayacak o insan, Soyu ülkeyi sahiplenecek.

Mez.25: 14 RAB kendisinden korkanlarla paylaşır sırrını, Onlara açıklar

antlaşmasını.

Mez.25: 15 Gözlerim hep RAB'dedir, Çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır.

Mez.25: 16 Halime bak, lütfet bana; Çünkü garip ve mazlumum.

Mez.25: 17 Yüreğimdeki sıkıntılar artıyor, Kurtar beni dertlerimden!

Mez.25: 18 Üzüntüme, acılarıma bak, Bütün günahlarımı bağışla!

Mez.25: 19 Düşmanlarıma bak, ne kadar çoğaldılar, Nasıl da benden nefret ediyorlar!

Mez.25: 20 Canımı koru, kurtar beni! Hayal kırıklığına uğratma, çünkü sana sığınıyorum!

Mez.25: 21 Dürüstlük, doğruluk korusun beni, Çünkü umudum sendedir.

Mez.25: 22 Ey Tanrı, kurtar İsrail'i Bütün sıkıntılarından!

26. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 26

Mez.26: 1 Beni haklı çıkar, ya RAB, Çünkü dürüst bir yaşam sürdürdüm; Sarsılmadan RAB'be güvendim.

Mez.26: 2 Dene beni, ya RAB, sına; Duygularımı, düşüncelerimi yokla.

Mez.26: 3 Çünkü sevgini hep göz önünde tutuyor, Senin gerçeğini yaşıyorum ben.

Mez.26: 4 Yalancılarla oturmam, İkiyüzlülerin suyuna gitmem.

Mez.26: 5 Kötülük yapanlar topluluğundan nefret ederim, Fesatçıların arasına girmem.

Mez.26: 6 Susuzluęumu gstermek iin ellerimi yıkar, Sunaęının evresinde dnerim, ya RAB,

Mez.26: 7 Yksek sesle řkranımı duyurmak Ve btn harikalarını anlatmak iin.

Mez.26: 8 Severim, ya RAB, yařadıęın evi, Grkeminin bulunduęu yeri.

Mez.26: 9 Gnahkrların, Eli kanlı adamların yanısıra canımı alma.

Mez.26: 10 Onların elleri ktlk aletidir, Saę elleri rřvet doludur.

Mez.26: 11 Ama ben drst yařarım, Kurtar beni, ltfet bana!

Mez.26: 12 Ayaęım emin yerde duruyor. Topluluk iinde sana vgler sunacaęım, ya RAB.

27. Mezmur Davut'un mezmuru

BLM 27

Mez.27: 1 RAB benim ıřıęım, kurtuluřumdur, Kimseden korkmam. RAB yařamımın kalesidir, Kimseden yılmam.

Mez.27: 2 Hasımlarım, dřmanlarım olan ktler, Beni yutmak iin zerime gelirken Tkezleyip dřerler.

Mez.27: 3 Karřımda bir ordu konaklasa, Kılım kıpırdamaz, Bana karřı savař aılsa, Yine gvenimi yitirmem.

Mez.27: 4 RAB'den tek dileęim, tek isteęim řu: RAB'bin gzellięini seyretmek, Tapınaęında O'na hayran olmak iin mrmn btn gnlerini O'nun evinde geirmek.

Mez.27: 5 nk O kt gnde beni ardaęında gizleyecek, adırının emin yerinde saklayacak, Yksek bir kaya zerine ıkaracak beni.

Mez.27: 6 O zaman çevremi saran düşmanlarıma karşı Başım yukarı kalkacak, Sevinçle haykırarak kurbanlar sunacağım O'nun çadırında, O'nu ezgilerle, ilahilerle öveceğim.

Mez.27: 7 Sana yakarıyorum, ya RAB, kulak ver sesime, Lütfet, yanıtla beni!

Mez.27: 8 Ya RAB, içimden bir ses duydum: "Yüzümü ara!" dedin, İşte yüzünü arıyorum.

Mez.27: 9 Yüzünü benden gizleme, Kulunu öfkeyle geri çevirme! Bana hep yardımcı oldun; Bırakma, terk etme beni, Ey beni kurtaran Tanrı!

Mez.27: 10 Annemle babam beni terk etseler bile, RAB beni kabul eder.

Mez.27: 11 Ya RAB, yolunu öğret bana, Düşmanlarıma karşı Düz yolda bana öncülük et.

Mez.27: 12 Beni hasımlarımın keyfine bırakma, Çünkü yalancı tanıklar dikiliyor karşıma, Ağızları şiddet saçıyor.

Mez.27: 13 Yaşam diyarında RAB'bin iyiliğini göreceğimden kuşku yok.

Mez.27: 14 Umudunu RAB'be bağla, Güçlü ve yürekli ol; Umudunu RAB'be bağla!

28. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 28

Mez.28: 1 Ya RAB, sana yakarıyorum, Kayam benim, kulak tıkama sesime; Çünkü sen sessiz kalırsan, Ölüm çukuruna inen ölümlere dönerim ben.

Mez.28: 2 Seni yardıma çağırdığımda, Ellerimi kutsal konutuna doğru açtığımda, Kulak ver yalvarışlarıma.

Mez.28: 3 Beni kötülerle, haksızlık yapanlarla Aynı kefeye koyup cezalandırma. Onlar komşularıyla dostça konuşur, Ama yüreklerinde kötülük beslerler.

Mez.28: 4 Eylemlerine, yaptıkları kötülüklere göre onları yanıtla; Yaptıklarının, hak ettiklerinin karşılığını ver.

Mez.28: 5 Onlar RAB'bin yaptıklarına, Ellerin eserine önem vermezler; Bu yüzden RAB onları yıkacak, Bir daha ayağa kaldırmayacak.

Mez.28: 6 RAB'be övgüler olsun! Çünkü yalvarışımı duydu.

Mez.28: 7 RAB benim gücüm, kalkanımdır, O'na yürekten güveniyor ve yardım görüyorum. Yüreğim coşuyor, Ezgilerimle O'na şükrediyorum.

Mez.28: 8 RAB halkının gücüdür, Meshettiği kralın zafer kalesidir.

Mez.28: 9 Halkını kurtar, kendi halkını kutsa; Çobanlık et onlara, sürekli destek ol!

29. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 29

Mez.29: 1 Ey ilahi varlıklar, RAB'bi övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,

Mez.29: 2 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!

Mez.29: 3 RAB'bin sesi sulara hükmediyor, Yüce Tanrı gürleyiyor, RAB engin sulara hükmediyor.

Mez.29: 4 RAB'bin sesi güçlüdür, RAB'bin sesi görkemlidir.

Mez.29: 5 RAB'bin sesi sedir ağaçlarını kırar, Lübnan sedirlerini parçalar.

Mez.29: 6 Lübnan'ı buzağı gibi, Siryon Dağı'nı yabanıl öküz yavrusu gibi sıçratır.

Mez.29: 7 RAB'bin sesi şimşek gibi çakar,

Mez.29: 8 RAB'bin sesi çölü titretir, RAB Kadeş Çölü'nü sarsar.

Mez.29: 9 RAB'bin sesi geyikleri doğurtur , Ormanları çıplak bırakır. O'nun tapınağında herkes "Yücesin!" diye haykırır.D Not 29:9 "Geyikleri doğurtur" ya da "Yabanıl fıstık ağaçlarını eğer".

Mez.29: 10 RAB tufan üstünde taht kurdu, O sonsuza dek kral kalacak.

Mez.29: 11 RAB halkına güç verir, Halkını esenlikle kutsar!

30. Mezmur Tapınak adanırken söylenen bir ilahi -Davut'un mezmuru

BÖLÜM 30

Mez.30: 1 Seni yüceltmek istiyorum, ya RAB, Çünkü beni kurtardın, Düşmanlarımı bana güldürmedin.

Mez.30: 2 Ya RAB Tanrım, Sana yakardım, bana şifa verdin.

Mez.30: 3 Ya RAB, beni ölümler diyarından çıkardın, Yaşam verdin bana, ölüm çukuruna düşürmedin.

Mez.30: 4 Ey RAB'bin sadık kulları, O'nu ilahilerle övün, Kutsallığını anarak O'na şükredin.

Mez.30: 5 Çünkü öfkesi bir an sürer, Lütfu ise bir ömür; Gözyaşlarınız belki bir gece akar, Ama sabahla sevinç doğar.

Mez.30: 6 Huzur duyunca dedim ki, "Asla sarsılmayacağım!"

Mez.30: 7 Ya RAB, lütfunla beni güçlü bir dağ gibi Sarsılmaz kıldın; Ama sen yüzünü gizleyince, Dehşete düştüm.

Mez.30: 8 Ya RAB, sana sesleniyorum, Rab'be yalvarıyorum:

Mez.30: 9 "Ne yararı olur senin için dökülen kanımın, Ölüm çukuruna inersem? Toprak sana övgüler sunar mı, Senin sadakatini ilan eder mi?

Mez.30: 10 Dinle, ya RAB, acı bana; Yardımcım ol, ya RAB!"

Mez.30: 11 Yasımı şenliğe döndürdün, Çulumu çıkarıp beni sevinçle kuşattın.

Mez.30: 12 Öyle ki, gönlüm seni ilahilerle övsün, susmasın! Ya RAB Tanrım, sana sürekli şükredeceğim.

31. Mezmur(Mez.71:1-3)Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 31

Mez.31: 1 Ya RAB, sana sığınıyorum. Utandırma beni hiçbir zaman! Adaletinle kurtar beni!

Mez.31: 2 Kulak ver bana, Çabuk yetiş, kurtar beni; Bir kaya ol bana sığınmam için, Güçlü bir kale ol kurtulmam için!

Mez.31: 3 Madem kayam ve kalem sensin, Öncülük et, yol göster bana Kendi adın uğruna.

Mez.31: 4 Bana kurdukları tuzaktan uzak tut beni, Çünkü sığınağım sensin.

Mez.31: 5 Ruhumu ellerine bırakıyorum, Ya RAB, sadık Tanrı, kurtar beni.

Mez.31: 6 Değersiz putlara bel bağlayanlardan tiksiniyim, RAB'be güvenirim ben.

Mez.31: 7 Sadakatinden ötürü sevinip coşacağım, Çünkü düşkün halimi

görüyor, Çektiğim sıkıntıları biliyorsun,

Mez.31: 8 Beni düşman eline düşürmedin, Bastığım yerleri genişlettin.

Mez.31: 9 Acı bana, ya RAB, sıkıntıdayım, Üzüntü gözümü, canımı, içimi kemiriyor.

Mez.31: 10 Ömrüm acıyla, Yıllarım iniltiyle tükeniyor, Suçumdan ötürü gücüm zayıflıyor, Kemiklerim eriyor.

Mez.31: 11 Düşmanlarım yüzünden rezil oldum, Özellikle komşularıma. Tanıdıklarına dehşet salar oldum; Beni sokakta görenler benden kaçır oldu.

Mez.31: 12 Gönülden çıkmış bir ölü gibi unutuldum, Kırılmış bir çömleğe döndüm.

Mez.31: 13 Birçoğunun fısıldaştığını duyuyorum, Her yer dehşet içinde, Bana karşı anlaştılar, Canımı almak için düzen kurdular.

Mez.31: 14 Ama ben sana güveniyorum, ya RAB, "Tanrım sensin!" diyorum.

Mez.31: 15 Hayatım senin elinde, Kurtar beni düşmanlarımın pençesinden, Ardıma düşenlerden.

Mez.31: 16 Yüzün kulunu aydınlatsın, Sevgi göster, kurtar beni!

Mez.31: 17 Utandırma beni, ya RAB, sana sesleniyorum; Kötüler utansın, ölümler diyarında sesleri kesilsin.

Mez.31: 18 Sussun o yalancı dudaklar; Doğru insana karşı Gururla, tepeden bakarak, Küçümseyerek konuşan dudaklar.

Mez.31: 19 İyiliğin ne büyüktür, ya RAB, Onu senden korkanlar için saklarsın, Herkesin gözü önünde, Sana sığınanlara iyi davranırsın.

Mez.31: 20 İnsanların düzenlerine karşı, Koruyucu huzurunla üzerlerine kanat gerersin; Saldırgan dillere karşı Onları çardağında gizlersin.

Mez.31: 21 RAB'be övgüler olsun, Kuşatılmış bir kentte Sevgisini bana harika biçimde gösterdi.

Mez.31: 22 Telaş içinde demiştim ki, "Huzurundan atıldım!" Ama yardıma çağırınca seni, Yalvarışımı işittin.

Mez.31: 23 RAB'bi sevin, ey O'nun sadık kulları! RAB kendisine bağlı olanları korur, Büyüklelenenlerin ise tümüyle hakkından gelir.

Mez.31: 24 Ey RAB'be umut bağlayanlar, Güçlü ve yürekli olun!

32. Mezmur Davut'un mezmuru - Maskil

BÖLÜM 32

Mez.32: 1 Ne mutlu isyanı bağışlanan, Günahı örtülen insana!D Not "Maskil": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik veya edebiyat terimi. "Didaktik şiir" anlamına gelebilir.

Mez.32: 2 Suçu RAB tarafından sayılmayan, Ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!

Mez.32: 3 Sustuğum sürece Kemiklerim eridi, Gün boyu inlemekten.

Mez.32: 4 Çünkü gece gündüz Elin üzerimde ağırlaştı. Dermanım tükendi yaz sıcaklığında gibi.

Mez.32: 5 Günahımı açıkladım sana, Suçumu gizlemedim. "RAB'be isyanımı itiraf edeceğim" deyince, Günahımı, suçumu bağışladın.

Mez.32: 6 Bu nedenle her sadık kulun Ulaşılabildiğin zaman sana dua etsin. Engin sular taşsa bile ona erişemez.

Mez.32: 7 Sığınağım sensin, Beni sıkıntıdan korur, Çevremi kurtuluş

ilahileriyle kuşatırsın.

Mez.32: 8 Eğiteceğim seni, gideceğin yolu göstereceğim, Öğüt vereceğim sana, Gözüm sendedir.

Mez.32: 9 At ya da katır gibi anlayışsız olmayın; Onları idare etmek için gem ve dizgin gerekir, Yoksa sana yaklaşmazlar.

Mez.32: 10 Kötülerin acısı çoktur, Ama RAB'be güvenenleri O'nun sevgisi kuşatır.

Mez.32: 11 Ey doğru insanlar, sevinç kaynağınız RAB olsun, coşun; Ey yüreği temiz olanlar, Hepiniz sevinç çığlıkları atın!

33. Mezmur

BÖLÜM 33

Mez.33: 1 Ey doğru insanlar, RAB'be sevinçle haykırın! Dürüstlere O'nu övmek yaraşır.

Mez.33: 2 Lir çalarak RAB'be şükredin, On telli çenk eşliğinde O'nu ilahilerle övün.

Mez.33: 3 O'na yeni bir ezgi söyleyin, Sevinç çığlıklarıyla sazınızı konuşturun.

Mez.33: 4 Çünkü RAB'bin sözü doğrudur, Her işi sadakatle yapar.

Mez.33: 5 Doğruluğu, adaleti sever, RAB'bin sevgisi yeryüzünü doldurur.

Mez.33: 6 Gökler RAB'bin sözüyle, Gök cisimleri ağzından çıkan solukla yaratıldı.

Mez.33: 7 Deniz sularını bir araya toplar, Engin suları ambarlara depolar.

Mez.33: 8 Bütün yeryüzü RAB'den korksun, Dünyada yaşayan herkes

O'na saygı duysun.

Mez.33: 9 Çünkü O söyleyince, her şey var oldu; O buyurunca, her şey belirdi.

Mez.33: 10 RAB ulusların planlarını bozar, Halkların tasarılarını boşa çıkarır.

Mez.33: 11 Ama RAB'bin planları sonsuza dek sürer, Yüreğindeki tasarılar kuşaklar boyunca değişmez.

Mez.33: 12 Ne mutlu Tanrısı RAB olan ulusa, Kendisi için seçtiği halka!

Mez.33: 13 RAB göklerden bakar, Bütün insanları görür.

Mez.33: 14 Oturduğu yerden, Yeryüzünde yaşayan herkesi gözler.

Mez.33: 15 Herkesin yüreğini yaratan, Yaptıkları her şeyi tartan O'dur.

Mez.33: 16 Ne büyük ordularıyla zafer kazanan kral var, Ne de büyük gücüyle kurtulan yiğit.

Mez.33: 17 Zafer için at boş bir umuttur, Büyük gücüne karşın kimseyi kurtaramaz.

Mez.33: 18 Ama RAB'bin gözü kendisinden korkanların, Sevgisine umut bağlayanların üzerindedir;

Mez.33: 19 Böylece onları ölümden kurtarır, Kıtıkta yaşamalarını sağlar.

Mez.33: 20 Umudumuz RAB'dedir, Yardımcımız, kalkanımız O'dur.

Mez.33: 21 O'nda sevinç bulur yüreğimiz, Çünkü O'nun kutsal adına güveniriz.

Mez.33: 22 Madem umudumuz sende, Sevgin üzerimizde olsun, ya RAB!

34. Mezmur Davut'un mezmuru Avimelek'in önünde kendini deli gösterip kovulduğu, gittiği zaman

BÖLÜM 34

Mez.34: 1 Her zaman RAB'be övgüler sunacağım, Övgüsü dilimden düşmeyecek.

Mez.34: 2 RAB'le övünürüm, Mazlumlar işitip sevin sin!

Mez.34: 3 Benimle birlikte RAB'bin büyüklüğünü duyurun, Adını birlikte yüceltelim.

Mez.34: 4 RAB'be yöneldim, yanıt verdi bana, Bütün korkularımdan kurtardı beni.

Mez.34: 5 O'na bakanların yüzü ıslıl ıslıl parlar, Yüzleri utançtan kızarmaz.

Mez.34: 6 Bu mazlum yakardı, RAB duydu, Bütün sıkıntılarından kurtardı onu.

Mez.34: 7 RAB'bin meleği O'ndan korkanların çevresine ordugah kurar, Kurtarır onları.

Mez.34: 8 Tadın da görün, RAB ne iyidir, Ne mutlu O'na sığınan adama!

Mez.34: 9 RAB'den korkun, ey O'nun kutsalları, Çünkü O'ndan korkanın eksiği olmaz.

Mez.34: 10 Genç aslanlar bile aç ve muhtaç olur; Ama RAB'be yönelenlerden hiçbir iyilik esirgenmez.

Mez.34: 11 Gelin, ey çocuklar, dinleyin beni: Size RAB korkusunu öğretelim.

Mez.34: 12 Kim yaşamdan zevk almak, İyi günler görmek istiyorsa,

Mez.34: 13 Dilini kötölükten, Dudaklarını yalandan uzak tutsun.

Mez.34: 14 Kötölükten sakının, iyilik yapın; Esenliğı amaçlayın, ardınca gidin.

Mez.34: 15 RAB'bin gözleri doğru kişilerin üzerindedir, Kulakları onların yakarışına açıktır.

Mez.34: 16 RAB kötölük yapanlara karşıdır, Onların anısını yeryüzünden siler.

Mez.34: 17 Doğrular yakarır, RAB duyar; Bütün sıkıntılarından kurtarır onları.

Mez.34: 18 RAB gönlü kırıklara yakındır, Ruhu ezginleri kurtarır.

Mez.34: 19 Doğrunun dertleri çoktur, Ama RAB hepsinden kurtarır onu.

Mez.34: 20 Bütün kemiklerini korur, Hiçbiri kırılmaz.

Mez.34: 21 Kötü insanın sonu kötölükle biter, Cezasını bulur doğrulardan nefret edenler.

Mez.34: 22 RAB kullarını kurtarır, O'na sığınanların hiçbiri ceza görmez.

35. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 35: Mez.35: 1 Ya RAB, benimle uğraşanlarla sen uğraş, Benimle savaşanlarla sen savaş!

Mez.35: 2 Al küçük kalkanla büyük kalkanı, Yardımına koş!

Mez.35: 3 Kaldır mızrağını, kargını beni kovalayanlara, "Seni ben kurtarıyorum" de bana!

Mez.35: 4 Canıma kastedenler utanıp rezil olsun! Utançla geri çekilsin bana kötölük düşünenler!

Mez.35: 5 Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne dönsünler, RAB'bin meleği artlarına düşsün!

Mez.35: 6 Karanlık ve kaygan olsun yolları, RAB'bin meleği kovalasın onları!

Mez.35: 7 Madem neden yokken bana gizli ağlar kurdular, Nedensiz çukur kazdılar,

Mez.35: 8 Başlarına habersiz felaket gelsin, Gizledikleri ağa kendileri tutulsun, Felakete uğrasınlar.

Mez.35: 9 O zaman RAB'de sevinç bulacağım, Beni kurtardığı için coşacağım.

Mez.35: 10 Bütün varlığımla şöyle diyeceğim: "Senin gibisi var mı, ya RAB, Mazlumu zorbanın elinden, Mazlumu ve yoksulu soyguncudan kurtaran?"

Mez.35: 11 Kötü niyetli tanıklar türüyor, Bilmediğim konuları soruyorlar.

Mez.35: 12 İyiliğime karşı kötülük ediyor, Yalnızlığa itiyorlar beni.

Mez.35: 13-14 Oysa onlar hastalanınca ben çula sarınır, Oruç tutup alçakgönüllü olurdum. Duam yanıtsız kalınca, Bir dost, bir kardeş yitirmiş gibi dolaşırdım. Kederden belim bükülürdü, Annesi için yas tutan biri gibi.

Mez.35: 15 Ama ben sendeleyince toplanıp sevindiler, Toplandı bana karşı tanımadığım alçaklar, Durmadan didiklediler beni.

Mez.35: 16 Tanrıtanımaz, alaycı soytarılar gibi, Diş gıcırdattılar bana.

Mez.35: 17 Ne zamana dek seyirci kalacaksın, ya Rab? Kurtar canımı bunların saldırısından, Hayatımı bu genç aslanlardan!

Mez.35: 18 Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım, Kalabalığın

ortasında sana övgüler dizeceğim.

Mez.35: 19 Sevinmesin boş yere bana düşman olanlar, Göz kırpmasınlar birbirlerine Nedensiz benden nefret edenler.

Mez.35: 20 Çünkü barış sözünü etmez onlar, Kurnazca düzen kurarlar ülkenin sakin insanlarına.

Mez.35: 21 Beni suçlamak için ağızlarını ardına kadar açtılar: "Oh! Oh!" diyorlar, "İşte kendi gözümüzle gördük yaptıklarını!"

Mez.35: 22 Olup biteni sen de gördün, ya RAB, sessiz kalma, Ya Rab, benden uzak durma!

Mez.35: 23 Uyan, kalk savun beni, Uğraş hakkım için, ey Tanrım ve Rab'bim!

Mez.35: 24 Adaletin uyarınca haklı çıkar beni, ya RAB, Tanrım benim! Gülmesinler halime!

Mez.35: 25 Demesinler içlerinden: "Oh! İşte buydu dileğimiz!", Konuşmasınlar ardımdan: "Yedik başını!" diye.

Mez.35: 26 Utansın kötü halime sevinenler, Kızarsın yüzleri hepsinin; Gururla karşıma dikilenler Utanca, rezalete bürünsün.

Mez.35: 27 Benim haklı çıkmamı isteyenler, Sevinç çığlıkları atıp coşsunlar; Şöyle desinler sürekli: "Kulunun esenliğinden hoşlanan RAB yücelsin!"

Mez.35: 28 O zaman gün boyu adaletin, Övgülerin dilimden düşmeyecek.

36. MezmurMüzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru

BÖLÜM 36

Mez.36: 1 Günah fısıldar kötü insana, Yüreğinin dibinden: Tanrı korkusu

yoktur onda.

Mez.36: 2 Kendini öyle beğenmiş ki, Suçunu görmez, ondan tiksинmez.

Mez.36: 3 Ağzından kötülük ve yalan akar, Akıllanmaktan, iyilik yapmaktan vazgeçmiş.

Mez.36: 4 Yatağında bile fesat düşünür, Olumsuz yolda direnir, reddetmez kötülüğü.

Mez.36: 5 Ya RAB, sevgin göklere, Sadakatin gökyüzüne erişir.

Mez.36: 6 Doğruluğun ulu dağlara benzer, Adaletin uçsuz bucaksız enginlere. İnsanı da, hayvanı da koruyan sensin, ya RAB.

Mez.36: 7 Sevgin ne değerli, ey Tanrı! Kanatlarının gölgesine sığınır insanoğlu.

Mez.36: 8 Evindeki bolluğa doyarlar, Zevklerinin ırmağından içirirsin onlara.

Mez.36: 9 Çünkü yaşam kaynağı sensin, Senin ışığınla aydınlanırsın.

Mez.36: 10 Sürekli göster Seni tanıyanlara sevgini, Yüreği temiz olanlara doğruluğunu.

Mez.36: 11 Gururlunun ayağı bana varmasın, Kötülerin eli beni kovmasın.

Mez.36: 12 Kötülük yapanlar oracıkta düştüler, Yıkıldılar, kalkamazlar artık.

37. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 37

Mez.37: 1 Kötülük edenlere kızıp üzölme, Suç işleyenlere özenme!

Mez.37: 2 Çünkü onlar ot gibi hemen solacak, Yeşil bitki gibi kuruyup gidecek.

Mez.37: 3 Sen RAB'be güven, iyilik yap, Ülkede otur, sadakatle çalış.

Mez.37: 4 RAB'den zevk al, O senin içindeki istekleri yerine getirecektir.

Mez.37: 5 Her şeyi RAB'be bırak, O'na güven, O gerekeni yapar.

Mez.37: 6 O senin doğruluğunu ışık gibi, Hakkını öğle güneşi gibi Aydınlığa çıkarır.

Mez.37: 7 RAB'bin önünde sakın dur, sabırla bekle; Kızıp üzülme işi yolunda olanlara, Kötü amaçlarına kavuşanlara.

Mez.37: 8 Kızılmaktan kaçın, bırak öfkeyi, Üzülme, yalnız kötülüğe sürükler bu seni.

Mez.37: 9 Çünkü kötülerin kökü kazınacak, Ama RAB'be umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak.

Mez.37: 10 Yakında kötünün sonu gelecek, Yerini arasan da bulunmayacak.

Mez.37: 11 Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak, Derin bir huzurun zevkini tadacak.

Mez.37: 12 Kötü insan doğru insana düzen kurar, Diş gıcırdatır.

Mez.37: 13 Ama Rab kötüye güler, Çünkü bilir onun sonunun geldiğini.

Mez.37: 14 Kılıç çekti kötüler, yaylarını gerdi, Mazlumu, yoksulu yıkmak, Doğru yolda olanları öldürmek için.

Mez.37: 15 Ama kılıçları kendi yüreklerine saplanacak, Yayları kırılacak.

Mez.37: 16 Doğrunun azıcık varlığı, Pek çok kötünün servetinden iyidir.

Mez.37: 17 Çünkü kötülerin gücü kırılacak, Ama doğrulara RAB destek olacak.

Mez.37: 18 RAB yetkinlerin her gününü gözetir, Onların mirası sonsuza dek sürecek.

Mez.37: 19 Kötü günde utanmayacaklar, Kıtlıkta karınları doyacak.

Mez.37: 20 Ama kötüler yıkıma uğrayacak; RAB'bin düşmanları kır çiçekleri gibi kuruyup gidecek, Duman gibi dağılıp yok olacak.

Mez.37: 21 Kötüler ödünç alır, geri vermez; Doğrularsa cömertçe verir.

Mez.37: 22 RAB'bin kutsadığı insanlar ülkeyi miras alacak, Lanetlediği insanların kökü kazınacak.

Mez.37: 23 RAB insana sağlam adım attırır, İnsanın yolundan hoşnut olursa.

Mez.37: 24 Düşse bile yıkılmaz insan, Çünkü elinden tutan RAB'dir.

Mez.37: 25 Gençtim, ömrüm tükendi, Ama hiç görmedim doğru insanın terk edildiğini, Soyunun ekmek dilendiğini.

Mez.37: 26 O hep cömertçe ödünç verir, Soyu kutsanır.

Mez.37: 27 Kötülükten kaç, iyilik yap; Sonsuz yaşama kavuşursun.

Mez.37: 28 Çünkü RAB doğruyu sever, Sadık kullarını terk etmez. Onlar sonsuza dek korunacak, Kötülerinse kökü kazınacak.

Mez.37: 29 Doğrular ülkeyi miras alacak, Orada sonsuza dek yaşayacak.

Mez.37: 30 Doğrunun ağzından bilgelik akar, Dilinden adalet damlar.

Mez.37: 31 Tanrısı'nın yasası yüreğindedir, Ayakları kaymaz.

Mez.37: 32 Kötü, doğruya pusu kurar, Onu öldürmeye çalışır.

Mez.37: 33 Ama RAB onu kötünün eline düşürmez, Yargılanırken mahkûm etmez.

Mez.37: 34 RAB'be umut bağla, O'nun yolunu tut, Ülkeyi miras almak üzere seni yükseltecektir. Kötülerin kökünün kazındığını göreceksin.

Mez.37: 35 Kötü ve acımasız adamı gördüm, İlk dikildiği toprakta yeşeren ağaç gibi Dal budak salıyordu;

Mez.37: 36 Geçip gitti, yok oldu, Aradım, bulunmaz oldu.

Mez.37: 37 Yetkin adamı gözle, doğru adama bak, Çünkü yarınlar barışseverindir.

Mez.37: 38 Ama başkaldıranların hepsi yok olacak, Kötülerin kökü kazınacak.

Mez.37: 39 Doğruların kurtuluşu RAB'den gelir, Sıkıntılı günde onlara kale olur.

Mez.37: 40 RAB onlara yardım eder, kurtarır onları, Kötülerin elinden alıp özgür kılar, Çünkü kendisine sığınır.

BÖLÜM 38

Mez.38: 1 Ya RAB, öfkelenip azarlama beni, Gazapla yola getirme!

Mez.38: 2 Okların içime saplandı, Elin üzerime indi.

Mez.38: 3 Öfken yüzünden sağlığım bozuldu, Günahım yüzünden rahatım kaçtı.

Mez.38: 4 Çünkü suçlarım başımdan aştı, Taşınmaz bir yük gibi sırtımda

ağırlaştı.

Mez.38: 5 Akılsızlığım yüzünden Yaralarım iğrenç, irinli.

Mez.38: 6 Eğildim, iki büklüm oldum, Gün boyu yaslı dolaşıyorum.

Mez.38: 7 Çünkü belim ateş içinde, Sağlığım bozuk.

Mez.38: 8 Tükendim, ezildim alabildiğine, İniliyorum yüreğimin acısından.

Mez.38: 9 Ya Rab, bütün özlemlerimi bilirsin, İniltilerim senden gizli değil.

Mez.38: 10 Yüreğim çarpıyor, gücüm tükeniyor, Gözlerimin feri bile söndü.

Mez.38: 11 Eşim dostum kaçır oldu derdimden, Yakınlarım uzak duruyor benden.

Mez.38: 12 Canıma susayanlar bana tuzak kuruyor, Zararımı isteyenler kuyumu kazıyor, Gün boyu hileler düşünüyorlar.

Mez.38: 13 Ama ben bir sağır gibi duymuyorum, Bir dilsiz gibi ağzımı açmıyorum;

Mez.38: 14 Duymaz, Ağzında yanıt bulunmaz bir adama döndüm.

Mez.38: 15 Umudum sende, ya RAB, Sen yanıtlayacaksın, ya Rab, Tanrım benim!

Mez.38: 16 Çünkü dua ediyorum: "Halime sevinmesinler, Ayağım kayınca bóbürlenmesinler!"

Mez.38: 17 Düşmek üzereyim, Acım hep içimde.

Mez.38: 18 Suçumu itiraf ediyorum, Günahım yüzünden kaygılanıyorum.

Mez.38: 19 Ama düşmanlarım güçlü ve dinç, Yok yere benden nefret

edenler çok.

Mez.38: 20 İyiliğe karşı kötülük yapanlar bana karşı çıkar, İyiliğin peşinde olduğum için.

Mez.38: 21 Beni terk etme, ya RAB! Ey Tanrım, benden uzak durma!

Mez.38: 22 Yardımına koş, Ya Rab, kurtuluşum benim!

BÖLÜM 39

Mez.39: 1 Karar verdim: "Adımlarıma dikkat edeceğim, Dilimi günahtan sakınacağım; Karşımda kötü biri oldukça, Ağzıma gem vuracağım."

Mez.39: 2 Dilimi tutup sustum, Hep kaçındım konuşmaktan, yararı olsa bile. Acım alevlendi,

Mez.39: 3 Yüreğim tutuştu içimde, Ateş aldı derin derin düşünürken, Şu sözler döküldü dilimden:

Mez.39: 4 "Bildir bana, ya RAB, sonumu, Sayılı günlerimi; Bileyim ömrümün ne kadar kısa olduğunu!

Mez.39: 5 Yalnız bir karış ömür verdin bana, Hiç kalır hayatım senin önünde. Her insan bir soluktur sadece, En güçlü çağında bile.

Mez.39: 6 "Bir gölge gibi dolaşır insan, Boş yere çırpınır, Mal biriktirir, kime kalacağını bilmeden.

Mez.39: 7 "Ne bekleyebilirim şimdi, ya Rab? Umudum sende.

Mez.39: 8 Kurtar beni bütün isyanlarımdan, Aptalların hakaretine izin verme.

Mez.39: 9 Sustum, açmayacağım ağzımı; Çünkü sensin bunu yapan.

Mez.39: 10 Uzaklaştır üzerimden yumruklarını, Tokadının altında

mahvoldum.

Mez.39: 11 Sen insanı suçundan ötürü Azarlayarak yola getirirsin, Güve gibi tüketirsin sevdiği şeyleri. Her insan bir soluktur sadece.

Mez.39: 12 "Duamı işit, ya RAB, Kulak ver yakarışıma, Gözyaşlarıma kayıtsız kalma! Çünkü ben bir garibim senin yanında, Bir yabancı, atalarım gibi.

Mez.39: 13 Uzaklaştır üzerimden bakışlarını, Göçüp yok olmadan mutlu olayım!"

40. Mezmur(Mez.70:1-5)Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 40

Mez.40: 1 RAB'bi sabırla bekledim; Bana yönelip yakarışımı duydu.

Mez.40: 2 Ölüm çukurundan, Balçıktan çıkardı beni, Ayaklarımı kaya üzerinde tuttu, Kaymayayım diye.

Mez.40: 3 Ağzıma yeni bir ezgi, Tanrımız'a bir övgü ilahisi koydu. Çokları görüp korkacak Ve RAB'be güvenecekler.

Mez.40: 4 Ne mutlu RAB'be güvenen insana, Gururluya, yalana sapana ilgi duymayana.

Mez.40: 5 Ya RAB, Tanrım, Harikaların, düşüncelerin ne çoktur bizim için; Sana eş koşulmaz! Duyurmak, anlatmak istesem yaptıklarını, Saymakla bitmez.

Mez.40: 6 Kurbandan, sunudan hoşnut olmadın, Ama kulaklarımı açtın. Yakmalık sunu , günah sunusu da istemedin.

Mez.40: 7-8 O zaman şöyle dedim: "İşte geldim; Kutsal Yazı tomarında benim için yazılmıştır. Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben, Yasan yüreğimin derinliğindedir."

Mez.40: 9 Büyük toplantıda müjdelerim senin zaferini, Sözümü esirgemem, Ya RAB, bildiğin gibi!

Mez.40: 10 Zaferini içimde gizlemem, Bağlılığını ve kurtarışını duyururum, Sevgini, sadakatini saklamam büyük topluluktan.

Mez.40: 11 Ya RAB, esirgeme sevecenliğini benden! Sevgin, sadakatin hep korusun beni!

Mez.40: 12 Sayısız belalar çevremi sardı, Suçlarım bana yetiştı, önümü göremiyorum; Başımdaki saçlardan daha çoklar, Çaresiz kaldım.

Mez.40: 13 Ne olur, ya RAB, kurtar beni! Yardımına koş, ya RAB!

Mez.40: 14 Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri dönsün zararımı isteyenler, Rezil olsunlar!

Mez.40: 15 Bana, "Oh! Oh!" çekenler Dehşete düşsün utançlarından!

Mez.40: 16 Sende neşe ve sevinç bulsun Bütün sana yönelenler! "RAB yücedir!" desin hep Senin kurtarışını özleyenler!

Mez.40: 17 Bense mazlum ve yoksulum, Düşün beni, ya Rab. Yardımcım ve kurtarıcım sensin, Geç kalma, ey Tanrım!

41. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 41

Mez.41: 1 Ne mutlu yoksulu düşünene! RAB kurtarır onu kötü günde.

Mez.41: 2 Korur RAB, yaşatır onu, Ülkede mutlu kılar, Terk etmez düşmanlarının eline.

Mez.41: 3 Destek olur RAB ona Yatağa düşünce; Hastalandığında sağlığa kavuşturur onu.

Mez.41: 4 "Acı bana, ya RAB!" dedim, "Şifa ver bana, çünkü sana karşı günah işledim!"

Mez.41: 5 Kötü konuşuyor düşmanlarım ardımdan: "Ne zaman ölecek adı batası?" diyorlar.

Mez.41: 6 Biri beni görmeye geldi mi, boş laf ediyor, Fesat topluyor içinde, Sonra dışarı çıkıp fesadı yayıyor.

Mez.41: 7 Benden nefret edenlerin hepsi Fısıldaşıyor aralarında bana karşı, Zararımı düşünüyorlar,

Mez.41: 8 "Başına öyle kötü bir şey geldi ki" diyorlar, "Yatağından kalkamaz artık."

Mez.41: 9 Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile İhanet etti bana.

Mez.41: 10 Bari sen acı bana, ya RAB, kaldır beni. Bunların hakkından geleyim.

Mez.41: 11 Düşmanım zafer çılgılığı atmazsa, O zaman anlarım benden hoşnut kaldığını.

Mez.41: 12 Dürüstlüğümden ötürü bana destek olur, Sonsuza dek beni huzurunda tutarsın.

Mez.41: 13 Öncesizlikten sonsuza dek, Övgüler olsun İsrail'in Tanrısı RAB'be! Amin! Amin!

42. Mezmur Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili

BÖLÜM 42

Mez.42: 1 Geyik akarsuları nasıl özlerse, Canım da seni öyle özler, ey Tanrı!D Not Birçok İbranice elyazmasında 42. ve 43. Mezmur birleşik

yazılır.

Mez.42: 2 Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya susadı; Ne zaman görmeye gideceğim Tanrı'nın yüzünü?

Mez.42: 3 Gözyaşlarım ekmeğim oldu gece gündüz, Gün boyu, "Nerede senin Tanrın?" dedikleri için.

Mez.42: 4 Anımsayınca içim içimi yiyor, Nasıl toplulukla birlikte yürür, Tanrı'nın evine kadar alaya öncülük ederdim, Sevinç ve şükran sesleri arasında, Bayram eden bir kalabalıkla birlikte.

Mez.42: 5 Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

Mez.42: 6-7 Gönlüm üzgün, Bu yüzden seni anımsıyorum, ey Tanrım. Şeria yöresinde, Hermon ve Misar dağlarında Çağlayanların gümbürdeyince, Enginler birbirine sesleniyor, Bütün dalgaların, sellerin üzerimden geçiyor.

Mez.42: 8 Gündüz RAB sevgisini gösterir, Gece ilahi söyler, dua ederim Yaşamımın Tanrısı'na.

Mez.42: 9 Kayam olan Tanrım'a diyorum ki, "Neden beni unuttun? Niçin düşmanlarımdan baskısı altında Yaslı gezeyim?"

Mez.42: 10 Gün boyu hasımlarım: "Nerede senin Tanrın?" diyerek Bana sataştıkça, Kemiklerim kırılıyor sanki.

Mez.42: 11 Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

43. Mezmur

BÖLÜM 43

Mez.43: 1 Hakkımı ara, ey Tanrı, Savun beni vefasız ulusa karşı, Kurtar hileci, haksız insandan.

Mez.43: 2 Çünkü sen Tanrım, kalemsin; Neden beni reddettin? Niçin düşmanlarımla baskısı altında Yaslı gezeyim?

Mez.43: 3 Gönder ışığını, gerçeğini, Yol gösterebilir bana, Senin kutsal dağına, konutuna götürsünler beni.

Mez.43: 4 O zaman Tanrı'nın sunağına, Neşe, sevinç kaynağı Tanrı'ya gideceğim Ve sana, ey Tanrı, Tanrım benim, Lirle şükredeceğim.

Mez.43: 5 Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

44. MezmurMüzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili

BÖLÜM 44

Mez.44: 1 Ey Tanrı, kulaklarımızla duyduk, Atalarımız anlattı bize, Neler yaptığını onların gününde, eski günlerde.

Mez.44: 2 Elinle ulusları kovdun, Ama atalarımıza yer verdin; Halkları kırdın, Ama atalarımızın yayılmasını sağladın.

Mez.44: 3 Onlar ülkeyi kılıçla kazanmadılar, Kendi bilekleriyle zafere ulaşmadılar. Senin sağ elin, bileğin, yüzünün ışığı sayesinde oldu bu; Çünkü sen onları sevdin.

Mez.44: 4 Ey Tanrı, kralım sensin, Buyruk ver de Yakup soyu kazansın!

Mez.44: 5 Senin sayende düşmanlarımızı püskürteceğiz, Senin adınla karşıtlarımızı ezeceğiz.

Mez.44: 6 Çünkü ben yayıma güvenmem, Kılıcım da beni kurtarmaz;

Mez.44: 7 Ancak sensin bizi dűřmanlarımızdan kurtaran, Bizden nefret edenleri utanca boęan.

Mez.44: 8 Her gűn Tanrı'yla vűnűr, Sonsuza dek adına řűkran sunarız.

Mez.44: 9 Ne var ki, reddettin bizi, ařaęıladın, Artık ordularımızla savařa ıkmıyorsun.

Mez.44: 10 Dűřman karřısında bizi gerilettin, Bizden tiksinenler bizi soydu.

Mez.44: 11 Kasaplık koyuna evirdin bizi, Ulusların arasına daęıttın.

Mez.44: 12 Yok pahasına sattın halkını, Ŭstelik satıřtan hibir řey kazanmadan.

Mez.44: 13 Bizi komřularımızın yűzkarası, evremizdekilerin eęlencesi, alay konusu ettin.

Mez.44: 14 Ulusların diline dűřűrdűn bizi, Gűlűyor halklar halimize.

Mez.44: 15 Rezillięim gűn boyu karřımda, Utancımdan yerin dibine getim

Mez.44: 16 Hakaret ve svgű duya duya, Ŭ almak isteyen dűřman karřısında.

Mez.44: 17 Bűtűn bunlar bařımıza geldi, Yine de seni unutmadık, Antlařmana ihanet etmedik,

Mez.44: 18 Dneklik etmedik, Adımlarımız senin yolundan sapmadı.

Mez.44: 19 Oysa sen bizi ezdin, űlkemizi akalların uęraęı ettin, Ŭstűműzű koyu karanlıkla rttűn.

Mez.44: 20 Eęer Tanrımız'ın adını unutsaydık, Yabancı bir ilaha ellerimizi

açsaydık,

Mez.44: 21 Tanrı bunu ortaya çıkarmaz mıydı? Çünkü O yürekteki gizleri bilir.

Mez.44: 22 Senin uğruna her gün öldürölüyoruz, Kasaplık koyun sayılıyor.

Mez.44: 23 Uyan, ya Rab! Niçin uyuyorsun?Kalk! Sonsuza dek terk etme bizi!

Mez.44: 24 Niçin yüzünü gizliyorsun? Neden mazlum halimizi, üzerimizdeki baskıyı unutuyorsun?

Mez.44: 25 Çünkü yere serildik, Bedenimiz toprağa yapıştı.

Mez.44: 26 Kalk, yardım et bize! Kurtar bizi sevgin uğruna!

45. MezmurMüzik şefi için - "Zambaklar" makamındaKorahoğulları'nın Maskili - Aşk ilahisi

BÖLÜM 45

Mez.45: 1 Yüreğimden güzel sözler taşıyor, Kral için söylüyorum şiirlerimi, Dilim usta bir yazarın kalemi gibi olsun.

Mez.45: 2 Sen insanların en güzelisin, Lütuf saçılmış dudaklarına. Çünkü Tanrı seni sonsuza dek kutsamış.

Mez.45: 3 Ey yiğit savaşçı, kuşan kılıcını beline, Görkemine, yüceliğine bürün.

Mez.45: 4 At sırtında görkeminle, zaferle ilerle, Gerçek ve adalet uğruna Sağ elin korkunç işler gösterecek.D Not 45:4 Olası metin "Gerçek ve adalet uğruna", Masoretik metin "Gerçek ve alçakgönüllülük, adalet uğruna".

Mez.45: 5 Okların sivridir, Kral düşmanlarının yüreğine saplanır, Halklar

ayaklarının altına serilir.

Mez.45: 6 Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır , Krallığının asası adalet asasıdır.D Not 45:6 "Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır" ya da "Tanrı'nın sana armağan ettiği krallık sonsuzluklar boyunca kalıcıdır".

Mez.45: 7 Doğruluğu sever, kötülükten nefret edersin. Bunun için Tanrı, senin Tanrın, Seni sevinç yağıyla Arkadaşlarından daha çok meshetti .

Mez.45: 8 Giysilerinin tümü mür , öd, tarçın kokuyor; Fildişi saraylardan gelen çalgı sesleri seni eğlendiriyor!

Mez.45: 9 Kral kızları senin saygın kadınların arasında, Kraliçe, Ofir altınları içinde senin sağında duruyor.

Mez.45: 10 Dinle, ey kral kızı, bak, kulak ver, Halkını, baba evini unut.

Mez.45: 11 Kral senin güzelliğine vuruldu, Efendin olduğu için önünde eğil.

Mez.45: 12 Sur halkı armağan getirecek, Halkın zenginleri lütfunu kazanmak isteyecek.

Mez.45: 13 Kral kızı odasında ıslıl ıslıl parıldıyor, Giysisi altınla dokunmuş.

Mez.45: 14 İşlemeli giysiler içinde kralın önüne çıkarılacak, Arkadaşları, ona eşlik eden kızlar sana getirilecek.

Mez.45: 15 Sevinç ve coşkuyla götürülecek, Kralın sarayına girecekler.

Mez.45: 16 Atalarının yerini oğulların alacak, Onları önder yapacaksın bütün ülkeye.

Mez.45: 17 Adını kuşaklar boyunca yaşatacağım, Böylece halklar sonsuza dek övecek seni.

46. MezmurMüzik şefi için - Tiz sesliler için -Korahoğulları'nın ezgisi

BÖLÜM 46

Mez.46: 1 Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür, Sıkıntıda hep yardıma hazırdır.D Not "Tiz sesliler": İbranice "Alamot", anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik terimi.

Mez.46: 2 Bu yüzden korkmayız yeryüzü altüst olsa, Dağlar denizlerin bağrına devrilse,

Mez.46: 3 Sular kükreyip köpürse, Kabaran deniz dağları titretse bile.

Mez.46: 4 Bir ırmak var ki, suları sevinç getirir Tanrı kentine, Yüceler Yücesi'nin kutsal konutuna.

Mez.46: 5 Tanrı onun ortasındadır, Sarsılmaz o kent. Gün doğarken Tanrı ona yardım eder.

Mez.46: 6 Uluslar kükrüyor, krallıklar sarsılıyor, Tanrı gürleyince yeryüzü eriyip gidiyor.

Mez.46: 7 Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısı kalemizdir.

Mez.46: 8 Gelin, görün RAB'bin yaptıklarını, Yeryüzüne getirdiği yıkımları.

Mez.46: 9 Savaşları durdurur yeryüzünün dört bucağında, Yayları kırar, mızrakları parçalar, Kalkanları yakar.D Not 46:9 "Kalkanları" ya da "Savaş arabalarını".

Mez.46: 10 "Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim! Uluslar arasında yüceleceğim, Yeryüzünde yüceleceğim!"

Mez.46: 11 Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısı kalemizdir.

47. MezmurMüzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 47

Mez.47: 1 Ey bütün uluslar, el çırpın! Sevinç çığlıkları atın Tanrı'nın onuruna!

Mez.47: 2 Ne müthiştir yüce RAB, Bütün dünyanın ulu Kralı.

Mez.47: 3 Halkları altımıza, Ulusları ayaklarımızın dibine serer.

Mez.47: 4 Sevdiği Yakup'un gururu olan mirasımızı O seçti bizim için.

Mez.47: 5 RAB Tanrı sevinç çığlıkları, Boru sesleri arasında yükseldi.

Mez.47: 6 Ezgiler sunun Tanrı'ya, ezgiler; Ezgiler sunun Kralımız'a, ezgiler!

Mez.47: 7 Çünkü Tanrı bütün dünyanın kralıdır, Maskil sunun!D Not 47:7 "Maskil": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik veyaedebiyat terimi. "Didaktik şiir" anlamına gelebilir.

Mez.47: 8 Tanrı kutsal tahtına oturmuş, Krallık eder uluslara.

Mez.47: 9 Ulusların önderleri İbrahim'in Tanrısı'nın halkıyla bir araya gelmiş; Çünkü Tanrı'ya aittir yeryüzü kralları. O çok yücedir.

48. Mezmurİlahi - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 48

Mez.48: 1 RAB büyüktür ve yalnız O övülmeye değer Tanrımız'ın kentinde, kutsal dağında.

Mez.48: 2 Yükselir zarafetle, Bütün yeryüzünün sevinci Siyon Dağı, Safon'un doruğu, ulu Kral'ın kenti.D Not 48:2 "Safon": İlah Baal'ın oturduğu sanılan bir dağ.

Mez.48: 3 Tanrı onun kalelerinde Sağlam kule olarak gösterdi kendini.

Mez.48: 4 Krallar toplandı, Birlikte Siyon'un üzerine yürüdüler.

Mez.48: 5 Ama onu görünce şaşkına döndüler, Dehşete düşüp kaçtılar.

Mez.48: 6 Doğum sancısı tutan kadın gibi, Bir titreme aldı onları orada.

Mez.48: 7 Doğu rüzgarının parçaladığı ticaret gemileri gibi Yok ettin onları.

Mez.48: 8 Her Şeye Egemen RAB'bin kentinde, Tanrımız'ın kentinde, Nasıl duyduksa, öyle gördük. Tanrı onu sonsuza dek güvenlik içinde tutacak.

Mez.48: 9 Ey Tanrı, tapınağında, Ne kadar vefalı olduğunu düşünüyoruz.

Mez.48: 10 Adın gibi, ey Tanrı, övgün de Dünyanın dört bucağına varıyor. Sağ elin zafer dolu.

Mez.48: 11 Sevinsin Siyon Dağı, Coşsun Yahuda beldeleri Senin yargılarınla!

Mez.48: 12 Siyon'un çevresini gezip dolanın, Kulelerini sayın,

Mez.48: 13 Surlarına dikkatle bakın, Kalelerini yoklayın ki, Gelecek kuşağa anlatabilirsiniz:

Mez.48: 14 Bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız olacak, Bize hep yol gösterecektir.

49. Mezmur Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 49

Mez.49: 1 Ey bütün halklar, dinleyin! Kulak verin hepiniz, ey dünyada

yaşayanlar,

Mez.49: 2 Halk çocukları, bey çocukları, Zenginler, yoksullar!

Mez.49: 3 Bilgelik dökülecek ağızımdan, Anlayış sağlayacak içimdeki düşünceler,

Mez.49: 4 Kulak vereceğim özdeyişlere, Lirle yorumlayacağım bilmecemi.

Mez.49: 5 Niçin korkayım kötü günlerde Niyeti bozuk düşmanlarım çevremi sarınca?

Mez.49: 6 Onlar varlıklarına güvenir, Büyük servetleriyle böbürlenirler.

Mez.49: 7 Kimse kimsenin hayatının bedelini ödeyemez, Tanrı'ya fidye veremez.

Mez.49: 8 Çünkü hayatın fidyesi büyüktür, Kimse ödemeye yeltenmemeli.

Mez.49: 9 Böyle olmasa, Sonsuza dek yaşar insan, Mezar yüzü görmez.

Mez.49: 10 Kuşkusuz herkes biliyor bilgelerin öldüğünü, Aptallarla budalaların yok olduğunu. Mallarını başkalarına bırakıyorlar.

Mez.49: 11 Mezarları, sonsuza dek evleri, Kuşaklar boyu konutları olacak , Topraklarına kendi adlarını verseler bile.D Not 49:11 Septuaginta, Targum, Süryanice "Mezarları, sonsuza dek evleri, kuşaklar boyu konutları olacak", Masoretik metin "'Evlerimiz sonsuza dek kalacak diye düşünüyorlar".

Mez.49: 12 Bütün gösterişine karşın geçicidir insan, Ölüp giden hayvanlar gibi.

Mez.49: 13 Budalaların yolu, Onların sözünü onaylayanların sonu budur.

Mez.49: 14 Sürü gibi ölümler diyarına sürülecekler, Ölüm güdecek onları. Tan ağarınca doğrular onlara egemen olacak, Cesetleri çürüyecek, Ölümler

diyarı onlara konut olacak.

Mez.49: 15 Ama Tanrı beni Ölüler diyarının pençesinden kurtaracak Ve yanına alacak.

Mez.49: 16 Korkma biri zenginleşirse, Evinin görkemi artarsa.

Mez.49: 17 Çünkü ölünce hiçbir şey götüremez, Görkemi onunla mezara gitmez.

Mez.49: 18 Yaşarken kendini mutlu saysa bile, Başarılı olunca övülse bile.

Mez.49: 19 Atalarının kuşağına katılacak, Onlar ki asla ışık yüzü görmeyecekler.

Mez.49: 20 Bütün gösterişine karşın anlayışsızdır insan, Ölüp giden hayvanlar gibi.

50. MezmurAsaf'ın mezmuru

BÖLÜM 50

Mez.50: 1 Güçlü olan Tanrı, RAB konuşuyor; Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar Yeryüzünün tümüne sesleniyor.

Mez.50: 2 Güzelliğin doruğu Siyon'dan Parıldıyor Tanrı.

Mez.50: 3 Tanrımız geliyor, sessiz kalmayacak, Önünde yanan ateş her şeyi kül ediyor, Çevresinde şiddetli bir fırtına esiyor.

Mez.50: 4 Halkını yargılamak için Yere göğe sesleniyor:

Mez.50: 5 "Toplayın önüme sadık kullarımı, Kurban keserek benimle antlaşma yapanları."

Mez.50: 6 Gökler O'nun doğruluğunu duyuruyor, Çünkü yargıç Tanrı'nın

kendisidir.

Mez.50: 7 "Ey halkım, dinle de konuşayım, Ey İsrail, sana karşı tanıklık edeyim: Ben Tanrı'yım, senin Tanrın'ım!

Mez.50: 8 Kurbanlarından ötürü seni azarlamıyorum, Yakmalık sunuların sürekli önümde.

Mez.50: 9 Ne evinden bir boğa, Ne de ağıllarından bir teke alacağım.

Mez.50: 10 Çünkü bütün orman yaratıkları, Dağlardaki bütün hayvanlar benimdir.

Mez.50: 11 Dağlardaki bütün kuşları korurum, Kırıldaki bütün yabanıl hayvanlar benimdir.

Mez.50: 12 Acıksam sana söylemezdim, Çünkü bütün dünya ve içindekiler benimdir.

Mez.50: 13 Ben boğa eti yer miyim? Ya da keçi kanı içer miyim?

Mez.50: 14 Tanrı'ya şükran kurbanı sun, Yüceler Yücesi'ne adadığın adakları yerine getir.

Mez.50: 15 Sıkıntılı gününde seslen bana, Seni kurtarırım, sen de beni yüceltirsin.

Mez.50: 16 Ama Tanrı kötüye şöyle diyor: "Kurallarımı ezbere okumaya Ya da antlaşmamı ağzına almaya ne hakkın var?

Mez.50: 17 Çünkü yola getirilmekten nefret ediyor, Sözlerimi arkana atıyorsun.

Mez.50: 18 Hırsız görünce onunla dost oluyor, Zina edenlere ortak oluyorsun.

Mez.50: 19 Ağzını kötülük için kullanıyor, Dilini yalana koşuyorsun.

Mez.50: 20 Oturup kardeşine karşı konuşur, Annenin oğluna kara çalarsın.

Mez.50: 21 Sen bunları yaptın, ben sustum, Beni kendin gibi sandın. Seni azarlıyorum, Suçlarını gözünün önüne seriyorum.

Mez.50: 22 "Dikkate alın bunu, ey Tanrı'yı unutan sizler! Yoksa parçalarım sizi, kurtaran olmaz.

Mez.50: 23 Kim şükran kurbanı sunarsa beni yüceltir; Yolunu düzeltene kurtarışımı göstereceğim."

51. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Davut Bat-Şeva'yla yattıktan sonra Peygamber Natan kendisine geldiği zaman

BÖLÜM 51

Mez.51: 1 Ey Tanrı, lütfet bana, Sevgin uğruna; Sil isyanlarımı, Sınırsız merhametin uğruna.

Mez.51: 2 Tümüyle yıka beni suçumdan, Arıt beni günahımdan.

Mez.51: 3 Çünkü biliyorum isyanlarımı, Günahım sürekli karşımda.

Mez.51: 4 Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim, Senin gözünde kötü olanı yaptım. Öyle ki, konuşurken haklı, Yargılarken adil olasın.

Mez.51: 5 Nitekim suç içinde doğdum ben, Günah içinde annem bana hamile kaldı.

Mez.51: 6 Madem sen gönülde sadakat istiyorsun, Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde.

Mez.51: 7 Beni mercanköşkotuyla arıt, paklanayım, Yıka beni, kardan

beyaz olayım.

Mez.51: 8 Neşe, sevinç sesini duyur bana, Bayram etsin ezdiğin kemikler.

Mez.51: 9 Bakma günahlarıma, Sil bütün suçlarımı.

Mez.51: 10 Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.

Mez.51: 11 Beni huzurundan atma, Kutsal Ruhun'u benden alma.

Mez.51: 12 Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini, Bana destek ol, istekli bir ruh ver.

Mez.51: 13 Başkaldıranlara senin yollarını öğreteyim, Günahkârlar geri dönsün sana.

Mez.51: 14 Kurtar beni kan dökme suçundan, Ey Tanrı, beni kurtaran Tanrı, Dilim senin kurtarışını ilahilerle övsün.

Mez.51: 15 Ya Rab, aç dudaklarımı, Ağızım senin övgülerini duyursun.

Mez.51: 16 Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın, Yoksa sunardım sana, Yakmalık sunudan hoşnut kalmazsın.

Mez.51: 17 Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur, Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı.

Mez.51: 18 Lütfet, Siyon'a iyilik yap, Yerus alim'in surlarını onar.

Mez.51: 19 O zaman doğru sunulan kurbanlar, Yakmalık sunular, tüm yle yakmalık sunular, Seni hoşnut kılar; O zaman sunağında boğalar sunulur.

52. Mezmur

M zik řefi i in - Davut'un MaskiliEdomlu Doek gelip Saul'a "Davut

Ahimelek'inevine girdi" diye bildirdiği zaman

BÖLÜM 52

Mez.52: 1-2 Niçin kötülüğünle böbürlenirsin, ey kabadayı, Tanrı'nın sadık kullarına karşı Bütün gün dilin yıkım tasarlar Keskin ustura gibi, ey hilekâr.

Mez.52: 3 İyilikten çok kötülüğü, Doğru konuşmaktan çok yalanı seversin.

Mez.52: 4 Seni hileli dil seni! Her yıkıcı sözü seversin.

Mez.52: 5 Ama Tanrı seni sonsuza dek yıkacak, Seni kapıp çadırından fırlatacak, Yaşam diyarından kökünü sökecek.

Mez.52: 6 Doğrular bunu görünce korkacak, Gülerек şöyle diyecekler:

Mez.52: 7 "İşte bu adam, Tanrı'ya sığınmak istemedi, Servetinin bolluğuna güvendi, Başkalarını yıkarak güçlendi!"

Mez.52: 8 Ama ben Tanrı'nın evinde yeşeren zeytin ağacı gibiyim, Sonsuza dek Tanrı'nın sevgisine güvenirim.

Mez.52: 9 Sürekli sana şükrederim yaptıkların için, Sadık kullarının önünde umut bağlarım, Çünkü adın iyidir.

53. Mezmur(Mez.14)

Müzik şefi için - Mahalat Jimakamında Davut'un Maskili

BÖLÜM 53

Mez.53: 1 Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der. İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü, İyilik eden yok.D Not "Mahalat": Bir müzik terimi, büyük olasılıkla "Nefesli sazlar".

Mez.53: 2 Tanrı göklerden bakar oldu insanlara, Akıllı, Tanrı'ya yönelen

biri var mı diye.

Mez.53: 3 Hepsi saptı, Tümü yozlaştı, İyilik eden yok, Bir kişi bile!

Mez.53: 4 Suç işleyenler görmüyor mu? Halkımı ekmek yer gibi yiyor, Tanrı'ya yakarmıyorlar.

Mez.53: 5 Ama korkulmayacak yerde korkacaklar, Çünkü Tanrı seni kuşatanların kemiklerini dağıtacak, Onları reddettiği için hepsini utandıracak.

Mez.53: 6 Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse! Tanrı halkını eski gönencine kavuşturunca, Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.

54. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un MaskiliZifliler gelip Saul'a: "Davut aramızdagizleniyor" dedikleri zaman

BÖLÜM 54

Mez.54: 1 Ey Tanrı, beni adınla kurtar, Gücünle akla beni!

Mez.54: 2 Ey Tanrı, duamı dinle, Kulak ver ağızımdan çıkan sözlerle.

Mez.54: 3 Çünkü küstahlar bana saldırıyor, Zorbalar canımı almak istiyor, Tanrı'ya aldırıyorlar.

Mez.54: 4 İşte Tanrı benim yardımcımdır, Tek desteğim Rab'dir.

Mez.54: 5 Düşmanlarım yaptıkları kötülüğün cezasını bulsun, Sadakatin uyarınca yok et onları.

Mez.54: 6 Ya RAB, sana gönülden bir kurban sunacağım, Adına şükredeceğim, çünkü adın iyidir.

Mez.54: 7 Beni bütün sıkıntılarımdan kurtardın, Gözlerim düşmanlarımdan

yok oluşunu gördü.

55. MezmurMüzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un Maskili

BÖLÜM 55

Mez.55: 1 Ey Tanrı, kulak ver duama, Sırt çevirme yalvarışıma!

Mez.55: 2 Dikkatini çevir, yanıt ver bana. Düşüncelerim beni rahatsız ediyor, şaşkınım

Mez.55: 3 Düşman sesinden, kötünün baskısından; Çünkü sıkıntıya sokuyorlar beni, Öfkeyle üstüme üstüme geliyorlar.

Mez.55: 4 Yüreğim sızlıyor içimde, Ölüm dehşeti çöktü üzerime.

Mez.55: 5 Korku ve titreme sardı beni, Ürperti kapladı içimi.

Mez.55: 6 "Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı!" Dedim kendi kendime, "Uçar, rahatlardım.

Mez.55: 7 Uzaklara kaçır, Çöllerde konakladım.

Mez.55: 8 Sert rüzgara, kasırgaya karşı Hemen bir barınak bulurdum."

Mez.55: 9 Şaşkına çevir kötülerini, ya Rab, karıştır dillerini, Çünkü kentte şiddet ve çatışma görüyorum.

Mez.55: 10 Gece gündüz kent surları üzerinde dolaşırlar, Haksızlık, fesat dolu kentin içi.

Mez.55: 11 Yıkıcılık kentin göbeğinde, Zorbalık, hile eksilmez meydanından.

Mez.55: 12 Beni aşağılayan bir düşman olsaydı, Katlanabilirdim; Bana küstahlık eden bir hasım olsaydı, Gizlenebilirdim.

Mez.55: 13 Ama sensin, bana denk, Yoldaşım, yakın arkadaşım.

Mez.55: 14 Birlikte tatlı tatlı yarenlik eder, Toplulukla Tanrı'nın evine giderdik.

Mez.55: 15 Ölüm yakalasın düşmanlarımı ansızın, Diri diri ölümler diyarına insinler; Çünkü içleri ve evleri kötülük dolu.

Mez.55: 16 Bense Tanrı'ya seslenirim, RAB kurtarır beni.

Mez.55: 17 Sabah, öğlen, akşam kederimden feryat ederim, O işitir sesimi.

Mez.55: 18 Bana karşı girişilen savaştan Esenlikle kurtarır canımı, Sayısı çok da olsa karşıtlarımın.

Mez.55: 19 Öncesizlikten bu yana tahtında oturan Tanrı, Duyacak ve ezecek onları. Çünkü hiç değişmiyor Ve Tanrı'dan korkmuyorlar.

Mez.55: 20 Yoldaşım dostlarına saldırarak Yaptığı antlaşmayı bozdu.

Mez.55: 21 Ağzından bal damlar, Ama yüreğinde savaş var. Sözleri yağdan yumuşak, Ama yalın birer kılıçtır.

Mez.55: 22 Yükünü RAB'be bırak, O sana destek olur. Asla izin vermez Doğru insanın sarsılmasına.

Mez.55: 23 Ama sen, ey Tanrı, ölüm çukuruna atacaksın kötülerini, Günlerinin yarısını görmeyecek katillerle hainler; Bense sana güveniyorum.

56. MezmurMüzik şefi için"Uzak Yabanıl Fıstık Ağaçlarındaki Güvercin" makamında Davut'un Miktamı -Gat Kenti'nde Filistliler kendisini yakaladığı zaman

BÖLÜM 56

Mez.56: 1 Acı bana, ey Tanrı, Çünkü ayak altında çiğniyor insanlar beni, Gün boyu saldırıp eziyorlar.

Mez.56: 2 Düşmanlarım ayak altında çiğniyor beni her gün, Küstahça saldırıyor çoğu.

Mez.56: 3 Sana güvenirim korktuğum zaman.

Mez.56: 4 Tanrı'ya, sözünü övdüğüm Tanrı'ya Güvenirim ben, korkmam. İnsan bana ne yapabilir?

Mez.56: 5 Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar, Hakkımda hep kötülük tasarlıyorlar.

Mez.56: 6 Fesatlık için uğraşüyor, pusuya yatıyor, Adımlarımı gözlüyor, canımı almak istiyorlar.

Mez.56: 7 Kötülüklerinin cezasından kurtulacaklar mı? Ey Tanrı, halkları öfkeyle yere çal!

Mez.56: 8 Çektiğim acıları kaydettin, Gözyaşlarımı tulumunda biriktirdin! Bunlar defterinde yazılı değil mi?

Mez.56: 9 Seslendiğim zaman, Düşmanlarım geri çekilecek. Biliyorum, Tanrı benden yana.

Mez.56: 10 Sözünü övdüğüm Tanrı'ya, Sözünü övdüğüm RAB'be,

Mez.56: 11 Tanrı'ya güvenirim ben, korkmam; İnsan bana ne yapabilir?

Mez.56: 12 Ey Tanrı, sana adaklar adamıştım, Şükran kurbanları sunmalıyım şimdi.

Mez.56: 13 Çünkü canımı ölümden kurtardın, Ayaklarımı tökezlemekten korudun; İşte yaşam ışığında, Tanrı huzurunda yürüyorum.

57. Mezmur(Mez.108:1-5)

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı -Saul'dan kaçıp mağaraya sığındığı zaman

BÖLÜM 57

Mez.57: 1 Acı bana, ey Tanrı, acı, Çünkü sana sığınıyorum; Felaket geçinceye kadar, Kanatlarının gölgesine sığınacağım.

Mez.57: 2 Yüce Tanrı'ya, Benim için her şeyi yapan Tanrı'ya sesleniyorum.

Mez.57: 3 Gökten gönderip beni kurtaracak, Beni ezmek isteyenleri azarlayacak, Sevgisini, sadakatini gösterecektir.

Mez.57: 4 Aslanların arasındayım, Alev kusan insanlar arasında yatarım, Mızrak gibi, ok gibi dişleri, Keskin kılıç gibi dilleri.

Mez.57: 5 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

Mez.57: 6 Ayaklarım için ağ serdiler, Çöktüm; Yoluma çukur kazdılar, İçine kendileri düştüler.

Mez.57: 7 Kararlıyım, ey Tanrı, kararlıyım, Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim.

Mez.57: 8 Uyan, ey canım, Uyan, ey lir, ey çenk, Seheri ben uyandırayım!

Mez.57: 9 Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya Rab, Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.

Mez.57: 10 Çünkü sevgin göklere erişir, Sadakatin gökyüzüne ulaşır.

Mez.57: 11 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

58. MezmurMüzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı

BÖLÜM 58

Mez.58: 1 Ey yöneticiler , gerçekten adil mi karar verirsiniz? Doğru mu yargıyorsunuz insanları?D Not 58:1 "Yöneticiler" ya da "Dilsizler".

Mez.58: 2 Hayır! Hep haksızlık tasarlarsınız içinizde, Zorbalık saçar elleriniz yeryüzüne.

Mez.58: 3 Kötüler daha ana rahmindeyken yoldan çıkar, Doğdu doğalı yalan söyleyerek sapar.

Mez.58: 4 Zehirleri yılan zehiri gibidir. Kulakları tıkalı bir kobrayı andırırlar,

Mez.58: 5 Usta büyücülerin, Afsuncuların sesini duymak istemeyen bir kobrayı.

Mez.58: 6 Ey Tanrı, kır onların ağzında dişlerini, Sök genç aslanların azı dişlerini, ya RAB!

Mez.58: 7 Akıp giden su gibi yok olsunlar. Yaylarını gerince oklarının ucu kırılsın.

Mez.58: 8 Süründükçe eriyen sümüklüböceğe dönsünler. Düşük çocuk gibi güneş yüzü görmesinler.

Mez.58: 9 Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan, Yaşı da kurusu da kasırgayla savrulacak kötülerin.

Mez.58: 10 Doğru adam alınan öcü görünce sevinecek Ve ayaklarını kötünün kanında yıkayacak.

Mez.58: 11 O zaman insanlar, "Gerçekten doğrulara ödül var" diyecek, "Gerçekten dünyayı yargılayan bir Tanrı var."

59. Mezmur

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı - Saul'un Davut'u öldürtmek için adam gönderip evini gözetlediği zaman

BÖLÜM 59

Mez.59: 1 Kurtar beni düşmanlarımdan, ey Tanrım, Kalem ol hasımlarıma karşı.

Mez.59: 2 Kurtar beni suç işleyenlerden, Uzak tut kanlı katillerden.

Mez.59: 3 Bak, canımı almak için pusu kuruyorlar, Güçlüler bana karşı birleşiyorlar, Oysa başkaldırmadım, günahım yok, ya RAB.

Mez.59: 4 Suç işlemediğim halde, Koşuşup hazırlanıyorlar. Kalk bana yardım etmek için, halime bak!

Mez.59: 5 Sen, ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, İsrail'in Tanrısı, Uyan bütün ulusları cezalandırmak için, Acıma bu suçlu hainlere!

Mez.59: 6 Akşam döner, köpek gibi hırlayıp Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.

Mez.59: 7 Bak, neler dökülür ağızlarından, Kılıç çıkar dudaklarından. "Kim duyacak?" derler.

Mez.59: 8 Ama sen onlara gülersin, ya RAB, Bütün uluslarla eğlenirsin.

Mez.59: 9 Gücüm sensin, seni gözlüyorum, Çünkü kalemsin, ey Tanrı.

Mez.59: 10 Tanrım sevgisiyle karşılar beni, Bana düşmanlarımdan yıkımını gösterir.

Mez.59: 11 Onları öldürme, yoksa halkım unuttur, Gücünle dağıt ve alçalt onları, Ya Rab, kalkanımız bizim.

Mez.59: 12 Ağızlarının günahı, dudaklarından çıkan söz yüzünden, Gururlarının tuzağına düşsünler. Okudukları lanet, söyledikleri yalan

yüzünden

Mez.59: 13 Yok et onları gazabınla, yok et, tükensinler; Bilsinler ki, Tanrı'nın egemenliği Yakup soyundan Yeryüzünün ucuna kadar ulaşır.

Mez.59: 14 Akşam döner, köpek gibi hırlayıp Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.

Mez.59: 15 Yiyecek bulmak için gezerler,Doymazlarsa ulurlar.

Mez.59: 16 Bense gücün için sabah ezgiler söyleyecek, Sevgini sevinçle dile getireceğim. Çünkü sen bana kale, Sıkıntılı günümde sığınak oldun.

Mez.59: 17 Gücüm sensin, seni ilahilerle öveceğim, Çünkü kalem, beni seven Tanrı sensin.

60. Mezmur

Müzik şefi için - "Antlaşma Zambağı" makamında Davut'un öğretici MiktamıDavut'un Aram-Naharayimliler İive Aram-Sovalılar'la çarpıştığı ve Yoav geri dönüp Tuz Vadisi'nde on iki bin Edomlu öldürdüğü zaman

BÖLÜM 60

Mez.60: 1 Bizi reddettin, parladın bize karşı, ey Tanrı, Öfkelendin; eski halimize döndür bizi!

Mez.60: 2 Salladın yeri, yarıklar açtın; Onar çatlaklarını, çünkü yer sarsılıyor.

Mez.60: 3 Halkına sıkıntı çektirdin, Sersemletici bir şarap içirdin bize.

Mez.60: 4 Sancak verdin senden korkanlara, Okçulara karşı açsınlar diye. D Not 60:4 "Okçulara karşı" ya da "Doğruluk uğruna".

Mez.60: 5 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et, Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!

Mez.60: 6 Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde: "Şekem'i sevinçle bölüştüreceğim, Sukkot Vadisi'niölçeceğim.

Mez.60: 7 Gilat benimdir, Manaşşe de benim, Efrayim miğferim, Yahuda asam.

Mez.60: 8 Moav yıkanma leğenim, Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım , Filist'e zaferle haykıracağım."D Not 60:8 "Çarığımı fırlatacağım": Eski törelere göre çarığın fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.

Mez.60: 9 Kim beni surlu kente götürecekt? Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek?

Mez.60: 10 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi? Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?

Mez.60: 11 Yardım et bize düşmana karşı, Çünkü boşdur insan yardımı.

Mez.60: 12 Tanrı'yla zafer kazanırsınız, O çiğner düşmanlarımızı.

61. MezmurMüzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 61

Mez.61: 1 Ey Tanrı, yakarışımı işit, Duama kulak ver!

Mez.61: 2 Sana seslenirim yeryüzünün öbür ucundan, Yüreğime hüznün çökünce. Erişemeyeceğim yüksek bir kayaya çıkar beni,

Mez.61: 3 Çünkü sen benim için sığınak, Düşmana karşı güçlü bir kule oldun.

Mez.61: 4 Çadırında sonsuza dek oturmak Ve kanatlarının gölgesine sığınmak isterim.

Mez.61: 5 Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun, Adından korkanların

mirasını bana verdin.

Mez.61: 6 Kralın günlerine gün kat, Yılları yüzyıllar olsun!

Mez.61: 7 Tanrı'nın huzurunda sonsuza dek tahtında otursun; Onu sevgin ve sadakatinle koru!

Mez.61: 8 O zaman adını hep ilahilerle öveceğim, Her gün adaklarımı yerine getireceğim.

62. MezmurMüzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 62

Mez.62: 1 Canım yalnız Tanrı'da huzur bulur, Kurtuluşum O'ndan gelir.

Mez.62: 2 Tek kayam, kurtuluşum, Kalem O'dur, asla sarsılmam.

Mez.62: 3 Birini ezmek için daha ne vakte kadar Hep birlikte üstüne saldıracaksınız, Eğri bir duvara, Yerinden oynamış bir çite saldırır gibi?

Mez.62: 4 Tek düşünceleri onu doruktan indirmektir. Yalandan zevk alırlar. Ağızlarıyla hayırdüa ederken, İçlerinden lanet okurlar.

Mez.62: 5 Ey canım, yalnız Tanrı'da huzur bul, Çünkü umudum O'ndadır.

Mez.62: 6 Tek kayam, kurtuluşum, Kalem O'dur, sarsılmam.

Mez.62: 7 Kurtuluşum ve onurum Tanrı'ya bağlıdır, Güçlü kayam, sığınağım O'dur.

Mez.62: 8 Ey halkım, her zaman O'na güven, İçini dök O'na, Çünkü Tanrı sığınağımızdır.

Mez.62: 9 Sıradan insan ancak bir soluk, Soylu insansa bir yalandır. Tartıya konduğunda ikisi birlikte soluktan hafiftir.

Mez.62: 10 Zorbalığa güvenmeyin, yağma malla övünmeyin; Varlığınız artsa bile, ona gönül bağlamayın.

Mez.62: 11 Tanrı bir şey söyledi, Ben iki şey duydum: Güç Tanrı'nındır,

Mez.62: 12 Sevgi de senin, ya Rab! Çünkü sen herkese, yaptığının karşılığını verirsin.

63. MezmurYahuda kırlarında bulunduğu zaman - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 63

Mez.63: 1 Ey Tanrı, sensin benim Tanrım, Seni çok özlüyorum, Canım sana susamış, Kurak, yorucu, susuz bir diyarda, Bütün varlığımla seni arıyorum.

Mez.63: 2 Kutsal yerde baktım sana, Gücünü, görkemini görmek için.

Mez.63: 3 Senin sevgin yaşamdan iyidir, Bu yüzden dudaklarım seni yüceltir.

Mez.63: 4 Ömrümce sana övgüler sunacağım, Senin adınla ellerimi kaldıracam.

Mez.63: 5 Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım sana, Şakıyan dudaklarla ağızım sana övgüler sunacak.

Mez.63: 6 Yatağıma uzanınca seni anarım, Gece boyunca derin derin seni düşünürüm.

Mez.63: 7 Çünkü sen bana yardımcı oldun, Kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm.

Mez.63: 8 Canım sana sımsıkı sarılır, Sağ elin bana destek olur.

Mez.63: 9 Ama canımı almak isteyenler, Yerin derinliklerine inecek,

Mez.63: 10 Kılıcın ağızına atılacak, Çakallara yem olacak.

Mez.63: 11 Kralsa Tanrı'da sevinç bulacak. Tanrı'nın adıyla ant içenlerin hepsi övünecek, Yalancıların ağzıysa kapanacak.

64. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 64

Mez.64: 1 Ey Tanrı, kulak ver sesime yakındığım zaman, Hayatımı düşman korkusundan koru.

Mez.64: 2 Kötülerin gizli tasarılarından, O suçlu güruhun şamatasından esirge beni.

Mez.64: 3 Onlar dillerini kılıç gibi bilemiş, Acı sözlerini ok gibi hedefe yöneltmişler,

Mez.64: 4 Pusularından masum insanın üzerine atmak için. Ansızın vururlar, hiç çekinmeden.

Mez.64: 5 Birbirlerini kötülük yapmaya iter, Gizli tuzaklar tasarlarken, "Kim görecek?" derler.

Mez.64: 6 Haksızlık yapmayı düşünür, "Kusursuz bir plan yaptık!" derler. İnsanın içi ve yüreği derin bir sırdır, bilinmez.

Mez.64: 7 Ama Tanrı onlara ok atacak, Ansızın yaralanacaklar.

Mez.64: 8 Dilleri yüzünden yıkıma uğrayacaklar, Hallerini gören herkes alayla baş sallayacak.

Mez.64: 9 Bütün insanlar korkuya kapılacak, Tanrı'nın işini duyuracak, O'nun yaptıkları üzerinde düşünecekler.

Mez.64: 10 Doğru insan RAB'de sevinç bulacak, O'na sığınacak, Bütün temiz yürekliiler O'nu övecek.

65. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi

BÖLÜM 65

Mez.65: 1 Ey Tanrı, Siyon'da seni övgü bekliyor , Yerine getirilecek sana adanan adaklar.D Not 65:1 Septuaginta, Süryanice "Seni övgü bekliyor",Masoretik metin "Senin için sessizlik övgü".

Mez.65: 2 Ey sen, duaları işiten, Bütün insanlar sana gelecek.

Mez.65: 3 Suçlarımızın altında ezildik, Ama sen isyanlarımızı bağışlarsın.

Mez.65: 4 Ne mutlu avlularında otursun diye Seçip kendine yaklaştırdığın kişiye! Evinin, kutsal tapınağının Nimetlerine doyacağız.

Mez.65: 5 Ey bizi kurtaran Tanrı, Müthiş işler yaparak Zaferle yanıtlarsın bizi. Sen yeryüzünün dört bucağında, Uzak denizlerdekilerin umudusun;

Mez.65: 6 Kudret kuşanan, Gücüyle dağları kuran,

Mez.65: 7 Denizlerin kükremesini, Dalgaların gümbürtüsünü, Halkların kargaşasını yatıştıran sensin.

Mez.65: 8 Dünyanın öbür ucunda yaşayanlar Korkuya kapılır senin belirtilerin karşısında. Doğudan batıya kadar insanlara Sevinç çığlıkları attırırsın.

Mez.65: 9 Toprağa bakar, çok verimli kıalarsın, Onu zenginliğe boğarsın. Ey Tanrı, ırmakların suyla doludur, İnsanlara tahıl sağlarsın, Çünkü sen toprağı şöyle hazırlarsın:

Mez.65: 10 Sabanın açtığı yarıkları bolca sular, Sırtlarını düzlersin. Yağmurla toprağı yumuşatır, Ürünlerine bereket katarsın.

Mez.65: 11 İyiliklerinle yılı taçlandırırsın, Arabalarının geçtiği yollardan bolluk akar,

Mez.65: 12 Otlaklar yeşillenir, Tepeler sevince bürünür,

Mez.65: 13 Çayırlar sürülerle bezenir, Vadiler ekinle örtünür, Sevinçten haykırır, ezgi söylerler.

66. MezmurMüzik şefi için - İlahi - Mezmur

BÖLÜM 66

Mez.66: 1 Ey yeryüzündeki bütün insanlar, Tanrı'ya sevinç çığlıkları atın!

Mez.66: 2 Adının yüceliğine ilahiler söyleyin, O'na görkemli övgüler sunun!

Mez.66: 3 "Ne müthiş işlerin var!" deyin Tanrı'ya, "Öyle büyük gücün var ki, Düşmanların eğiliyor önünde.

Mez.66: 4 Bütün yeryüzü sana tapınıyor, İlahiler okuyor, adını ilahilerle övüyor."

Mez.66: 5 Gelin, bakın Tanrı'nın neler yaptığına! Ne müthiş işler yaptı insanlar arasında:

Mez.66: 6 Denizi karaya çevirdi, Atalarımız yaya geçtiler ırmaktan. Yaptığına sevindik orada.

Mez.66: 7 Kudretiyle sonsuza dek egemenlik sürer, Gözleri ulusları süzer; Başkaldıranlar gurura kapılmasın!

Mez.66: 8 Ey halklar, Tanrımız'a şükredin, Övgülerini duyurun.

Mez.66: 9 Hayatımızı koruyan, Ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen O'dur.

Mez.66: 10 Sen bizi sınadın, ey Tanrı, Gümüş arıtır gibi arıttın.

Mez.66: 11 Ağa düşürdün bizi, Sırtımıza ağır yük vurdun.

Mez.66: 12 İnsanları başımıza çıkardın, Ateşten, sudan geçtik. Ama sonra bizi bolluğa kavuşturdun.

Mez.66: 13 Yakmalık sunularla evine gireceğim, Adaklarımı yerine getireceğim,

Mez.66: 14 Sıkıntı içindeyken dudaklarımdan dökülen, Ağzımdan çıkan adakları.

Mez.66: 15 Yakılan koçların dumanıyla semiz hayvanlardan Sana yakmalık sunular sunacağım, Tekeler, sığırlar kurban edeceğim.

Mez.66: 16 Gelin, dinleyin, ey sizler, Tanrı'dan korkanlar, Benim için neler yaptığını size anlatayım.

Mez.66: 17 Ağzımla O'na yakardım, Övgüsü dilimden düşmedi.

Mez.66: 18 Yüreğimde kötülüğe yer verseydim, Rab beni dinlemezdi.

Mez.66: 19 Oysa Tanrı dinledi beni, Kulak verdi duamın sesine.

Mez.66: 20 Övgüler olsun Tanrı'ya, Çünkü duamı geri çevirmedi, Sevgisini benden esirgemedi.

67. MezmurMüzik şefi için - Telli sazlarla - Mezmur - İlahi

BÖLÜM 67

Mez.67: 1 Tanrı bize lütfetsin, bolluk versin, Yüzünün ışığı üzerimize parlansın.

Mez.67: 2 Öyle ki, yeryüzünde yolun, Bütün uluslar arasında kurtarıcı gücün bilinsin.

Mez.67: 3 Halklar sana şükretsın, ey Tanrı, Bütün halklar sana şükretsın!

Mez.67: 4 Uluslar sevinsin, sevinçten çılgılık atsın, Çünkü sen halkları adaletle yargıyorsın, Yeryüzündeki uluslara yol gösterirsin.

Mez.67: 5 Halklar sana şükretsin, ey Tanrı, Bütün halklar sana şükretsin!

Mez.67: 6 Toprak ürününü verdi, Tanrı, Tanrımız, bizi bolluğa kavuştursun.

Mez.67: 7 Tanrı bize bolluk versin, Dünyanın dört bucağındakiler O'ndan korksun!

68. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi

BÖLÜM 68

Mez.68: 1 Kalksın Tanrı, dağılsın düşmanları, Kaçsın önünden O'ndan nefret edenler!

Mez.68: 2 Dağıtsın onları dağılan duman gibi; Ateşin karşısında eriyen balmumu gibi Yok olsun kötüler Tanrı'nın önünde!

Mez.68: 3 Ancak doğrular sevinsin, Bayram etsinler Tanrı'nın önünde, Neşeyle coşsunlar.

Mez.68: 4 Tanrı'ya ezgiler söyleyin, adını ilahilerle övün, Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın ; O'nun adı RAB'dir, bayram edin önünde!D Not 68:4 "Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın" ya da "Bulutlara binmiş olana ezgiler sunun".

Mez.68: 5 Kutsal konutundaki Tanrı, Öksüzlerin babası, dul kadınların savunucusudur.

Mez.68: 6 Tanrı kimsesizlere ev verir, Tutsakları özgürlüğe ve gönence kavuşturur, Ama başkaldıranlar kurak yerde oturur.

Mez.68: 7 Ey Tanrı, sen halkına öncülük ettiğinde, Çölde yürüdüğünde,

Mez.68: 8 Yer sarsıldı, Göklerden yağmur boşandı Tanrı'nın önünde, Sina Dağı sarsıldı Tanrı'nın, İsrail'in Tanrısı'nın önünde.

Mez.68: 9 Bol yağmurlar yağdırdın, ey Tanrı, Canlandırdın yorgun düşen yurdunu.

Mez.68: 10 Halkın oraya yerleşti, İyiliğinle mazlumların geçimini sağladın, ey Tanrı.

Mez.68: 11 Rab buyruk verdi, Büyük bir kadın topluluğu duyurdu müjdeyi:

Mez.68: 12 "Kaçıyor, kaçıyor orduların kralları! Evi bekleyen kadınlar ganimeti paylaşıyor.

Mez.68: 13 Ağılların arasında uyurken, Kanatları gümüş, tüyleri pırıl pırıl altınla kaplı Bir güvercine benzersiniz."

Mez.68: 14 Her Şeye Gücü Yeten, kralları dağıtırken, Sanki Salmon Dağı'na kar yağıyordu.

Mez.68: 15 Ey Başan Dağı, Tanrı Dağı! Ey Başan Dağı, dorukları ulu dağ!

Mez.68: 16 Ey ulu dağlar, niçin yan gözle bakıyorsunuz Tanrı'nın yerleşmek için seçtiği dağa? Evet, RAB orada sonsuza dek oturacaktır.

Mez.68: 17 Tanrı'nın savaş arabaları sayısızdır, Rab kutsallık içinde Sina'dan geldi.

Mez.68:18 Sen yükseğe çıktın, tutsakları peşine taktın, İnsanlardan, başkaldıranlardan bile armağanlar aldın, Oraya yerleşmek için, ya RAB Tanrı.

Mez.68: 19 Her gün yükümüzü taşıyan Rab'be, Bizi kurtaran Tanrı'ya övgüler olsun.

Mez.68: 20 Tanrımız kurtarıcı bir Tanrı'dır, Ölümden kurtarış yalnız Egemen RAB'be özgüdür.

Mez.68: 21 Kuşkusuz Tanrı düşmanlarının başını, Suçlu yaşayanların kılı kufasını ezer.

Mez.68: 22 Rab, "Onları Başan'dan, Denizin derinliklerinden geri getireceğim" der,

Mez.68: 23 "Öyle ki, ayaklarını düşmanlarının kanına batırasın, Köpeklerinin dili de onlardan payını alsın."

Mez.68: 24 Ey Tanrı, senin zafer alayını, Tanrım'ın, Kralım'ın kutsal yere törenle gelişini gördüler:

Mez.68: 25 Başta okuyucular, arkada çalgıcılar, Ortada tef çalan genç kızlar.

Mez.68: 26 "Ey sizler, İsrail soyundan gelenler, Toplantılarınızda Tanrı'ya, RAB'be övgüler sunun!"

Mez.68: 27 Önde en küçük oymak Benyamin, Kalabalık halinde Yahuda önderleri, Zevulun ve Naftali önderleri oradalar!

Mez.68: 28-29 Ey Tanrı, Yerusâlim'deki tapınağından göster gücünü, Bizim için kullandığın gücünü, ey Tanrı. Krallar sana armağanlar sunacak.

Mez.68: 30 Azarla kamışlar arasında yaşayan hayvanı, Halkların buzağılarıyla boğalar sürüsünü , Çiğne ayaklarıyla gümüşe gönül verenleri, Dağıt savaştan zevk alan halkları!D Not 68:30 Bu dizede geçen "Hayvan" Mısır'ı, "Buzağılarlaboğalar" ise irili ufaklı ulusları simgelemektedir.

Mez.68: 31 Mısır'dan elçiler gelecek, Kûşlular ellerini Tanrı'ya doğru kaldırıverecek.

Mez.68: 32 Ey yeryüzünün krallıkları, Tanrı'ya ezgiler söyleyin, İlahilerle

övün Rab'bi,

Mez.68: 33 Göklere, kadim göklere binmiş olanı. İşte sesiyle, güçlü sesiyle gürlüyor!

Mez.68: 34 Tanrı'nın gücünü tanıyın; O'nun yüceliği İsrail'in üzerinde, Gücü göklerde dir.

Mez.68: 35 Ne heybetlisin, ey Tanrı, tapınağında! İsrail'in Tanrısı'na, Halkına güç, kudret veren Tanrı'ya övgüler olsun!

69. Mezmur Müzik şefi için - "Zambaklar" makamında - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 69

Mez.69: 1 Kurtar beni, ey Tanrı, Sular boyuma ulaştı.

Mez.69: 2 Dipsiz batağa gömülüyorum, Basacak yer yok. Derin sulara battım, Sellere kapıldım.

Mez.69: 3 Tükendim feryat etmekten, Boğazım kurudu; Gözlerimin feri sönüyor Tanrım'ı beklemekten.

Mez.69: 4 Yok yere benden nefret edenler Saçlarımdan daha çok. Kalabalıktır canıma kasteden haksız düşmanlarım. Çalmadığım malı nasıl geri verebilirim?

Mez.69: 5 Akılsızlığımı biliyorsun, ey Tanrı, Suçlarım senden gizli değil.

Mez.69: 6 Ya Rab, Her Şeye Egemen RAB, Utanmasın sana umut bağlayanlar benim yüzümden! Ey İsrail'in Tanrısı, Benim yüzümden sana yönelenler rezil olmasın!

Mez.69: 7 Senin uğruna hakarete katlandım, Utanç kapladı yüzümü.

Mez.69: 8 Kardeşlerime yabancı, Annemin öz oğullarına uzak kaldım.

Mez.69: 9 Çünkü evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirdi, Sana edilen hakaretlere ben uğradım.

Mez.69: 10 Oruç tutup ağlayınca, Yine hakarete uğradım.

Mez.69: 11 Çula büründüğüm zaman Alay konusu oldum.

Mez.69: 12 Kent kapısında oturanlar beni çekiştiriyor, Sarhoşların türküsü oldum.

Mez.69: 13 Ama benim duam sanadır, ya RAB. Ey Tanrı, sevginin bolluğuyla, Güvenilir kurtarışınla uygun gördüğünde Yanıtla beni.

Mez.69: 14 Beni çamurdan kurtar, İzin verme batmama; Benden nefret edenlerden, Derin sulardan kurtulayım.

Mez.69: 15 Seller beni sürüklemesin, Engin beni yutmasın, Ölüm çukuru ağzını üstüme kapamasın.

Mez.69: 16 Yanıt ver bana, ya RAB, Çünkü sevgin iyidir. Yüzünü çevir bana büyük merhametinle!

Mez.69: 17 Kulundan yüzünü gizleme, Çünkü sıkıntıdayım, hemen yanıtla beni!

Mez.69: 18 Yaklaş bana, kurtar canımı, Al başımdan düşmanlarımı.

Mez.69: 19 Bana nasıl hakaret edildiğini, Utandığımı, rezil olduğumu biliyorsun; Düşmanlarımin hepsi senin önünde.

Mez.69: 20 Hakaret kalbimi kırdı, dertliyim, Acılarımı paylaşacak birini bekledim, çıkmadı, Avutacak birini aradım, bulamadım.

Mez.69: 21 Yiyeceğime zehir kattılar, Sirke içirdiler susadığımda.

Mez.69: 22 Önlerindeki sofra tuzak olsun onlara, Yandaşları için kapan

olsun!

Mez.69: 23 Gözleri kararsın, göremesinler! Bellerini hep bükük tut!

Mez.69: 24 Gazabını yağdır üzerlerine, Öfkenin ateşi yapışsın yakalarına!

Mez.69: 25 İssız kalsın konakları, Çadırlarında oturan olmasın!

Mez.69: 26 Çünkü senin vurduğun insanlara zulmediyor, Yaraladığın insanların acısını konuşuyorlar.

Mez.69: 27 Ceza yağdır başlarına, Senin tarafından aklanmasınlar!

Mez.69: 28 Yaşam kitabından silinsin adları, Doğrularla yan yana yazılmasınlar!

Mez.69: 29 Bense ezilmiş ve kederliyim, Senin kurtarışın, ey Tanrı, bana bir kale olsun!

Mez.69: 30 Tanrı'nın adını ezgilerle öveceğim, Şükranlarımla O'nu yücelteceğim.

Mez.69: 31 RAB'bi bir öküzden, Boynuzlu, tırnaklı bir boğadan Daha çok hoşnut eder bu.

Mez.69: 32 Mazlumlar bunu görünce sevinsin, Ey Tanrı'ya yönelen sizler, yüreğiniz canlansın.

Mez.69: 33 Çünkü RAB yoksulları işitir, Kendi tutsak halkını hor görmez.

Mez.69: 34 O'na övgüler sunun, ey yer, gök, Denizler ve onlardaki bütün canlılar!

Mez.69:35 Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak, Yahuda kentlerini onaracak; Halk oraya yerleşip sahibi olacak.

Mez.69: 36 Kullarının çocukları orayı miras alacak, O'nun adını sevenler orada oturacak.

70. Mezmur(Mez.40: 13-17)Müzik şefi için - Anma sunusu için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 70

Mez.70: 1 Ey Tanrı, kurtar beni! Yardımına koş, ya RAB!

Mez.70: 2 Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri dönsün zararımı isteyenler, Rezil olsunlar!

Mez.70: 3 Bana, "Oh! Oh!" çekenler Geri çekilsin utançlarından!

Mez.70: 4 Sende neşe ve sevinç bulsun Bütün sana yönelenler! "Tanrı yücedir!" desin hep Senin kurtuluşunu özleyenler!

Mez.70: 5 Bense, mazlum ve yoksulum, Ey Tanrı, yardımına koş! Yardımcım ve kurtarıcım sensin, Geç kalma, ya RAB!

71. Mezmur(Mez.31: 1-4)

BÖLÜM 71

Mez.71: 1 Ya RAB, sana sığınıyorum, Utandırma beni hiçbir zaman!

Mez.71: 2 Adaletinle kurtar beni, tehlikeden uzaklaştır, Kulak ver bana, kurtar beni!

Mez.71: Sığınacak kayam ol, Her zaman başvurabileceğim; Buyruk ver, kurtulayım, Çünkü kayam ve kalem sensin.

Mez.71: 4 Ey Tanrım, kurtar beni Kötünün elinden, haksızın, gaddarın pençesinden!

Mez.71: Çünkü umudum sensin, ey Egemen RAB, Gençliğimden beri

dayanađım sensin.

Mez.71: 6 Doğduđum günden beri sana güveniyorum, Beni ana rahminden çıkaran sensin. Övgülerim hep sanadır.

Mez.71: 7 Birçokları için iyi bir örnek oldum, Çünkü sen güçlü sığınađımsın.

Mez.71: 8 Ağzımdan sana övgü eksilmez, Gün boyu yüceliđini anarım.

Mez.71: 9 Yaşlandıđımda beni reddetme, Gücüm tükendiđinde beni terk etme!

Mez.71: 10 Çünkü düşmanlarım benden söz ediyor, Beni öldürmek isteyenler birbirine danıřıyor,

Mez.71: 11 "Tanrı onu terk etti" diyorlar, "Kovalayıp yakalayın, Kurtaracak kimsesi yok!"

Mez.71: 12 Ey Tanrı, benden uzak durma, Tanrım, yardımına koř!

Mez.71: 13 Utansın, yok olsun beni suçlayanlar, Utanca, rezalete bürünsün kötülüđümü isteyenler.

Mez.71: 14 Ama ben her zaman umutluyum, Sana övgü üstüne övgü dizeceđim.

Mez.71: 15 Gün boyu senin zaferini, Kurtarıřını anlatacađım, Ölçüsünü bilmesem de.

Mez.71: 16 Ey Egemen RAB, gelip yiđitliklerini, Senin, yalnız senin zaferini duyuracađım.

Mez.71: 17 Ey Tanrı, çocukluđumdan beri beni sen yetiřtirdin, Senin harikalarını hâlâ anlatıyorum.

Mez.71: 18 Yaşlanıp saçlarıma ak düşse bile Terk etme beni, ey Tanrı,

Gücünü gelecek kuşağa, Kudretini sonrakilere anlatana dek.

Mez.71: 19 Ey Tanrı, doğruluğun göklere erişiyor, Büyük işler yaptın, Senin gibisi var mı, ey Tanrı?

Mez.71: 20 Sen ki, bana birçok kötü sıkıntı gösterdin, Bana yeniden yaşam verecek, Beni toprağın derinliklerinden çıkaracaksın.

Mez.71: 21 Saygınlığımı artıracak, Yine beni avutacaksın.

Mez.71: 22 Ben de seni, Senin sadakatini çenkle öveceğim, ey Tanrım, Lir çalarak seni ilahilerle öveceğim, Ey İsrail'in Kutsalı!

Mez.71: 23 Seni ilahilerle överken, Dudaklarımla, varlığımla sevincimi dile getireceğim, Çünkü sen beni kurtardın.

Mez.71: 24 Dilim gün boyu senin zaferinden söz edecek, Çünkü kötülüğümü isteyenler Utanıp rezil oldu.

72. Mezmur Süleyman'ın mezmuru

BÖLÜM 72

Mez.72: 1 Ey Tanrı, adaletini krala, Doğruluğunu kral oğluna armağan et.

Mez.72: 2 Senin halkını doğrulukla, Mazlum kullarını adilce yargılasın!

Mez.72: 3 Dağlar, tepeler, Halka adilce gönenç getirsin!

Mez.72: 4 Mazlumlara hakkını versin, Yoksulların çocuklarını kurtarsın, Zalimleriye ezsin!

Mez.72: 5 Güneş ve ay durdukça, Kral kuşaklar boyunca yaşasın ;D Not 72:5 Septuaginta "Kral kuşaklar boyunca yaşasın", Masoretikmetin "Kuşaklar boyunca senden korksunlar."

Mez.72: 6 Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi, Toprağı sulayan

bereketli yağmurlar gibi olsun!

Mez.72: 7 Onun günlerinde doğruluk serpilip gelişsin, Ay ısıdığı sürece esenlik artsın!

Mez.72: 8 Egemenlik sürsün denizden denize, Fırat'tan yeryüzünün ucuna dek!

Mez.72: 9 Çöl kabileleri diz çöksün önünde, Düşmanları toz yalasın.

Mez.72: 10 Tarşış'in ve kıyı ülkelerinin kralları Ona haraç getirsin, Saba ve Seva kralları armağanlar sunsun!

Mez.72: 11 Bütün krallar önünde yere kapansın, Bütün uluslar ona kulluk etsin!

Mez.72: 12 Çünkü yardım isteyen yoksulu, Dayanağı olmayan düşkünü o kurtarır.

Mez.72: 13 Yoksula, düşküne acır, Düşkünlerin canını kurtarır.

Mez.72: 14 Baskıdan, zorbalıktan özgür kılar onları, Çünkü onun gözünde onların kanı değerlidir.

Mez.72: 15 Yaşasın kral! Ona Saba altını versinler; Durmadan dua etsinler onun için, Gün boyu onu övsünler!

Mez.72: 16 Ülkede bol buğday olsun, Dağ başlarında dalgalansın! Başakları Lübnan gibi verimli olsun, Kent halkı ot gibi serpilip çoğalsın!

Mez.72: 17 Kralın adı sonsuza dek yaşasın, Güneş durdukça adı var olsun, Onun aracılığıyla insanlar kutsansın, Bütün uluslar "Ne mutlu ona" desin!

Mez.72: 18 RAB Tanrı'ya, İsrail'in Tanrısı'na övgüler olsun, Harikalar yaratan yalnız O'dur.

Mez.72: 19 Yüce adına sonsuza dek övgüler olsun, Bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle dolsun! Amin! Amin!

Mez.72: 20 İşay oğlu Davut'un duaları burada bitiyor.

73. MezmurAsaf'ın mezmuru

BÖLÜM 73

Mez.73: 1 Tanrı gerçekten İsrail'e, Yüreği temiz olanlara karşı iyidir.

Mez.73: 2 Ama benim ayaklarım neredeyse tökezlemiş, Adımlarım az kalsın kaymıştı.

Mez.73: 3 Çünkü kötülerin gönencini gördükçe, Küstahları kıskanıyordum.

Mez.73: 4 Onlar acı nedir bilmezler, Bedenleri sağlıklı ve semizdir .D Not 73:4 "Onlar acı nedir bilmezler, bedenleri sağlıklı vesemizdir" ya da "Ölürken acı çekmezler, bedenleri semizdir".

Mez.73: 5 Başkalarının derdini bilmez, Onlar gibi çile çekmezler.

Mez.73: 6 Bu yüzden gurur onların gerdanlığı, Zorbalık onları örten bir giysi gibidir.

Mez.73: 7 Şişmanlıktan gözleri dışarı fırlar, İçleri kötülük kazanı gibi kaynar.

Mez.73: 8 İnsanlarla eğlenir, kötü niyetle konuşur, Tepeden bakar, baskıyla tehdit ederler.

Mez.73: 9 Göklere karşı ağızlarını açarlar, Boş sözleri yeryüzünü dolaşır.

Mez.73: 10 Bu yüzden halk onlardan yana döner, Sözlerini ağızı açık dinler.

Mez.73: 11 Derler ki, "Tanrı nasıl bilir? Bilgisi var mı Yüceler Yücesi'nin?"

Mez.73: 12 İşte böyledir kötüler, Hep tasasız, sürekli varlıklarını artırırlar.

Mez.73: 13 Anlaşılan boş yere yüreğimi temiz tutmuşum, Ellerimi yıkamışım suçsuzum diye.

Mez.73: 14 Gün boyu içim içimi yiyor, Her sabah azap çekiyorum.

Mez.73: 15 "Ben de onlar gibi konuşayım" deseysen, Senin çocuklarına ihanet etmiş olurum.

Mez.73: 16 Bunu anlamak için düşündüğümde, Zor geldi bana,

Mez.73: 17 Tanrı'nın Tapınağı'na girene dek; O zaman anladım sonlarının ne olacağını.

Mez.73: 18 Gerçekten onları kaygan yere koyuyor, Yıkıma sürüklüyorsun.

Mez.73: 19 Nasıl da bir anda yok oluyor, Siliniveriyorlar dehşet içinde!

Mez.73: 20 Uyanan birisi için rüya nasılsa, Sen de uyanınca, ya Rab, Hor göreceksin onların görüntüsünü.

Mez.73: 21 Kalbim kırıldığında, İçim acı dolduğunda,

Mez.73: 22 Akılsız ve bilgisizdim, Karşımda bir hayvan gibi.

Mez.73: 23 Yine de sürekli seninleyim, Sağ elimden tutarsın beni.

Mez.73: 24 Öğütlerinle yol gösterir, Beni sonunda yüceliğe eriştirirsin.

Mez.73: 25 Senden başka kimim var göklerde? İstemem senden başkasını yeryüzünde.

Mez.73: 26 Bedenim ve yüreğim tükenebilir, Ama Tanrı yüreğimde güç, Bana düşen paydır sonsuza dek.

Mez.73: 27 Kuşkusuz yok olacak senden uzak duranlar, Ortadan kaldıracaksın sana vefasızlık edenleri.

Mez.73: 28 Ama benim için en iyisi Tanrı'ya yakın olmaktır; Bütün işlerini duyurayım diye Sığınak yaptım Egemen RAB'bi kendime.

74. MezmurAsaf'ın Maskili

BÖLÜM 74

Mez.74: 1 Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin? Niçin otlağının koyunlarına karşı öfken tütmekte?

Mez.74: 2 Anımsa geçmişte sahiplendiğin topluluğu, Kendi halkın olsun diye kurtardığın oymağı Ve üzerine konut kurduğun Siyon Dağı'nı.

Mez.74: 3 Yönelit adımlarını şu onarılmaz yıkıntılara doğru, Düşman kutsal yerdeki her şeyi yıktı.

Mez.74: 4 Düşmanların bizimle buluştuğun yerde kükredi, Zafer simgesi olarak kendi bayraklarını dikti.

Mez.74: 5 Gür bir ormana Baltayla dalar gibiydiler.

Mez.74: 6 Baltayla, balyozla kırdılar, Bütün oymaları.

Mez.74: 7 Ateşe verdiler tapınağını, Yerle bir edip kutsallığını bozdular Adının yaşadığı konutun.

Mez.74: 8 İçlerinden, "Hepsini ezelim!" dediler. Ülkede Tanrı'yla buluşma yerlerinin tümünü yaktilar.

Mez.74: 9 Artık kutsal simgelerimizi görmüyoruz, Peygamberler de yok oldu, İçimizden kimse bilmiyor ne zamana dek...

Mez.74: 10 Ey Tanrı, ne zamana dek düşman sana sövecek, Hasmın

senin adını hor görecek?

Mez.74: 11 Niçin geri çekiyorsun elini? Çıkar sağ elini bağrından, yok et onları!

Mez.74: 12 Ama geçmişten bu yana kralım sensin, ey Tanrı, Yeryüzünde kurtuluş sağladın.

Mez.74: 13 Gücünle denizi yarıdın, Canavarların kafasını sularda parçaladın.

Mez.74: 14 Livyatan'ın başlarını ezdin, Çölde yaşayanlara onu yem ettin.

Mez.74: 15 Kaynaklar, dereler fışkırttın, Sürekli akan ırmakları kuruttun.

Mez.74: 16 Gün senindir, gece de senin, Ay ve güneşi sen yerleştirdin, D
Not 74:16 "Ay": İbranice "Işık". Ayı ya da yıldızları kastediyor.

Mez.74: 17 Yeryüzünün bütün sınırlarını sen saptadın, Yazı da kışı da yaratan sensin.

Mez.74: 18 Anımsa, ya RAB, düşmanın sana nasıl sövdüğünü, Akılsız bir halkın, adını nasıl hor gördüğünü.

Mez.74: 19 Canavara teslim etme kumrunun canını, Asla unutma düşkün kullarının yaşamını.

Mez.74: 20 Yaptığın antlaşmayı gözönüne al, Çünkü ülkenin her karanlık köşesi Zorbaların inleriyle dolmuş.

Mez.74: 21 Düşkünler boynu bükük geri çevrilmesin, Mazlumlar, yoksullar adına övgüler dizesin.

Mez.74: 22 Kalk, ey Tanrı, davanı savun! Anımsa akılsızların gün boyu sana nasıl sövdüğünü!

Mez.74: 23 Unutma hasımlarının yaygarasını, Sana başkaldıranların

durmadan yükselen patırtısını!

75. MezmurMüzik şefi için - "Yok Etme" makamında -Asaf'ın mezmuru - İlahi

BÖLÜM 75

Mez.75: 1 Sana şükrederiz, ey Tanrı, Şükrederiz, çünkü sen yakınsın , Harikaların bunu gösterir.D Not 75:1 "Sen yakınsın": İbranice "Adın yakındır".

Mez.75: 2 "Belirlediğim zaman gelince, Doğrulukla yargılayacağım" diyor Tanrı,

Mez.75: 3 "Yeryüzü altüst olunca üzerindikilerle, Ben pekiştireceğim onun direklerini.

Mez.75: 4 Övünenlere, 'Övünmeyin artık! dedim; Kötülere, 'Kaldırmayın başınızı !

Mez.75: 5 Kaldırmayın başınızı ! Tepeden konuşmayın!"D Not 75:4,5 "Başınızı": İbranice "Boynuzunuzu" (Boynuz güç simgesidir).

Mez.75: 6 Çünkü ne doğudan, ne batıdan, Ne de çöldeki dağlardan doğar yargı.

Mez.75: 7 Yargıç ancak Tanrı'dır, Birini alçaltır, birini yükseltir.

Mez.75: 8 RAB elinde dolu bir kâse tutuyor, Köpüklü, baharat karıştırılmış şarap döküyor; Yeryüzünün bütün kötöleri Tortusuna dek yalayıp onu içiyor.

Mez.75: 9 Bense sürekli duyuracağım bunu, Yakup'un Tanrısı'nı ilahilerle öveceğim:

Mez.75: 10 "Kıracağım kötülerin bütün gücünü, Doğruların gücüyle yükseltilecek."

76. MezmurMüzik şefi için - Telli sazlarla - Asaf'ın mezmuru - İlahi

BÖLÜM 76

Mez.76: 1 Yahuda'da Tanrı bilinir, İsrail'de adı uludur;

Mez.76: 2 Konutu Şalem'dedir , Yaşadığı yer Siyon'da.D Not 76:2 "Şalem", yani "Yeruşalim".

Mez.76: 3 Orada kırdı alevli okları, Kalkanı, kılıcı, savaş silahlarını.

Mez.76: 4 Işıl ışıl parıldıyorsun, Avı bol dağlardan daha görkemli.

Mez.76: 5 Yağmaya uğradı yiğitler, Uykularına daldılar, En güçlüleri bile elini kıpırdatamaz oldu.

Mez.76: 6 Ey Yakup'un Tanrısı, sen kükreyince, Atlarla atlılar son uykularına daldılar.

Mez.76: 7 Yalnız sensin korkulması gereken, Öfkelenince kim durabilir karşında?

Mez.76: 8 Yargını göklerden açıkladın, Yeryüzü korkup sessizliğe büründü,

Mez.76: 9 Ey Tanrı, sen yargılamaya, Ülkedeki mazlumları kurtarmaya

kalkınca.

Mez.76: 10 İnsanların gazabı bile sana övgüler doğuruyor, Gazabından kurtulanları çevrene topluyorsun.

Mez.76: 11 Adaklar adayın Tanrı'nız RAB'be, Yerine getirin adaklarınızı, Armağanlar sunun korkulması gereken Tanrı'ya, Bütün çevresindekiler.

Mez.76: 12 RAB önderlerin soluğunu keser, Korku salar yeryüzü krallarına.

77. MezmurMüzik Şefi Yedutun için - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 77

Mez.77: 1 Yüksek sesle Tanrı'ya yakarıyorum, Haykırıyorum beni duysun diye.

Mez.77: 2 Sıkıntılı günümde Rab'be yönelir, Gece hiç durmadan ellerimi açarım, Gönlüm avunmaz bir türlü.

Mez.77: 3 Tanrı'yı anımsayınca inlerim, Düşündükçe içim daralır.

Mez.77: 4 Açık tutuyorsun göz kapaklarımı, Sıkıntıdan konuşamıyorum.

Mez.77: 5 Geçmiş günleri, Yıllar öncesini düşünüyorum.

Mez.77: 6 Gece ilahilerimi anacağım, Kendi kendimle konuşacağım, İnceden inceye soracağım:

Mez.77: 7 "Rab sonsuza dek mi bizi reddedecek? Lütfunu bir daha göstermeyecek mi?

Mez.77: 8 Sevgisi sonsuza dek mi yok oldu? Sözü geçerli değil mi artık?

Mez.77: 9 Tanrı unuttu mu acımayı? Sevecenliğinin yerini öfke mi aldı?"

Mez.77: 10 Sonra kendi kendime, "İşte benim derdim bu!" dedim,
"Yüceler Yücesi gücünü göstermiyor artık."

Mez.77: 11 RAB'bin işlerini anacağım, Evet, geçmişteki harikalarını
anacağım.

Mez.77: 12 Yaptıkları üzerinde derin derin düşüneceğim, Bütün işlerinin
üzerinde dikkatle duracağım.

Mez.77: 13 Ey Tanrı, yolun kutsaldır! Hangi ilah Tanrı kadar uludur?

Mez.77: 14 Harikalar yaratan Tanrı sensin, Halklar arasında gücünü
gösterdin.

Mez.77: 15 Güçlü bileğinle kendi halkını, Yakup ve Yusuf oğullarını
kurtardın.

Mez.77: 16 Sular seni görünce, ey Tanrı, Sular seni görünce çalkalandı,
Enginler titredi.

Mez.77: 17 Bulutlar suyunu boşalttı, Gökler gürledi, Her yanda okların
uçtu.

Mez.77: 18 Kasırgada gürleyişin duyuldu, Şimşekler dünyayı aydınlattı,
Yer titreyip sarsıldı.

Mez.77: 19 Kendine denizde, Derin sularda yollar açtın, Ama ayak izlerin
belli değildi.

Mez.77: 20 Musa ve Harun'un eliyle Halkını bir sürü gibi göttün.

78. MezmurAsaf'ın Maskili

BÖLÜM 78

Mez.78: 1 Dinle, ey halkım, öğrettiklerimi, Kulak ver ağızımdan çıkan
sözlere.

Mez.78: 2 Özdeyişlerle söze başlayacağım, Eski sırları anlatacağım,

Mez.78: 3 Duyduğumuzu, bildiğimizi, Atalarımızın bize anlattığını.

Mez.78: 4 Torunlarından bunları gizlemeyeceğiz; RAB'bin övgüye değer işlerini, Gücünü, yaptığı harikaları Gelecek kuşağa duyuracağız.

Mez.78: 5 RAB Yakup soyuna koşullar bildirdi, İsrail'e yasa koydu. Bunları çocuklarına öğretsinler diye Atalarımıza buyruk verdi.

Mez.78: 6 Öyle ki, gelecek kuşak, yeni doğacak çocuklar bilsinler, Onlar da kendi çocuklarına anlatsınlar,

Mez.78: 7 Tanrı'ya güven duysunlar, Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar, O'nun buyruklarını yerine getirsınler;

Mez.78: 8 Ataları gibi inatçı, başkaldırıcı, Yüreği kararsız, Tanrı'ya sadakatsiz bir kuşak olmasınlar.

Mez.78: 9 Oklarla, yaylarla kuşanmış Efrayimoğulları Savaş günü sırtlarını döndüler.

Mez.78: 10 Tanrı'nın antlaşmasına uymadılar, O'nun yasasına göre yaşamayı reddettiler.

Mez.78: 11 Unuttular O'nun işlerini, Kendilerine gösterdiği harikaları.

Mez.78: 12 Mısır'da, Soan bölgesinde Tanrı harikalar yapmıştı atalarının önünde.D Not 78:12 "Soan": Tanis olduğu sanılıyor.

Mez.78: 13 Denizi yarıp geçirmişti onları, Bir duvar gibi ayakta tutmuştu suları.

Mez.78: 14 Gündüz bulutla, Gece ateş ışııyla onlara yol göstermişti.

Mez.78: 15 Çölde kayaları yarmış, Sanki dipsiz kaynaklardan Onlara

kana kana su içirmişti.

Mez.78: 16 Kayadan akarsular fışkırtmış, Suları ırmak gibi akıtmıştı.

Mez.78: 17 Ama onlar çölde Yüceler Yücesi'ne başkaldırarak Günah işlemeye devam ettiler.

Mez.78: 18 Canlarının çektiği yiyeceği isteyerek İçlerinde Tanrı'yı denediler.

Mez.78: 19 "Tanrı çölde sofraya kurabilir mi?" diyerek, Tanrı'ya karşı konuştular.

Mez.78: 20 "Bak, kayaya vurunca sular fışkırdı, Dereler taşı. Peki, ekmek de verebilir mi, Et sağlayabilir mi halkına?"

Mez.78: 21 RAB bunu duyunca çok öfkeleni, Yakup'a ateş püskürdü, Öfkesi tırmandı İsrail'e karşı;

Mez.78: 22 Çünkü Tanrı'ya inanmıyorlardı, O'nun kurtarıcılığına güvenmiyorlardı.

Mez.78: 23 Yine de RAB buyruk verdi bulutlara, Kapaklarını açtı göklerin;

Mez.78: 24 Man yağdırdı onları beslemek için, Göksel tahıl verdi onlara.

Mez.78: 25 Meleklerin ekmeğini yedi her biri, Doyasıya yiyecek gönderdi onlara.D Not 78:25 "Meleklerin" ya da "Güçlülerin".

Mez.78: 26 Doğu rüzgarını estirdi göklerde, Gücüyle güney rüzgarına yol gösterdi.

Mez.78: 27 Toz gibi et yağdırdı başlarına, Deniz kumu kadar kuş;

Mez.78: 28 Ordugahlarının ortasına, Konakladıkları yerin çevresine düşürdü.

Mez.78: 29 Yediler, tıka basa doydular, İsteklerini yerine getirdi Tanrı.

Mez.78: 30 Ancak onlar isteklerine doymadan, Daha ağızları doluyken,

Mez.78: 31 Tanrı'nın öfkesi parladı üzerlerine. En güçlülerini öldürdü, Yere serdi İsrail yiğitlerini.

Mez.78: 32 Yine de günah işlemeye devam ettiler, O'nun harikalarına inanmadılar.

Mez.78: 33 Bu yüzden Tanrı onların günlerini boşluk, Yıllarını dehşet içinde bitirdi.

Mez.78: 34 Tanrı onları öldürdükçe O'na yönelmeye, İstekle O'nu yeniden aramaya başlıyorlardı.

Mez.78: 35 Tanrı'nın kayaları olduğunu, Yüce Tanrı'nın kurtarıcıları olduğunu anımsıyorlardı.

Mez.78: 36 Oysa ağızlarıyla O'na yaltaklanıyor, Dilleriyle yalan söylüyorlardı.

Mez.78: 37 O'na yürekten bağlı değillerdi, Antlaşmasına sadık kalmadılar.

Mez.78: 38 Yine de Tanrı sevecendi, Suçlarını bağışlıyor, onları yok etmiyordu; Çok kez öfkesini tuttu, Bütün gazabını göstermedi.

Mez.78: 39 Onların yalnızca insan olduğunu anımsadı, Geçip giden, dönmeyen bir rüzgar gibi.

Mez.78: 40 Çölde kaç kez O'na başkaldırdılar, Issız yerlerde O'nu gücendirdiler!

Mez.78: 41 Defalarca denediler Tanrı'yı, İncittiler İsrail'in Kutsalı'nı.

Mez.78: 42 Anımsamadılar O'nun güçlü elini, Kendilerini düşmandan

kurtardıđı gn,

Mez.78: 43 Mısır'da gsterdiđi belirtileri, Soan blgesinde yaptıđı řaşılası işleri.

Mez.78: 44 Mısır'ın kanallarını kana çevirdi, Sularını içemediler.

Mez.78: 45 Gönderdiđi at sinekleri yedi halkı, Gönderdiđi kurbağalar yok etti ülkeyi.

Mez.78: 46 Ekinlerini tırtıllara, Emeklerinin ürünn çekirgelere verdi.

Mez.78: 47 Asmalarını doluyla, Yabanıl incir ağaçlarını iri dolu taneleriyle yok etti.

Mez.78: 48 Büyükbaş hayvanlarını kırgına, Küçükbaş hayvanlarını yıldırıma teslim etti.

Mez.78: 49 Üzerlerine kızgın öfkesini, Gazap, hışım, bela Ve bir alay kötlk meleđi gönderdi.

Mez.78: 50 Yol verdi öfkesine, Canlarını ölümden esirgemedi, Onları salgın hastalığın pençesine düşrd.

Mez.78: 51 Mısır'da bütün ilk doğanları, Ham'ın çadırlarında bütün ilk çocukları vurdu.

Mez.78: 52 Kendi halkını davar gibi götürd, Çölde onları bir sür gibi gütt.

Mez.78: 53 Onlara güvenlik içinde yol gösterdi, korkmadılar; Düşmanlarınıysa deniz yuttu.

Mez.78: 54 Böylece onları kendi kutsal topraklarının sınırına, Sağ elinin kazandıđı dađlık bölgeye getirdi.

Mez.78: 55 Önlerinden ulusları kovdu, Mlk olarak topraklarını İsrail

oymakları arasında bölüştürdü. Halkını konutlarına yerleştirdi.

Mez.78: 56 Ama onlar yüce Tanrı'yı denediler, O'na başkaldırdılar, Koşullarına uymadılar.

Mez.78: 57 Döneklik edip ataları gibi ihanet ettiler, Güvenilmez bir yay gibi bozuk çıktılar.

Mez.78: 58 Puta taptıkları yerlerle O'nu kızdırdılar, Putlarıyla O'nu kışkandırdılar.

Mez.78: 59 Tanrı bunları duyunca çok öfkелendi, İsrail'i büsbütün reddetti.

Mez.78: 60 İnsanlar arasında kurduğu çadırı, Şilo'daki konutunu terk etti.

Mez.78: 61 Kudretini tutsaklığa, Görkemini düşman eline teslim etti.D Not 78:61 Bu ayette geçen "Kudret" ve "Görkem" sözcükleriAntlaşma Sandığı'nı kastetmektedir.

Mez.78: 62 Halkını kılıç önüne sürdü, Öfkесini kendi halkından çıkardı.

Mez.78: 63 Gençlerini ateş yuttu, Kızlarına düğün türküsü söylenmez oldu.

Mez.78: 64 Kâhinleri kılıç altında öldü, Dul kadınları ağlayamadı.

Mez.78: 65 O zaman Rab uykudan uyanır gibi, Şarabın rehavetinden ayılan bir yiğit gibi oldu.

Mez.78: 66 Düşmanlarını püskürttü, Onları sonsuz utanca boğdu.

Mez.78: 67 Tanrı Yusuf soyunu reddetti, Efrayim oymağını seçmedi;

Mez.78: 68 Ancak Yahuda oymağını, Sevdіği Siyon Dağı'nı seçti.

Mez.78: 69 Tapınağını doruklar gibi, Sonsuzluk için kurduğu yeryüzü gibi yaptı.

Mez.78: 70 Kulu Davut'u seçti, Onu koyun ağılından aldı.

Mez.78: 71 Halkı Yakup'u, kendi halkı İsrail'i gütmek için, Onu yavru kuzuların ardından getirdi.

Mez.78: 72 Böylece Davut onlara dürüstçe çobanlık etti, Becerikli elleriyle onlara yol gösterdi.

79. MezmurAsaf'ın mezmuru

BÖLÜM 79

Mez.79: 1 Ey Tanrı, uluslar senin yurduna saldırdı, Kutsal tapınağını kirletti, Yeruşalim'i taş yığınının çevirdi.

Mez.79: 2 Kullarının ölümlerini yem olarak yırtıcı kuşlara, Sadık kullarının etini yabanıl hayvanlara verdiler.

Mez.79: 3 Kanlarını su gibi akıttılar Yeruşalim'in çevresine, Onları gömecek kimse yok.

Mez.79: 4 Komşularımıza yüzkarası, Çevremizdekilere eğlence ve oyuncak olduk.

Mez.79: 5 Ne zamana dek, ya RAB? Sonsuza dek mi süreceksin öfken, Alev gibi yanan kıskançlığın?

Mez.79: 6 Öfkeni seni tanımayan ulusların, Adını anmayan ülkelerin üzerine dök.

Mez.79: 7 Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler, Yurdunu viraneye çevirdiler.

Mez.79: 8 Atalarımızın suçlarını artık önümüze sürme, Sevecenliğini hemen göster bize, Çünkü tükendikçe tükendik.

Mez.79: 9 Yardım et bize yüce adın uğruna, ey bizi kurtaran Tanrı, Kurtar bizi adın uğruna, bağışla günahlarımızı!

Mez.79: 10 Niçin uluslar, "Nerede onların Tanrısı?" diye konuşsun, Kullarının dökülen kanının öcünü alacağını bilsinler, Gözlerimizle bunu görelim!

Mez.79: 11 Tutsakların iniltisi senin katına erişsin, Korum büyük gücünle ölüme mahkûm olanları.

Mez.79: 12 Komşularımızın sana ettikleri hakareti Yedi kat iade et bağırılarına, ya Rab!

Mez.79: 13 Bizler, kendi halkın, otlağının koyunları Sonsuza dek şükredeceğiz sana, Kuşaklar boyunca övgülerini dilimizden düşürmeyeceğiz.

80. MezmurMüzik şefi için - "Zambaklar Antlaşması" makamında - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 80

Mez.80: 1 Kulak ver, ey İsrail'in çobanı, Ey Yusuf'u bir sürü gibi güden, Keruvlar arasında taht kuran, Saç ışığını,

Mez.80: 2 Efrayim, Benyamin, Manaşşe önünde Uyandır gücünü, Gel, kurtar bizi!

Mez.80: 3 Bizi eski halimize kavuştur, ey Tanrı, Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

Mez.80: 4 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Ne zamana dek halkının dualarına ateş püsküreceksin?

Mez.80: 5 Onlara ekmek yerine gözyaşı verdin, Ölçekler dolusu gözyaşı içirdin.

Mez.80: 6 Kavga nedeni ettin bizi komşularımıza, Düşmanlarımız alay ediyor bizimle.

Mez.80: 7 Bizi eski halimize kavuştur, Ey Her Şeye Egemen Tanrı, Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

Mez.80: 8 Mısır'dan bir asma çubuğu getirdin, Ulusları kovup onu diktin.

Mez.80: 9 Onun için toprağı hazırladın, Kök saldı, bütün ülkeye yayıldı.

Mez.80: 10 Gölgesi dağları, Dalları koca sedir ağaçlarını kapladı.

Mez.80: 11 Sürgünleri Akdeniz'e, Filizleri Fırat'a dek uzandı.

Mez.80: 12 Niçin yıktın bağıın duvarlarını? Yoldan geçen herkes üzümünü koparıyor,

Mez.80: 13 Orman domuzları onu yoluyor, Yabanıl hayvanlar onunla besleniyor.

Mez.80: 14 Ey Her Şeye Egemen Tanrı, ne olur, dön bize! Göklerden bak ve gör, İlgilen bu asmayla.

Mez.80: 15 İlgilen sağ elinin diktiğı filizle, Kendine seçtiğın oğulla!

Mez.80: 16 Asman kesilmiş, yakılmış, Öfkeli bakışların yok etsin düşmanlarını!

Mez.80: 17 Elin, sağ kolun olan adamın üzerinde, Kendine seçtiğın insanın üzerinde olsun!

Mez.80: 18 O zaman senden asla ayrılmayacağız; Yaşam ver bize, adını analım!

Mez.80: 19 Ya RAB, ey Her Şeye Egemen Tanrı, Bizi eski halimize kavuştur, Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

81. MezmurMüzik şefi için - Gittit üzerine - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 81

Mez.81: 1 Sevincinizi dile getirin gücümüz olan Tanrı'ya, Sevinç çığlıkları atın Yakup'un Tanrısı'na!

Mez.81: 2 Çalgıya başlayın, tef çalın, Tatlı sesli lir ve çenk çınlatın.

Mez.81: 3 Yeni Ay'da, dolunayda, Boru çalın bayram günümüzde.

Mez.81: 4 Çünkü bu İsrail için bir kuraldır, Yakup'un Tanrısı'nın ilkesidir.

Mez.81: 5 Tanrı Mısır'a karşı yürüdüğünde, Yusuf soyuna koydu bu koşulu. Orada tanımadığım bir ses işittim:

Mez.81: 6 "Sırtındaki yükü kaldırdım, Ellerin küfeden kurtuldu" diyordu,

Mez.81: 7 "Sıkıntıya düşünce seslendin, seni kurtardım, Gök gürlemesinin ardından sana yanıt verdim, Meriva sularında seni sinadım. D Not 81:7 "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir (bkz. Çık.17:7).

Mez.81: 8 "Dinle, ey halkım, seni uyarıyorum; Ey İsrail, keşke beni dinlesen!

Mez.81: 9 Aranızda yabancı ilah olmasın, Başka bir ilaha tapmayın!

Mez.81: 10 Seni Mısır'dan çıkaran Tanrın RAB benim. Ağzını iyice aç, doldurayım!

Mez.81: 11 "Ama halkım sesimi dinlemedi, İsrail bana boyun eğmek istemedi.

Mez.81: 12 Ben de onları inatçı yürekleriyle baş başa bıraktım, Bildikleri gibi yaşasınlar diye.

Mez.81: 13 Keşke halkım beni dinleseydi, İsrail yollarımda yürüseydi!

Mez.81: 14 Düşmanlarını hemen yere serer, Hasımlarına el kaldırırdım!

Mez.81: 15 Benden nefret edenler bana boyun eğdi, Bu böyle sonsuza dek sürerdi.

Mez.81: 16 Oysa sizleri en iyi buğdayla besler, Kayadan akan balla doyururdum."

82. MezmurAsaf'ın mezmuru

BÖLÜM 82

Mez.82: 1 Tanrı yerini aldı tanrısar kurulda , Yargısını açıklıyor ilahların ortasında:D Not 82:1 "Tanrısar kurulda" ya da "Yargıçlar topluluğunda".

Mez.82: 2 "Ne zamana dek haksız karar verecek, Kötüleri kayıracaksınız?

Mez.82: 3 Zayıfın, öksüzün davasını savunun, Mazlumun, yoksulun hakkını arayın.

Mez.82: 4 Zayıfı, düşkünü kurtarın, Onları kötülerin elinden özgür kılın."

Mez.82: 5 Bilmiyor, anlamıyorlar, Karanlıkta dolaşıyorlar. Yeryüzünün temelleri sarsılıyor.

Mez.82: 6 "'Siz ilahlarsınız diyorum, 'Yüceler Yücesi'nin oğullarısınız hepiniz!

Mez.82: 7 Yine de insanlar gibi öleceksiniz, Sıradan bir önder gibi düşeceksiniz!"

Mez.82: 8 Kalk, ey Tanrı, yargıla yeryüzünü! Çünkü bütün uluslar senindir.

83. Mezmurİlahi - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 83

Mez.83: 1 Ey Tanrı, susma, Sessiz, hareketsiz kalma!

Mez.83: 2 Bak, düşmanların kargaşa çıkarıyor, Senden nefret edenler boy gösteriyor.

Mez.83: 3 Halkına karşı kurnazlık peşindeler, Koruduğun insanlara dolap çeviriyorlar.

Mez.83: 4 "Gelin, bu ulusun kökünü kazıyalım" diyorlar, "İsrail'in adı bir daha anılmasın!"

Mez.83: 5 Hepsi sözbirliği etmiş, düzen kuruyor, Sana karşı anlaşmaya vardı:

Mez.83: 6 Edomlular, İsmaililer, Moavlılar, Hacerliler,

Mez.83: 7 Geval, Ammon, Amalek, Filist ve Sur halkı.

Mez.83: 8 Asur da onlara katıldı, Lutoğulları'na güç verdiler.

Mez.83: 9 Onlara Midyan'a, Kişon Vadisi'nde Sisera'ya ve Yavin'e yaptığını yap:

Mez.83: 10 Onlar Eyn-Dor'da yok oldular, Toprak için gübreye döndüler.

Mez.83: 11 Onların soylularına Orev ve Zeev'e yaptığını, Beylerine Zevah ve Salmunna'ya yaptığını yap.

Mez.83: 12 Onlar: "Gelin, sahiplenelim Tanrı'nın otlaklarını" demişlerdi.

Mez.83: 13 Ey Tanrım, savrulan toza, Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne çevir onları!

Mez.83: 14 Orman yangını gibi, Dağları tutuşturan alev gibi,

Mez.83: 15 Fırtınanla kovala, Kasırganla dehşete düşür onları!

Mez.83: 16 Utançla kapla yüzlerini, Sana yönelsinler, ya RAB.

Mez.83: 17 Sonsuza dek utanç ve dehşet içinde kalsınlar, Rezil olup yok olsunlar.

Mez.83: 18 Senin adın RAB'dir, Anlasınlar yalnız senin yeryüzüne egemen en yüce Tanrıolduğunu.

84. MezmurMüzik şefi için - Gittit üzerine - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 84

Mez.84: 1 Ey Her Şeye Egemen RAB, Ne kadar severim konutunu!

Mez.84: 2 Canım senin avlularını özleyiyor, İçim çekiyor, Yüreğim, bütün varlığım Sana, yaşayan Tanrı'ya sevinçle haykırıyor.

Mez.84: 3 Kuşlar bile bir yuva, Kırlangıç, yavrularını koyacak bir yer buldu Senin sunaklarının yanında, Ey Her Şeye Egemen RAB, Kralım ve Tanrım!

Mez.84: 4 Ne mutlu senin evinde oturanlara, Seni sürekli överler!

Mez.84: 5 Ne mutlu gücünü senden alan insana! Akli hep Siyon'u ziyaret etmekte.

Mez.84: 6 Baka Vadisi'nden geçerken, Pınar başına çevirirler orayı, İlk yağmurlar orayı berekete boğar.

Mez.84: 7 Gittikçe güçlenir, Siyon'da Tanrı'nın huzuruna çıkarlar.

Mez.84: 8 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, duamı dinle, Kulak ver, ey Yakup'un Tanrısı!

Mez.84: 9 Ey Tanrı, kalkanımıza bak, Meshettiğin krala lütfet!

Mez.84: 10 Senin avlularında bir gün, Başka yerdeki bin günden iyidir; Kötülerin çadırında yaşamaktansa, Tanrım'ın evinin eşiğinde durmayı yeğlerim.

Mez.84: 11 Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir kalkandır. Lütuf ve yücelik sağlar; Dürüstçe yaşayanlardan hiçbir iyiliği esirgemez.

Mez.84: 12 Ey Her Şeye Egemen RAB, Ne mutlu sana güvenen insana!

85. MezmurMüzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 85

Mez.85: 1 Ya RAB, ülkenden hoşnut kaldın, Yakup soyunu eski gönencine kavuşturdu.

Mez.85: 2 Halkının suçlarını bağışladın, Bütün günahlarını yok saydın.

Mez.85: 3 Bütün gazabını bir yana koydun, Kızgın öfkenden vazgeçtin.

Mez.85: 4 Ey bizi kurtaran Tanrı, bizi eski halimize getir, Bize karşı öfkeni dindir!

Mez.85: 5 Sonsuza dek mi öfkeleneceksin bize? Kuşaktan kuşağa mı sürdüreceksin öfkeni?

Mez.85: 6 Halkın sende sevinç bulsun diye Bize yeniden yaşam vermeyecek misin?

Mez.85: 7 Ya RAB, sevgini göster bize, Kurtuluşunu bağışla!

Mez.85: 8 Kulak vereceğim RAB Tanrı'nın ne diyeceğine; Halkına, sadık kullarına esenlik sözü verecek, Yeter ki, bir daha akılsızlık etmesinler.

Mez.85: 9 Evet, O kendisinden korkanları kurtarmak üzeredir, Görkemi

lkemizde yaŖasın diye.

Mez.85: 10 Sevgiyle sadakat buluŖacak, DoĖrulukla esenlik pŖecek.

Mez.85: 11 Sadakat yerden bitecek, DoĖruluk gkten bakacak.

Mez.85: 12 Ve RAB iyi olan neyse, onu verecek, TopraĖımızdan rn fiŖkırarak.

Mez.85: 13 DoĖruluk nsıra yryecek, Adımları iin yol yapacak.

86. Mezmur Davut'un duası

BLM 86

Mez.86: 1 Kulak ver, ya RAB, yanıtla beni, nk mazlum ve yoksulum.

Mez.86: 2 Korum canımı, nk senin sadık kulunum. Ey Tanrım, kurtar sana gvenen kulunu!

Mez.86: 3 Acı bana, ya Rab, nk gn boyu sana yakarıyorum.

Mez.86: 4 Sevindir kulunu, ya Rab, nk dualarımı sana ykseltiyorum.

Mez.86: 5 Sen iyi ve baĖıŖlayıcısın, ya Rab, Sana yakaran herkese bol sevgi gsterirsin.

Mez.86: 6 Kulak ver duama, ya RAB, YalvarıŖlarımı dikkate al!

Mez.86: 7 Sıkıntılı gnmde sana yakarırım, nk yanıtlarsın beni.

Mez.86: 8 İlahlar arasında senin gibisi yok, ya Rab, EŖsizdir iŖlerin.

Mez.86: 9 YarattıĖın btn uluslar gelip Sana tapınacaklar, ya Rab, Adını yceltecekler.

Mez.86: 10 nk sen ulusun, harikalar yaratırsın, Tek Tanrı sensin.

Mez.86: 11 Ya RAB, yolunu bana öğret, Senin gerçeğine göre yürüyeyim, Kararlı kıl beni, yalnız senin adından korkayım.

Mez.86: 12 Ya Rab Tanrım, bütün yüreğimle sana şükredeceğim, Adını sonsuza dek yücelteceğim.

Mez.86: 13 Çünkü bana sevgin büyüktür, Canımı ölümler diyarının derinliklerinden sen kurtardın.

Mez.86: 14 Ey Tanrı, küstahlar bana saldırıyor, Zorbalar sürüsü, sana aldırmayanlar Canımı almak istiyor,

Mez.86: 15 Oysa sen, ya Rab, Sevecen, lütfeden, tez öfkelenmeyen, Sevgisi ve sadakati bol bir Tanrı'sın.

Mez.86: 16 Yönel bana, acı halime, Kuluna kendi gücünü ver, Kurtar hizmetçinin oğlunu.

Mez.86: 17 İyiliğinin bir belirtisini göster bana; Benden nefret edenler görüp utansın; Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin, Beni avuttun.

87. MezmurKorahoğulları'nın mezmuru - İlahi

BÖLÜM 87

Mez.87: 1 RAB Siyon'u kutsal dağlar üzerine kurdu.

Mez.87: 2 Siyon'un kapılarını Yakup soyunun bütün konutlarından daha çok sever.

Mez.87: 3 Ey Tanrı kenti, senin için ne yüce sözler söylenir:

Mez.87: 4 "Beni tanıyanlar arasında Rahav ve Babil'i anacağım, Filist'i, Sur'u, Kûş'u da; 'Bu da Siyon'da doğdu diyeceğim.'" 87:4 "Rahav": Mısır'ı simgeliyor.

Mez.87: 5 Evet, Siyon için şöyle denecek: "Şu da orada doğmuş, bu da, Yüceler Yücesi onu sarsılmaz kılacak."

Mez.87: 6 RAB halkları kaydederken, "Bu da Siyon'da doğmuş" diye yazacak.

Mez.87: 7 Okuyucular, kavalcılar, "Bütün kaynaklarım sendedir!" diyecek.

88. MezmurKorahoğulları'nın mezmuru - İlahi - Müzik şefi için - "Mahalat Leannot" makamında Ezrahlı Heman'ın Maskili

BÖLÜM 88

Mez.88: 1 Ya RAB, beni kurtaran Tanrı, Gece gündüz sana yakarıyorum.

Mez.88: 2 Duam sana erişsin, Kulak ver yakarışıma.

Mez.88: 3 Çünkü sıkıntıya doydum, Canım ölümler diyarına yaklaştı.

Mez.88: 4 Ölüm çukuruna inenler arasında sayılıyorum, Tükenmiş gibiyim;

Mez.88: 5 Ölümler arasına atılmış, Artık anımsamadığın, İlginden yoksun, Mezarda yatan cesetler gibiyim.

Mez.88: 6 Beni çukurun dibine, Karanlıklara, derinliklere attın.

Mez.88: 7 Öfken üzerime çöktü, Dalga dalga kızgınlığınla beni ezdin.

Mez.88: 8 Yakınlarımı benden uzaklaştırdın, İğrenç kıldın beni gözlerinde. Kapalı kaldım, çıkamıyorum.

Mez.88: 9 Üzüntüden gözlerimin feri sönüyor, Her gün sana yakarıyorum, ya RAB, Ellerimi sana açıyorum.

Mez.88: 10 Harikalarını ölümlere mi göstereceksin? Ölümler mi kalkıp seni övecek?

Mez.88: 11 Sevgin mezarda, Sadakatin yıkım diyarında duyurulur mu?

Mez.88: 12 Karanlıklarda harikaların, Unutulmuşluk diyarında doğruluğun bilinir mi?

Mez.88: 13 Ama ben, ya RAB, yardıma çağırıyorum seni, Sabah duam sana varıyor.

Mez.88: 14 Niçin beni reddediyorsun, ya RAB, Neden yüzünü benden gizliyorsun?

Mez.88: 15 Düşkünüm, gençliğimden beri ölümle burun burunayım, Dehşetlerinin altında tükendim.

Mez.88: 16 Şiddetli gazabın üzerimden geçti, Saçtığın dehşet beni yedi bitirdi.

Mez.88: 17 Bütün gün su gibi kuşattılar beni, Çevremi tümüyle sardılar.

Mez.88: 18 Eşi dostu benden uzaklaştırdın, Tek dostum karanlık kaldı.

89. MezmurEzrahlı Eytan'ın Maskili

BÖLÜM 89

Mez.89: 1 RAB'bin sevgisini sonsuza dek ezgilerle öveceğim, Sadakatini bütün kuşaklara bildireceğim.

Mez.89: 2 Sevgin sonsuza dek ayakta kalır diyeceğim, Sadakatini gökler kadar kalıcı kıldın.

Mez.89: 3 Dedin ki, "Seçtiğim adamla antlaşma yaptım, Kulum Davut'a şöyle ant içtim:

Mez.89: 4 'Soyunu sonsuza dek sürdüreceğim, Tahtını kuşaklar boyunca sürekli kılacağım."

Mez.89: 5 Ya RAB, gökler över harikalarını, Kutsallar topluluğunda övülür sadakatin.

Mez.89: 6 Çünkü göklerde RAB'be kim eş koşulur? Kim benzer RAB'be ilahi varlıklar arasında?

Mez.89: 7 Kutsallar topluluğunda Tanrı korku uyandırır, Çevresindekilerin hepsinden ulu ve müthiştir.

Mez.89: 8 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Senin gibi güçlü RAB var mı? Sadakatin çevreni sarar.

Mez.89: 9 Sen kudurmuş denizler üzerinde egemenlik sürer, Dalgalar kabardıkça onları dindirirsin.

Mez.89: 10 Sen Rahav'ı leş ezer gibi ezdin, Güçlü kolunla düşmanlarını dağıttın.D Not 89:10 "Rahav": Deniz, deniz canavarı ya da Mısır gibi güçlüdüşmanları kastediyor.

Mez.89: 11 Gökler senindir, yeryüzü de senin; Dünyanın ve içindeki her şeyin temelini sen attın.

Mez.89: 12 Kuzeyi, güneyi sen yarattın, Tavor ve Hermon dağları Sana sevincini dile getiriyor.

Mez.89: 13 Kolun güçlüdür, Elin kudretli, sağ elin yüce.

Mez.89: 14 Tahtın adalet ve doğruluk üzerine kurulu, Sevgi ve sadakat önünsıra gider.

Mez.89: 15 Ne mutlu sevinç çığlıkları atmasını bilen halka, ya RAB! Yüzünün ışığında yürürler.

Mez.89: 16 Gün boyu senin adınla sevinir, Doğruluğunla yücelirler.

Mez.89: 17 Çünkü sen onların gücü ve yüceliğisin, Lütfun sayesinde

gücümüz artar.

Mez.89: 18 Kalkanımız RAB'be, Kralımız İsrail'in Kutsalı'na aittir.

Mez.89: 19 Geçmişte bir görüm aracılığıyla, Sadık kullarına şöyle dedin:
"Bir yiğide yardım ettim, Halkın içinden bir genci yükselttim.

Mez.89: 20 Kulum Davut'u buldum, Kutsal yağımla onu meshettim .

Mez.89: 21 Elim ona destek olacak, Kolum güç verecek.

Mez.89: 22 Düşman onu haraca bağlayamayacak , Kötüler onu ezmeyecek.D Not 89:22 "Haraca bağlayamayacak" ya da "Aldatamayacak".

Mez.89: 23 Düşmanlarını onun önünde kıracağım, Ondan nefret edenleri vuracağım.

Mez.89: 24 Sadakatim, sevgim ona destek olacak, Benim adımla gücü yükselecek.

Mez.89: 25 Sağ elini denizin, Irmakların üzerine egemen kılacağım.

Mez.89: 26 'Babam sensin diye seslenecek bana, 'Tanrım, kurtuluşumun kayası.

Mez.89: 27 Ben de onu ilk oğlum, Dünyadaki kralların en yücesi kılacağım.

Mez.89: 28 Sonsuza dek ona sevgi göstereceğim, Onunla yaptığım anlaşma hiç bozulmayacak.

Mez.89: 29 Soyunu sonsuza dek, Tahtını gökler durduğu sürece sürdüreceğim.

Mez.89: 30 "Çocukları yasamdan ayrılır, İlkelerime göre yaşamazsa;

Mez.89: 31 Kurallarımı bozar, Buyruklarıma uymazsa,

Mez.89: 32 İsyanlarını sopayla, Suçlarını dayakla cezalandıracağım.

Mez.89: 33 Ama onu sevmekten vazgeçmeyecek, Sadakatime sırt çevirmeyeceğim.

Mez.89: 34 Antlaşmamı bozmayacak, Ağzımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim.

Mez.89: 35 Bir kez kutsallığım üstüne ant içtim, Davut'a yalan söylemeyeceğim.

Mez.89: 36 Onun soyu sonsuza dek sürecek, Tahtı karşımda güneş gibi duracak,

Mez.89: 37 Göklerde güvenilir bir tanık olan ay gibi Sonsuza dek kalacak."

Mez.89: 38 Ama sen reddettin, sırt çevirdin, Çok öfkelendin meshettiğin krala.

Mez.89: 39 Kulunla yaptığın antlaşmadan vazgeçtin, Onun tacını yere atıp kirlettin.

Mez.89: 40 Yıktın bütün surlarını, Viran ettin kalelerini.

Mez.89: 41 Yoldan geçen herkes onu yağmaladı, Yüzkarası oldu komşularına.

Mez.89: 42 Hasımlarının sağ elini onun üstüne kaldırdın, Bütün düşmanlarını sevindirdin.

Mez.89: 43 Kılıcının ağzını başka yöne çevirdin, Savaşta ona yan çıkmadın.

Mez.89: 44 Görkemine son verdin, Tahtını yere çaldın.

Mez.89: 45 Gençlik günlerini kısalttın, Onu utanca boğdun.

Mez.89: 46 Ne zamana dek, ya RAB? Sonsuza dek mi gizleneceksin? Ne zamana dek öfken alev alev yanacak?

Mez.89: 47 Anımsa ömrümün ne çabuk geçtiğini, Ne boş yaratmışsın insanoğlunu!

Mez.89: 48 Var mı yaşayıp da ölümü görmeyen, Ölüler diyarının pençesinden canını kurtaran?

Mez.89: 49 Ya Rab, nerede o eski sevgin? Davut'a göstereceğine ant içtiğin o sadık sevgin!

Mez.89: 50-51 Anımsa, ya Rab, kullarının nasıl rezil olduğunu, Bütün halkların hakaretini bağrımda nasıl taşıdığımı, Düşmanlarının hakaretini, ya RAB, Meshettiğin kralın attığı adıma edilen hakaretleri.

Mez.89: 52 Sonsuza dek övgüler olsun RAB'be! Amin! Amin!

90. Mezmur Tanrı adamı Musa'nın duası

BÖLÜM 90

Mez.90: 1 Ya Rab, barınak oldun bize Kuşaklar boyunca.

Mez.90: 2 Dağlar var olmadan, Daha evreni ve dünyayı yaratmadan, Öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.

Mez.90: 3 İnsanı toprağa döndürürsün, "Ey insanoğulları, toprağa dönün!" diyerek.

Mez.90: 4 Çünkü senin gözünde bin yıl Geçmiş bir gün, dün gibi, Bir gece nöbeti gibidir.

Mez.90: 5 İnsanları bir düş gibi siler, süpürürsün, Sabah biten ot misali:

Mez.90: 6 Sabah filizlenir, büyür, Akşam solar, kurur.

Mez.90: 7 Eriyip bitiyoruz senin öfkenden, Kızgınlığından dehşete düşüyoruz.

Mez.90: 8 Suçlarımızı önüne, Gizli günahlarımızı yüzünün ışığına çıkardın.

Mez.90: 9 Gazabından kısıyor günlerimiz, Bir soluk gibi tükeniyor yıllarımız.

Mez.90: 10 Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor, Bilemedin seksen, o da sağlıklıysak; En güzel yıllar da zahmetle, kederle geçiyor, Çabucak bitiyor, uçup gidiyoruz.

Mez.90: 11 Kim bilir gazabının gücünü? Çünkü öfken sana duyulan korku kadar güçlüdür.

Mez.90: 12 Bu yüzden günlerimizi saymayı bize öğret ki, Bilgelik kazanalım.

Mez.90: 13 Vazgeç, ya RAB! Öfken ne zamana dek sürecek? Acı kullarına!

Mez.90: 14 Sabah bizi sevginle doyur, Ömrümüz boyunca sevinçle haykıralım.

Mez.90: 15 Kaç gün bizi sıkıntıya soktunsa, Kaç yıl çile çektirdinse, O kadar sevindir bizi.

Mez.90: 16 Yaptıkların kullarına, Görkemin onların çocuklarına görünsün.

Mez.90: 17 Tanrımız Rab bizden hoşnut kalsın. Ellerimizin emeğini boşa çıkarma. Evet, ellerimizin emeğini boşa çıkarma.

91. Mezmur

BÖLÜM 91

Mez.91: 1 Yüceler Yücesi'nin barınağında oturan, Her Şeye Gücü Yeten'in gölgesinde barınır.

Mez.91: 2 "O benim sığınağım, kalemdir" derim RAB için, "Tanrım'dır, O'na güvenirim."

Mez.91: 3 Çünkü O seni avcı tuzağından, Ölümcul hastalıktan kurtarır.

Mez.91: 4 Seni kanatlarının altına alır, Onların altına sığınırsın. O'nun sadakati senin kalkanın, siperin olur.

Mez.91: 5-6 Ne gecenin dehşetinden korkarsın, Ne gündüz uçan oktan, Ne karanlıkta dolaşan hastalıktan, Ne de öğleyin yok eden kırgından.

Mez.91: 7 Yanında bin kişi, Sağında on bin kişi kırılrsa bile, Sana dokunmaz.

Mez.91: 8 Sen yalnız kendi gözlerinle seyredecek, Kötülerin cezasını göreceksin.

Mez.91: 9 Sen RAB'bi kendine sığınak, Yüceler Yücesi'ni konut edindiğin için,

Mez.91: 10 Başına kötülük gelmeyecek, Çadırına felaket yaklaşmayacak.

Mez.91: 11 Çünkü Tanrı meleklerine buyruk verecek, Gideceğin her yerde seni korusunlar diye.

Mez.91: 12 Elleri üzerinde taşıyacaklar seni, Ayağın bir taşla çarpmasın diye.

Mez.91: 13 Aslanın, kobranın üzerine basıp geçeceksin, Genç aslanı, yılanı çiğneyeceksin.

Mez.91: 14 "Beni sevdiği için Onu kurtaracağım" diyor RAB, "Beni iyi tanıdığı için Ona kale olacağım.

Mez.91: 15 Bana seslenince onu yanıtlayacağım, Sıkıntıda onun yanında olacağım, Kurtarıp yücelteceğim onu.

Mez.91: 16 Onu uzun ömürle doyuracak, Ona kurtarışımı göstereceğim."

92. MezmurMezmur - Şabat Günü için ilahi

BÖLÜM 92

Mez.92: 1-3 Ya RAB, sana şükretmek, Ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek, Sabah sevgini, Gece sadakatini, On telli sazla, çenk ve lirle duyurmak ne güzel!

Mez.92: 4 Çünkü yaptıklarınla beni sevindirdin, ya RAB, Ellerin işi karşısında sevinç ilahileri okuyorum.

Mez.92: 5 Yaptıkların ne büyüktür, ya RAB, Düşüncelerin ne derin!

Mez.92: 6 Aptal insan bilemez, Budala akıl erdiremez:

Mez.92: 7 Kötüler mantar gibi bitse, Suçlular pıtrak gibi açsa bile, Bu onların sonsuza dek yok oluşu demektir.

Mez.92: 8 Ama sen sonsuza dek yücesin, ya RAB.

Mez.92: 9 Ya RAB, düşmanların kesinlikle, Evet, kesinlikle yok olacak, Suç işleyen herkes dağılacak.

Mez.92: 10 Beni yaban öküzü kadar güçlü kıldın, Taze zeytinyağını başıma döktün.

Mez.92: 11 Gözlerim düşmanlarımin bozgununu gördü, Kulaklarım bana saldıran kötülerin sonunu duydu.

Mez.92: 12 Doğru insan hurma ağacı gibi serpilecek, Lübnan sediri gibi yükselecek.

Mez.92: 13 RAB'bin evinde dikilmiş, Tanrımız'ın avlularında serpilecek.

Mez.92: 14 Böyleleri yaşlanınca da meyve verecek, Taptaze ve yeşil kalacaklar.

Mez.92: 15 "RAB doğrudur! Kayamdır benim! O'nda haksızlık bulunmaz!" diye duyuracaklar.

93. Mezmur

BÖLÜM 93

Mez.93: 1 RAB egemenlik sürüyor, görkeme bürünmüş, Kudret giyinip kuşanmış. Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.

Mez.93: 2 Ya RAB, tahtın öteden beri kurulmuş, Varlığın öncesizliğe uzanır.

Mez.93: 3 Denizler gürüyor, ya RAB, Denizler gümbür gümbür gürüyor, Denizler dalgalarını çınlatıyor.

Mez.93: 4 Yücelerdeki RAB engin suların gürleyişinden, Denizlerin azgın dalgalarından Daha güçlüdür.

Mez.93: 5 Koşulların hep geçerlidir; Tapınağına kutsallık yaraşır Sonsuza dek, ya RAB.

94. Mezmur

BÖLÜM 94

Mez.94: 1 Ya RAB, öç alıcı Tanrı, Saç ışığını, ey öç alıcı Tanrı!

Mez.94: 2 Kalk, ey yeryüzünün yargıcı, Küstahlara hak ettikleri cezayı

ver!

Mez.94: 3 Kötüler ne zamana dek, ya RAB, Ne zamana dek sevinip coşacak?

Mez.94: 4 Ağızlarından küstahlık dökülüyor, Suç işleyen herkes övünüyor.

Mez.94: 5 Halkını eziyorlar, ya RAB, Kendi halkına eziyet ediyorlar.

Mez.94: 6 Dulu, garibi boğazlıyor, Öksüzleri öldürüyorlar.

Mez.94: 7 "RAB görmez" diyorlar, "Yakup'un Tanrısı dikkat etmez."

Mez.94: 8 Ey halkın içindeki budalalar, dikkat edin; Ey aptallar, ne zaman akıllanacaksınız?

Mez.94: 9 Kulağı yaratan işitmez mi? Göze biçim veren görmez mi?

Mez.94: 10 Ulusları yola getiren yargılamaz mı? İnsanı eğiten bilmez mi?

Mez.94: 11 RAB insanın düşüncelerinin Boş olduğunu bilir.

Mez.94: 12 Ne mutlu, ya RAB, yola getirdiğin, Yasanı öğrettiğin insana!

Mez.94: 13 Kötüler için çukur kazılincaya dek, Onu sıkıntılı günlerden kurtarıp rahatlatırsın.

Mez.94: 14 Çünkü RAB halkını reddetmez, Kendi halkını terk etmez.

Mez.94: 15 Adalet yine doğruluk üzerine kurulacak, Yüreği temiz olan herkes ona uyacak.

Mez.94: 16 Kötülere karşı beni kim savunacak? Kim benim için suçlulara karşı duracak?

Mez.94: 17 RAB yardımcım olmasaydı, Şimdiye dek sessizlik diyarına

göçmüştüm bile.

Mez.94: 18 "Ayağım kayıyor" dediğimde, Sevgin ayakta tutar beni, ya RAB.

Mez.94: 19 Kaygılar içimi sarınca, Senin avutmaların gönlümü sevindirir.

Mez.94: 20 Yasaya dayanarak haksızlık yapan koltuk sahibi Seninle bağdaşır mı?

Mez.94: 21 Onlar doğruya karşı birleşiyor, Suçsuzu ölüme mahkûm ediyorlar.

Mez.94: 22 Ama RAB bana kale oldu, Tanrım sığındığım kaya oldu.

Mez.94: 23 Tanrımız RAB yaptıkları kötülüğü Kendi başlarına getirecek, Kötülükleri yüzünden köklerini kurutacak, Evet, köklerini kurutacak.

95. Mezmur

BÖLÜM 95

Mez.95: 1 Gelin, RAB'be sevinçle haykıralım, Bizi kurtaran kayaya sevinç çığlıkları atalım,

Mez.95: 2 Şükranla huzuruna çıkalım, O'na sevinç ilahileri yükseltelim!

Mez.95: 3 Çünkü RAB ulu Tanrı'dır, Bütün ilahların üstünde ulu kraldır.

Mez.95: 4 Yerin derinlikleri O'nun elindedir, Dağların dorukları da O'nun.

Mez.95: 5 Deniz O'nundur, çünkü O yarattı, Karaya da O'nun elleri biçim verdi.

Mez.95: 6 Gelin, tapınalım, eğilelim, Bizi yaratan RAB'bin önünde diz çökelim.

Mez.95: 7 Çünkü O Tanrımız'dır, Bizse O'nun otlağının halkı, Elinin altındaki koyunlarız. Bugün sesini duyarsanız,

Mez.95: 8 Meriva'da , o gün çölde, Massa'da olduğu gibi, Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.D Not 95:8 "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir (bkz. Çık.17:7). 95:8 "Massa": "Deneme" anlamına gelir (bkz. Çık.17:7).

Mez.95: 9 Yaptıklarımı görmelerine karşın, Atalarınız orada beni sınavıya denediler.

Mez.95: 10 Kırk yıl o kuşaktan hep öğrendim, "Yüreği kötü yola sapan bir halktır" dedim, "Yollarımı bilmiyorlar."

Mez.95: 11 Bu yüzden öfkeyle ant içtim: "Huzur diyarıma asla girmeyecekler!"D Not 95:11 "Huzur diyarıma", yani "Vaat edilen toprağa" (bkz. Say.14:26-35; İbr.4:1-7).

96. Mezmur(1Ta.16:23-33)

BÖLÜM 96

Mez.96: 1 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be! Ey bütün dünya, RAB'be ezgiler söyleyin!

Mez.96: 2 Ezgi söyleyin, RAB'bin adını övün, Her gün duyurun kurtuluşunu!

Mez.96: 3 Görkemini uluslara, Harikalarını bütün halklara anlatın!

Mez.96: 4 Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer, İlahlardan çok O'ndan korkulur.

Mez.96: 5 Halkların bütün ilahları bir hiçtir, Oysa gökleri yaratan RAB'dir.

Mez.96: 6 Yücelik, ululuk O'nun huzurundadır, Güç ve güzellik O'nun tapınağındadır.

Mez.96: 7 Ey bütün halklar, RAB'bi övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,

Mez.96: 8 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Sunular getirip avlularına girin!

Mez.96: 9 Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının! Titreyin O'nun önünde, ey bütün yeryüzündekiler!

Mez.96: 10 Uluslara, "RAB egemenlik sürüyor" deyin. Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz. O halkları adaletle yargılar.

Mez.96: 11 Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü! Gürlesin deniz içindekilerle birlikte!

Mez.96: 12-13 Bayram etsin kırlar ve üzerindikiler! O zaman RAB'bin önünde bütün orman ağaçları Sevinçle haykırarak. Çünkü O geliyor! Yeryüzünü yargılamaya geliyor. Dünyayı adaletle, Halkları kendi gerçeğiyle yönetecek.

97. Mezmur

BÖLÜM 97

Mez.97: 1 RAB egemenlik sürüyor, coşsun yeryüzü, Bütün kıyı halkları sevin sin!

Mez.97: 2 Bulut ve zifiri karanlık sarmış çevresini, Doğruluk ve adalettir tahtının temeli.

Mez.97: 3 Ateş yürüyor O'nun önünde, Düşmanlarını yakıyor çevrede.

Mez.97: 4 Şimşekleri dünyayı aydınlatır, Yeryüzü görüp titrer.

Mez.97: 5 Dağlar balmumu gibi erir, RAB'bin, bütün yeryüzünün Rab'bi önünde.

Mez.97: 6 Gökler O'nun doğruluğunu duyurur, Bütün halklar görkemini görür.

Mez.97: 7 Utansın puta tapanlar, Değersiz putlarla övünenler! RAB'be tapın, ey bütün ilahlar!

Mez.97: 8 Siyon seviniyor yargılarını duyunca, ya RAB, Yahuda kentleri coşuyor.

Mez.97: 9 Çünkü sensin, ya RAB, bütün yeryüzünün en yücesi, Bütün ilahların üstündesin, çok ulusun.

Mez.97: 10 Ey sizler, RAB'bi sevenler, kötülükten tiksinin. O sadık kullarının canını korur, Onları kötülerin elinden kurtarır.

Mez.97: 11 Doğrulara ışık, Temiz yürekliilere sevinç saçar.

Mez.97: 12 Ey doğrular, RAB'de sevinç bulun, Kutsallığını anarak O'na şükredin!

98. MezmurMezmur

BÖLÜM 98

Mez.98: 1 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be. Çünkü harikalar yaptı, Zaferler kazandı sağ eli ve kutsal koluyla.

Mez.98: 2 RAB ulusların gözü önüne serdi kurtuluşunu, Zaferini bildirdi.

Mez.98: 3 İsrail halkına sevgisini, Sadakatini anımsadı; Tanrımız'ın zaferini gördü dünyanın dört bucağı.

Mez.98: 4 Sevinç çığlıkları yükseltin RAB'be, ey yeryüzündekiler! Sevinç ilahileriyle yeri göğü çınlatın!

Mez.98: 5 Lirle ezgiler sunun RAB'be, Lir ve müzik eşliğinde!

Mez.98: 6 Boru ve borazan eşliğinde Sevinç çığlıkları atın Kral olan RAB'bin önünde.

Mez.98: 7 Gürlesin deniz ve içindekiler, Gürlesin yeryüzü ve üzerindeki.

Mez.98: 8-9 El çırpın ırmaklar, Sevinçle haykırın dağlar RAB'bin önünde! Çünkü O geliyor Yeryüzünü yönetmeye. Dünyayı adaletle, Halkları doğrulukla yönetecek.

99. Mezmur

BÖLÜM 99

Mez.99: 1 RAB egemenlik sürüyor, titresin halklar! Keruvlar arasında tahtına oturmuş, Sarsılsın yeryüzü!

Mez.99: 2 RAB Siyon'da uludur, Yücedir O, bütün halklara egemendir.

Mez.99: 3 Övsünler büyük, müthiş adını! O kutsaldır.

Mez.99: 4 Ey adaleti seven güçlü kral, Eşitliği sen sağladın, Yakup soyunda doğru ve adil olanı sen yaptın.

Mez.99: 5 Yüceltin Tanrımız RAB'bi, Ayaklarının taburesi önünde tapının! O kutsaldır.

Mez.99: 6 Musa'yla Harun O'nun kâhinlerindendi, Samuel de O'na yakaranlar arasında. RAB'be seslenirlerdi, O da yanıtlardı.

Mez.99: 7 Bulut sütunu içinden onlarla konuştu, Uydular O'nun buyruklarına, Kendilerine verdiği kurallara.

Mez.99: 8 Ya RAB Tanrımız, yanıt verdin onlara; Bağışlayıcı bir Tanrı oldun, Ama yaptıkları kötülüğü cezasız bırakmadın.

Mez.99: 9 Tanrımız RAB'bi yüceltin, Tapının O'na kutsal dağında! Çünkü

Tanrımız RAB kutsaldır.

100. MezmurMezmur - Şükretmek için

BÖLÜM 100

Mez.100: 1 Ey bütün dünya, RAB'be sevinç ılıkları yükseltin!

Mez.100: 2 O'na neşeyle kulluk edin, Sevinç ezgileriyle ıkın huzuruna!

Mez.100: 3 Bilin ki RAB Tanrı'dır. Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz , O'nun halkı, otlāğının koyunlarıyız.D Not 100:3 "Biz de O'nunuz" ya da "Kendimiz deēil".

Mez.100: 4 Kapılarına şükranla, Avlularına övgüyle girin! Şükredin O'na, adına övgüler sunun!

Mez.100: 5 Çünkü RAB iyidir, Sevgisi sonsuzdur. Sadakati kuşaklar boyunca sürer.

101. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 101

Mez.101: 1 Sevgini ve adaletini ezgilerle anacaēım, Seni ilahilerle öveceēim, ya RAB.

Mez.101: 2 Dürüst davranmaya özen göstereceēim, Ne zaman geleceksin bana? Temiz bir yaşam süreceēim evimde,

Mez.101: 3 Önümde alçaklıēa izin vermeyeceēim. Tiksinirim döneğlerin işinden, Etkilemez beni.

Mez.101: 4 Uzak olsun benden sapıklık, Tanımak istemem kötölüēü.

Mez.101: 5 Yok ederim dostunu gizlice ekiştireni, Katlanamam tepeden bakan, gururlu insana.

Mez.101: 6 Gözüm ülkenin sadık insanları üzerinde olacak, Yanımda oturmalarını isterim; Bana dürüst yaşayan kişi hizmet edecek.

Mez.101: 7 Dolap çeviren evimde oturmayacak, Yalan söyleyen gözümün önünde durmayacak.

Mez.101: 8 Her sabah ülkedeki kötülerini yok ederek Bütün haksızları RAB'bin kentinden söküp atacağım.

102. MezmurZayıf düşünce derdini RAB'be döken mazlumun duası

BÖLÜM 102

Mez.102: 1 Ya RAB, duamı işit, Yakarışım sana erişsin.

Mez.102: 2 Sıkıntılı günümde yüzünü benden gizleme, Kulak ver sesime, Seslenince yanıt ver bana hemen.

Mez.102: 3 Çünkü günlerim duman gibi yok oluyor, Kemiklerim ateş gibi yanıyor.

Mez.102: 4 Yüreğim kırılgan yemiş ot gibi kurudu, Ekmek yemeyi bile unuttum.

Mez.102: 5 Bir deri bir kemiğe döndüm Acı acı inlemekten.

Mez.102: 6 İssiz yerlerdeki ishakkuşunu andırıyorum, Viranelerdeki kukumav gibiyim.

Mez.102: 7 Gözüme uyku girmiyor, Damda yalnız kalmış bir kuş gibiyim.

Mez.102: 8 Düşmanlarım bütün gün bana hakaret ediyor, Bana dil uzatanlar adımları için lanet kullanıyor.

Mez.102: 9-10 Kızıp öfkelendiğin için Külü ekmek gibi yiyor, İçeceğime gözyaşı katıyorum. Beni kaldırıp bir yana attın.

Mez.102: 11 G nlerim akřam uzayan g lge gibi yitmekte, Ot gibi sararmaktayım.

Mez.102: 12 Ama sen, sonsuza dek tahtında oturursun, ya RAB,  n n kuřaklar boyu s rer.

Mez.102: 13 Kalkıp Siyon'a sevecenlik g stereceksin,   nk  onu kayırmanın zamanıdır, beklenen zaman geldi.

Mez.102: 14 Kulların onun tařlarından hořlanır, Tozunu bile severler.

Mez.102: 15 Uluslar RAB'bin adından, Yery z  kralları g rkeminden korkacak.

Mez.102: 16   nk  RAB Siyon'u yeniden kuracak, G rkem i inde g r necek.

Mez.102: 17 Yoksulların duasına kulak verecek, Yalvarıřlarını asla hor g rmeyecek.

Mez.102: 18 Bunlar gelecek kuřak i in yazılsın,  yle ki, hen z dođmamıř insanlar RAB'be  vg ler sunsun.

Mez.102: 19 RAB y celerdeki kutsal katından ařađı baktı, G klerden yery z n  g zetledi,

Mez.102: 20 Tutsakların iniltisini duymak,  l m mahk mlarını kurtarmak i in.

Mez.102: 21-22 B ylece halklar ve krallıklar RAB'be tapınmak i in toplanınca, O'nun adı Siyon'da,  vg s  Yeruřalim'de duyurulacak.

Mez.102: 23 RAB g c m  kırdı yařam yolunda,  mr m  kısalttı.

Mez.102: 24 "Ey Tanrım,  mr m n ortasında canımı alma!" dedim.
"Senin yılların kuřaklar boyu s rer!"

Mez.102: 25 "Çok önceden attın dünyanın temellerini, Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.

Mez.102: 26 Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek. Onları bir kaftan gibi değiştireceksin, Geçip gidecekler.

Mez.102: 27 Ama sen hep aynısın, Yılların tükenmeyecek.

Mez.102: 28 Gözetiminde yaşayacak kullarının çocukları, Senin önünde duracak soyları."

103. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 103

Mez.103: 1 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm! O'nun kutsal adına övgüler sun, ey bütün varlığım!

Mez.103: 2 RAB'be övgüler sun, ey canım! İyiliklerinin hiçbirini unutma!

Mez.103: 3 Bütün suçlarını bağışlayan, Bütün hastalıklarını iyileştiren,

Mez.103: 4 Canını ölüm çukurundan kurtaran, Sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren,

Mez.103: 5 Yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran O'dur, Bu nedenle gençliğin kartalinki gibi tazelenir.

Mez.103: 6 RAB bütün düşkünlere Hak ve adalet sağlar.

Mez.103: 7 Kendi yöntemlerini Musa'ya, İşlerini İsraililer'e açıkladı.

Mez.103: 8 RAB sevecen ve lütfedendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.

Mez.103: 9 Sürekli suçlamaz, Öfkesini sonsuza dek sürdürmez.

Mez.103: 10 Bize günahlarımıza göre davranmaz, Suçlarımızın karşılığını vermez.

Mez.103: 11 Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yükseğe, Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür.

Mez.103: 12 Doğu batıdan ne kadar uzaksa, O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı.

Mez.103: 13 Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa, RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır.

Mez.103: 14 Çünkü mayamızı bilir, Toprak olduğumuzu anımsar.

Mez.103: 15 İnsana gelince, ota benzer ömrü, Kır çiçeği gibi serpilir;

Mez.103: 16 Rüzgar üzerine esince yok olur gider, Bulunduğu yer onu tanımaz.

Mez.103: 17-18 Ama RAB kendisinden korkanları sonsuza dek sever, Antlaşmasına uyan Ve buyruklarına uymayı anımsayan soylarına adil davranır.

Mez.103: 19 RAB tahtını göklere kurmuştur, O'nun egemenliği her yeri kapsar.

Mez.103: 20 RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun melekleri, O'nun sözünü dinleyen, Söylediklerini yerine getiren güç sahipleri!

Mez.103: 21 RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun bütün göksel orduları, İsteğini yerine getiren kulları!

Mez.103: 22 RAB'be övgüler sunun, Ey O'nun egemen olduğu yerlerdeki bütün yaratıklar! RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!

104. Mezmur

BÖLÜM 104

Mez.104: 1 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm! Ya RAB Tanrım, ne ulusun! Görkem ve yücelik kuşanmışsın,

Mez.104: 2 Bir kaftana bürünür gibi ışığa bürünmüşsün. Gökleri bir çadır gibi geren,

Mez.104: 3 Evini yukarıdaki sular üzerine kuran, Bulutları kendine savaş arabası yapan, Rüzgarın kanatları üzerinde gezen,

Mez.104: 4 Rüzgarları kendine haberci, Yıldırımları hizmetkâr eden sensin .D Not 104:4 "Rüzgarları kendine haberci, yıldırımları hizmetkâr eden sensin" ya da "Meleklerini rüzgarlar, hizmetkârlarını ateş alevleri yapan sensin".

Mez.104: 5 Yeryüzünü temeller üzerine kurdun, Asla sarsılmasın diye.

Mez.104: 6 Engini ona bir giysi gibi giydirdin, Sular dağların üzerinde durdu.

Mez.104: 7 Sen kükreyince sular kaçtı, Göğü gürletince hemen çekildi.

Mez.104: 8 Dağları aşırp derelere aktı, Onlar için belirlediğin yerlere doğru.

Mez.104: 9 Bir sınır koydun önlerine, Geçmesinler, gelip yeryüzünü bir daha kaplamasınlar diye.

Mez.104: 10 Vadilerde fişkırttığı pınarlar, Dağların arasından akar.

Mez.104: 11 Bütün kır hayvanlarını suvarır, Yaban eşeklerinin susuzluğunu giderirler.

Mez.104: 12 Kuşlar yanlarında yuva kurar, Dalların arasında ötüşürler.

Mez.104: 13 Gökteki evinden dağları sularsın, Yeryüzü işlerinin meyvesine doyar.

Mez.104: 14 Hayvanlar için ot, İnsanların yararı için bitkiler yetiştirirsin; İnsanlar ekmeğini topraktan çıkarsın diye,

Mez.104: 15 Yüreklerini sevindiren şarabı, Yüzlerini güldüren zeytinyağını, Güçlerini arttıran ekmeği hep sen verirsın.

Mez.104: 16 RAB'bin ağaçları, Kendi diktiği Lübnan sedirleri suya doyar.

Mez.104: 17 Kuşlar orada yuva yapar, Leyleğin evi ise çamlardadır.

Mez.104: 18 Yüksek dağlar dağ keçilerinin uğrağı, Kayalar kaya tavşanlarının sığınağıdır.

Mez.104: 19 Mevsimleri göstereceğin diye ayı, Batacağı zamanı bilen güneşi yarattın.

Mez.104: 20 Karartırsın ortalığı, gece olur, Başlar kıpırdamaya orman hayvanları.

Mez.104: 21 Genç aslan av peşinde kükrer, Tanrı'dan yiyecek ister.

Mez.104: 22 Güneş doğunca İlerine çekilir, yatarlar.

Mez.104: 23 İnsan işine gider, Akşama dek çalışmak için.

Mez.104: 24 Ya RAB, ne çok eserin var! Hepsini bilgece yaptın; Yeryüzü yarattıklarınla dolu.

Mez.104: 25 İşte uçsuz bucaksız denizler, İçinde kaynaşan sayısız canlılar, Büyük küçük yaratıklar.

Mez.104: 26 Orada gemiler dolaşır, İçinde oynaşsın diye yarattığın Livyatan da orada.

Mez.104: 27 Hepsi seni bekliyor, Yiyeceklerini zamanında veresin diye.

Mez.104: 28 Sen verince onlar toplar, Sen elini açınca onlar iyiliğe doyar.

Mez.104: 29 Yüzünü gizleyince dehşete kapılırlar, Soluklarını kesince ölüp toprak olurlar.

Mez.104: 30 Ruhun'u gönderince var olurlar, Yeryüzüne yeni yaşam verirsın.

Mez.104: 31 RAB'bin görkemi sonsuza dek sürsün! Sevinsin RAB yaptıklarıyla!

Mez.104: 32 O bakınca yeryüzü titrer, O dokununca dağlar tüter.

Mez.104: 33 Ömrümce RAB'be ezgiler söyleyecek, Var oldukça Tanrım'ı ilahilerle öveceğim.

Mez.104: 34 Düşüncem ona hoş görünsün, Sevincim RAB olsun!

Mez.104: 35 Tükensin dünyadaki günahlılar, Yok olsun artık kötüler!
RAB'be övgüler sun, ey gönlüm! RAB'be övgüler sunun!

105. Mezmur(1Ta.16:8-22)

BÖLÜM 105

Mez.105: 1 RAB'be şükredin, O'na yakarın, Halklara duyurun yaptıklarını!

Mez.105: 2 O'nu ezgilerle, ilahilerle övün, Bütün harikalarını anlatın!

Mez.105: 3 Kutsal adıyla övünün, Sevinsin RAB'be yönelenler!

Mez.105: 4 RAB'be ve O'nun gücüne bakın, Durmadan O'nun yüzünü arayın!

Mez.105: 5-6 Ey sizler, kulu İbrahim'in soyu, Seçtiği Yakupoğulları, O'nun

yaptığı harikaları, Olağanüstü işlerini Ve ağızından çıkan yargıları anımsayın!

Mez.105: 7 Tanrımız RAB O'dur, Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.

Mez.105: 8-9 O antlaşmasını, Bin kuşak için verdiği sözü, İbrahim'le yaptığı antlaşmayı, İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar.

Mez.105: 10-11 "Hakkınıza düşen mülk olarak Kenan ülkesini size vereceğim" diyerek, Bunu Yakup için bir kural, İsrail'le sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.

Mez.105: 12 O zaman bir avuç insandılar, Sayıca az ve ülkeye yabancıydılar.

Mez.105: 13 Bir ulustan öbürüne, Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular.

Mez.105: 14 RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi, Onlar için kralları bile payladı:

Mez.105: 15 "Meshettiklerime dokunmayın, Peygamberlerime kötülük etmeyin!" dedi.

Mez.105: 16 Ülkeye kıtlık gönderdi, Bütün yiyeceklerini yok etti.

Mez.105: 17 Önlerinden bir adam göndermişti, Köle olarak satılan Yusuf'tu bu.

Mez.105: 18 Zincir vurup incittiler ayaklarını, Demir halka geçirdiler boynuna,

Mez.105: 19 Söyledikleri gerçekleşinceye dek, RAB'bin sözü onu sınıadı.

Mez.105: 20 Kral adam gönderip Yusuf'u salıverdi, Halklara egemen olan onu özgür kıldı.

Mez.105: 21 Onu kendi sarayının efendisi, Bütün varlığının sorumlusu

yaptı;

Mez.105: 22 Önderlerini istediği gibi eğitsin, İleri gelenlerine akıl versin diye.

Mez.105: 23 O zaman İsrail Mısır'a gitti, Yakup Ham ülkesine yerleşti.

Mez.105: 24 RAB halkını alabildiğine çoğalttı, Düşmanlarından sayıca arttırdı onları.

Mez.105: 25 Sonunda tutumunu değiştirdi düşmanlarının: Halkından tiksindiler, Kullarına kurnazca davrandılar.

Mez.105: 26 Kulu Musa'yı, Seçtiği Harun'u gönderdi aralarına.

Mez.105: 27 Onlar gösterdiler RAB'bin belirtilerini, Ham ülkesinde şaşılacak işlerini.

Mez.105: 28 Karanlık gönderip ülkeyi karanlığa bürüdü RAB, Çünkü Mısırlılar O'nun sözlerine karşı gelmişti.

Mez.105: 29 Kana çevirdi sularını, Öldürdü balıklarını.

Mez.105: 30 Ülkede kurbağalar kaynaştı Krallarının odalarına kadar.

Mez.105: 31 RAB buyurunca sinek sürüleri, Sivrisinekler üşüştü ülkenin her yanına.

Mez.105: 32 Dolu yağdırdı yağmur yerine, Şimşekler çaktırdı ülkelerinde.

Mez.105: 33 Bağlarını, incir ağaçlarını vurdu, Parçaladı ülkenin ağaçlarını.

Mez.105: 34 O buyurunca çekirgeler, Sayısız yavrular kaydılar.

Mez.105: 35 Ülkenin bütün bitkilerini yediler, Toprağın ürününü yiyip bitirdiler.

Mez.105: 36 RAB ÷lkede ilk doęanların hepsini, İlk çocuklarını öldürdü.

Mez.105: 37 İsraililer'i ÷lkeden altın ve gümüşle çıkardı, Oymaklarından tek kişi bile tökezlemedi.

Mez.105: 38 Onlar gidince Mısır sevindi, Çünkü İsrail korkusu çökmüştü Mısır'ın üzerine.

Mez.105: 39 RAB bulutu bir örtü gibi yaydı üzerlerine, Gece ateş verdi yollarını aydınlatsın diye.

Mez.105: 40 İstediler, bildircin gönderdi, Göksel ekmekle doyurdu karınlarını.

Mez.105: 41 Kayayı yardı, sular fışkırdı, Çorak topraklarda bir ırmak gibi aktı.

Mez.105: 42 Çünkü kutsal sözünü, Kulu İbrahim'e verdiği sözü anımsadı.

Mez.105: 43 Halkını sevinç içinde, Seçtiklerini sevinç çıęlıklarıyla ÷lkeden çıkardı.

Mez.105: 44 Ulusların topraklarını verdi onlara. Halkların emeęini miras aldılar;

Mez.105: 45 Kurallarını yerine getirsinler, Yasalarına uysunlar diye. RAB'be övgüler sunun!

106. Mezmur(1Ta.16:34-36)

BÖLÜM 106

Mez.106: 1 Övgüler sunun, RAB'be! RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

Mez.106: 2 RAB'bin büyük işlerini kim anlatabilir, Kim O'na yeterince

övgü sunabilir?

Mez.106: 3 Ne mutlu adalete uyanlara, Sürekli doğru olanı yapanlara!

Mez.106: 4 Ya RAB, halkına lütfettiğinde anımsa beni, Onları kurtardığında ilgilen benimle.

Mez.106: 5 Öyle ki, seçtiklerinin gönencini göreyim, Ulusunun sevincini, Kendi halkının kıvancını paylaşayım.

Mez.106: 6 Atalarımız gibi biz de günah işledik, Suç işledik, kötülük ettik.

Mez.106: 7 Atalarımız Mısır'dayken Yaptığın harikaları anlamadı, Çok kez gösterdiğin sevgiyi anımsamadı, Denizde, Kızıldeniz'de başkaldırdılar.

Mez.106: 8 Buna karşın RAB gücünü göstermek için, Adı uğruna kurtardı onları.

Mez.106: 9 Kızıldeniz'i azarladı, kurudu deniz, Yürüdüler enginde O'nun öncülüğünde, Çölde yürür gibi.

Mez.106: 10 Kendilerinden nefret edenlerin elinden aldı onları, Düşmanlarının pençesinden kurtardı.

Mez.106: 11 Sular yuttu hasımlarını, Hiçbiri kurtulmadı.

Mez.106: 12 O zaman atalarımız O'nun sözlerine inandılar, Ezgiler söyleyerek O'nu övdüler.

Mez.106: 13 Ne var ki, RAB'bin yaptıklarını çabucak unuttular, Öğüt vermesini beklemediler.

Mez.106: 14 Özlemle kıvrandılar çölde, Tanrı'yı denediler ıssız yerlerde.

Mez.106: 15 Tanrı onlara istediklerini verdi, Ama üzerlerine yıpratıcı bir hastalık gönderdi.

Mez.106: 16 Onlar ordugahlarında Musa'yı, RAB'bin kutsal kulu Harun'u kışkanınca,

Mez.106: 17 Yer yarıldı ve Datan'ı yuttu, Aviram'la yandaşlarının üzerine kapandı.

Mez.106: 18 Ateş kavurdu onları izleyenleri, Alev yaktı kötülerini.

Mez.106: 19 Bir buzağı heykeli yaptılar Horev'de, Dökme bir puta tapındılar.

Mez.106: 20 Tanrı'nın yüceliğini, Ot yiyen öküz putuna değiştirdiler.

Mez.106: 21 Unuttular kendilerini kurtaran Tanrı'yı, Mısır'da yaptığı büyük işleri,

Mez.106: 22 Ham ülkesinde yarattığı harikaları, Kızıldeniz kıyısında yaptığı müthiş işleri.

Mez.106: 23 Bu yüzden onları yok edeceğini söyledi Tanrı, Ama seçkin kulu Musa O'nun önündeki gedikte durarak, Yok edici öfkesinden vazgeçirdi O'nu.

Mez.106: 24 Ardından hor gördüler güzelim ülkeyi, Tanrı'nın verdiği söze inanmadılar.

Mez.106: 25 Çadırlarında söylendiler, Dinlemediler RAB'bin sesini.

Mez.106: 26-27 Bu yüzden RAB elini kaldırdıVe çölde onları yere sereceğine, Soylarını ulusların arasına saçacağına, Onları öteki ülkelere dağıtacağına ant içti.

Mez.106: 28 Sonra Baal-Peor'a bel bağladılar, Ölülere sunulan kurbanları yediler.

Mez.106: 29 Öfkelenlendirdiler RAB'bi yaptıklarıyla, Salgın hastalık çıktı aralarında.

Mez.106: 30 Ama Pinehas kalkıp araya girdi, Felaketi önledi.

Mez.106: 31 Bu doğruluk sayıldı ona, Kuşaklar boyu, sonsuza dek sürecek bu.

Mez.106: 32 Yine RAB'bi öfkелendirdiler Meriva suları yanında, Musa'nın başına dert açıldı onlar yüzünden;

Mez.106: 33 Çünkü onu sinirlendirdiler, O da düşünmeden konuştu.

Mez.106: 34 RAB'bin onlara buyurduğu gibi Yok etmediler halkları,

Mez.106: 35 Tersine öteki uluslara karıştılar, Onların törelerini öğrendiler.

Mez.106: 36 Putlarına taptılar, Bu da onlara tuzak oldu.

Mez.106: 37 Oğullarını, kızlarını Cinlere kurban ettiler.

Mez.106: 38 Kenan putlarına kurban olsun diye Oğullarının, kızlarının kanını, Suçsuzların kanını döktüler; Ülke onların kanıyla kirlendi.

Mez.106: 39 Böylece yaptıklarıyla kirli sayıldılar, Vefasız duruma düştüler töreleriyle.

Mez.106: 40 RAB'bin öfkesi parladı halkına karşı, Tiksindi kendi halkından.

Mez.106: 41 Onları ulusların eline teslim etti. Onlardan nefret edenler onlara egemen oldu.

Mez.106: 42 Düşmanları onları ezdi, Boyun eğdirdi hepsine.

Mez.106: 43 RAB onları birçok kez kurtardı, Ama akılları fikirleri başkaldırmaktaydı Ve alçaltıldılar suçları yüzünden.

Mez.106: 44 RAB yine de ilgilendi sıkıntılarıyla Yakarışlarını duyunca.

Mez.106: 45 Antlaşmasını anımsadı onlar uğruna, Eşsiz sevgisinden
ötürü vazgeçti yapacaklarından.

Mez.106: 46 Merhamet koydu onları tutsak alanların yüreğine.

Mez.106: 47 Kurtar bizi, ey Tanrımız RAB, Topla bizi ulusların arasından.
Kutsal adına şükredelim, Yüceliğinle övünelim.

Mez.106: 48 Öncesizlikten sonsuza dek, İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler
olsun! Bütün halk, "Amin!" desin. RAB'be övgüler olsun!

107. Mezmur

BÖLÜM 107

Mez.107: 1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

Mez.107: 2 Böyle desin RAB'bin kurtardıkları, Düşman pençesinden
özgür kıldıkları,

Mez.107: 3 Doğudan, batıdan, kuzeyden, güneyden , Bütün ülkelerden
topladıkları.D Not 107:3 "Güneyden": İbranice "Denizden".

Mez.107: 4 İssız çöllerde dolaştılar, Yerleşecekleri kente giden bir yol
bulamadılar.

Mez.107: 5 Aç, susuz, Sefil oldular.

Mez.107: 6 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtardı onları
dertlerinden.

Mez.107: 7 Yerleşecekleri bir kente varıncaya dek, Onlara doğru yolda
öncülük etti.

Mez.107: 8 Şükretsınler RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı
harikalar için.

Mez.107: 9 Çünkü O susamış canın susuzluğunu giderir, Aç canı iyiliklerle doyurur.

Mez.107: 10 Zincire vurulmuş, acıyla kıvranan tutsaklar, Karanlıkta, zifiri karanlıkta oturmuştu.

Mez.107: 11 Çünkü Tanrı'nın buyruklarına karşı çıkmışlardı, Küçümsemişlerdi Yüceler Yücesi'nin öğüdünü.

Mez.107: 12 Ağır işlerle hayatı onlara zehir etti, Çöktüler, yardım eden olmadı.

Mez.107: 13 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden;

Mez.107: 14 Çıkardı karanlıktan, zifiri karanlıktan, Kopardı zincirlerini.

Mez.107: 15 Şükretsiner RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!

Mez.107: 16 Çünkü tunç kapıları kırdı, Demir kapı kollarını parçaladı O.

Mez.107: 17 Cezalarını buldu aptallar, Suçları, isyanları yüzünden.

Mez.107: 18 İğrenir olmuşlardı bütün yemeklerden, Ölümün kapılarına yaklaşmışlardı.

Mez.107: 19 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden.

Mez.107: 20 Sözünü gönderip iyileştirdi onları, Kurtardı ölüm çukurundan.

Mez.107: 21 Şükretsiner RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!

Mez.107: 22 Şükran kurbanları sunsunlar Ve sevinç çığlıklarıyla
duyursunlar O'nun yaptıklarını!

Mez.107: 23 Gemilerle denize açılanlar, Okyanuslarda iş yapanlar,

Mez.107: 24 RAB'bin işlerini, Derinliklerde yaptığı harikaları gördüler.

Mez.107: 25 Çünkü O buyurunca şiddetli bir fırtına koptu, Dalgalar şaha
kalktı.

Mez.107: 26 Göklere yükselip diplere indi gemiler, Sıkıntıdan canları
burunlarına geldi gemicilerin,

Mez.107: 27 Sarhoş gibi sallanıp sendelediler, Uсталıkları işe yaramadı.

Mez.107: 28 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtardı
onları dertlerinden.

Mez.107: 29 Fırtınayı limanlığa çevirdi, Yatıştı dalgalar;

Mez.107: 30 Rahatlayınca sevindiler, Diledikleri limana götürdü RAB
onları.

Mez.107: 31 Şükretsinler RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı
harikalar için!

Mez.107: 32 Yüceltsinler O'nu halk topluluğunda, Övgüler sunsunlar ileri
gelenlerin toplantısında.

Mez.107: 33 Irmakları çöle çevirir, Pınarları kurak toprağa,

Mez.107: 34 Verimli toprağı çorak alana, Orada yaşayanların kötülüğü
yüzünden.

Mez.107: 35 Çölü su birikintisine çevirir, Kuru toprağı pınara.

Mez.107: 36 Açları yerleştirir oraya; Oturacak bir kent kursunlar,

Mez.107: 37 Tarlalar ekip bağlar diksinler, Bol ürün alsınlar diye.

Mez.107: 38 RAB'bin kutsamasıyla, Çoğaldılar alabildiğine, Eksiltmedi hayvanlarını.

Mez.107: 39 Sonra azaldılar, alçaldılar, Baskı, sıkıntı ve acı yüzünden.

Mez.107: 40 RAB rezalet saçtı soylular üzerine, Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırdı onları.

Mez.107: 41 Ama yoksulu sefaletten kurtardı, Davar sürüsü gibi çoğalttı ailelerini.

Mez.107: 42 Doğru insanlar görüp sevinecek, Kötülerse ağzını kapayacak.

Mez.107: 43 Aklı olan bunları göz önünde tutsun, RAB'bin sevgisini dikkate alsın.

108. Mezmur(Mez.57: 7-11; 60:5-12)Ezgi - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 108

Mez.108: 1 Kararlıyım, ey Tanrı, Bütün varlığımla sana ezgiler, ilahiler söyleyeceğim!

Mez.108: 2 Uyan, ey lir, ey çenk, Seheri ben uyandırayım!

Mez.108: 3 Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya RAB, Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.

Mez.108: 4 Çünkü sevgin göklere erişir, Sadakatin gökyüzüne ulaşır.

Mez.108: 5 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

Mez.108: 6 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et, Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!

Mez.108: 7 Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde: "Şekem'i sevinçle bölüştüreceğim, Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.

Mez.108: 8 Gilat benimdir, Manaşşe de benim, Efrayim miğferim, Yahuda asam.

Mez.108: 9 Moav yıkanma leğenim, Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım , Filist'e zaferle haykıracağım."D Not 108:9 "Çarığımı fırlatacağım": Eski törelere göre çarığın fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.

Mez.108: 10 Kim beni surlu kente götürecektir? Kim bana Edom'a kadar yol gösterecektir?

Mez.108: 11 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi? Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?

Mez.108: 12 Yardım et bize düşmana karşı, Çünkü boştur insan yardımı.

Mez.108: 13 Tanrı'yla zafer kazanırsınız, O çiğner düşmanlarımızı.

109. Mezmur Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 109

Mez.109: 1 Ey övgüler sunduğum Tanrı, Sessiz kalma!

Mez.109: 2 Çünkü kötüler, yalancılar Bana karşı ağızını açtı, Karalıyorlar beni.

Mez.109: 3 Nefret dolu sözlerle beni kuşatıp Yok yere bana savaş açtılar.

Mez.109: 4 Sevgime karşılık bana düşman oldular, Bense dua etmekteyim.

Mez.109: 5 İyiliğime kötülük, Sevgime nefretle karşılık verdiler.

Mez.109: 6 Kötü bir adam koy düşmanın başına, Sağında onu suçlayan biri dursun!D Not 109:6-19 Bazı uzmanlara göre bu ayetler Davut'un düşmanlarının konuşmasıdır.

Mez.109: 7 Yargılanınca suçlu çıksın, Duası bile günah sayılsın!

Mez.109: 8 Ömrü kısa olsun, Görevini bir başkası üstlensin!

Mez.109: 9 Çocukları öksüz, Karısı dul kalsın!

Mez.109: 10 Çocukları avare gezip dilensin, Yıkık evlerinden uzakta yiyecek arasın!

Mez.109: 11 Bütün malları tefecinin ağına düşsün, Emeğini yabancılar yağmalasın!

Mez.109: 12 Kimse ona sevgi göstermesin, Öksüzlerine acıyan olmasın!

Mez.109: 13 Soyu kurusun, Bir kuşak sonra adı silinsin!

Mez.109: 14 Atalarının suçları RAB'bin önünde anılsın, Annesinin günahı silinmesin!

Mez.109: 15 Günahları hep RAB'bin önünde dursun, RAB anılarını yok etsin yeryüzünden!

Mez.109: 16 Çünkü düşmanım sevgi göstermeyi düşünmedi, Ölesiye baskı yaptı mazluma, yoksula, Yüreği kırık insana.

Mez.109: 17 Sevdiği lanet başına gelsin! Madem kutsamaktan hoşlanmıyor, Uzak olsun ondan kutsamak!

Mez.109: 18 Laneti bir giysi gibi giydi, Su gibi içine, yağ gibi kemiklerine işlesin lanet!

Mez.109: 19 Bir giysi gibi onu örtünsün, Bir kuşak gibi hep onu sarsın!

Mez.109: 20 Düşmanlarıma, beni kötüleyenlere, RAB böyle karşılık versin!

Mez.109: 21 Ama sen, ey Egemen RAB, Adın uğruna bana ilgi göster; Kurtar beni, iyiliğin, sevgin uğruna!

Mez.109: 22 Çünkü düşkün ve yoksulum, Yüreğim yaralı içimde.

Mez.109: 23 Batan güneş gibi geçip gidiyorum, Çekirge gibi silkilip atılıyorum.

Mez.109: 24 Dizlerim titriyor oruç tutmaktan; Bir deri bir kemiğe döndüm.

Mez.109: 25 Düşmanlarıma yüzkarası oldum; Beni görünce kafalarını sallıyorlar!

Mez.109: 26 Yardım et bana, ya RAB Tanrım; Kurtar beni sevgin uğruna!

Mez.109: 27 Bilsinler bu işte senin elin olduğunu, Bunu senin yaptığını, ya RAB!

Mez.109: 28 Varsın lanet etsin onlar, sen kutsa beni, Bana saldıranlar utanacak, Ben kulunsa sevineceğim.

Mez.109: 29 Rezilliğe bürünsün beni suçlayanlar, Kaftan giyer gibi utançlarıyla örtünsünler!

Mez.109: 30 RAB'be çok şükredeceğim, Kalabalığın arasında O'na övgüler dizeceğim;

Mez.109: 31 Çünkü O yoksulun sağında durur, Onu yargılayanlardan kurtarmak için.

110. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 110

Mez.110: 1 RAB efendime: "Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur" diyor.D Not 110:1 "Ayaklarının altına serinceye dek": İbranice "Ayaklarına tabure yapıncaya dek".

Mez.110: 2 RAB Siyon'dan uzatacak kudret asanı, Düşmanlarının ortasında egemenlik sür!

Mez.110: 3 Savaşacağın gün Gönüllü gidecek askerlerin. Seherin bağrından doğan çiy gibi Kutsal giysiler içinde Sana gelecek gençlerin.

Mez.110: 4 RAB ant içti, kararından dönmez: "Melkisedek düzeni uyarınca Sonsuza dek kâhinsin sen!" dedi.

Mez.110: 5 Rab senin sağındadır, Kralları ezecek öfkelenildiği gün.

Mez.110: 6 Ulusları yargılayacak, ortalığı cesetler dolduracak, Dünyanın dört bucağında başları ezecek.

Mez.110: 7 Yol kenarındaki dereden su içecek; Bu yüzden başını dik tutacak.

111. Mezmur

BÖLÜM 111

Mez.111: 1 Övgüler sunun RAB'be! Doğru insanların toplantısında, Topluluk içinde, Bütün yüreğimle RAB'be şükredeceğim.

Mez.111: 2 RAB'bin işleri büyüktür, Onlardan zevk alanlar hep onları düşünür.

Mez.111: 3 O'nun yaptıkları yüce ve görkemlidir, Doğruluğu sonsuza dek sürer.

Mez.111: 4 RAB unutulmayacak harikalar yaptı, O sevecen ve lütfedendir.

Mez.111: 5 Kendisinden korkanları besler, Antlaşmasını sonsuza dek anımsar.

Mez.111: 6 Ulusların topraklarını kendi halkına vermekle Gösterdi onlara işlerinin gücünü.

Mez.111: 7 Yaptığı her işte sadık ve adildir, Bütün koşulları güvenilirdir;

Mez.111: 8 Sonsuza dek sürer, Sadakat ve doğrulukla yapılır.

Mez.111: 9 O halkının kurtuluşunu sağladı, Antlaşmasını sonsuza dek geçerli kıldı. Adı kutsal ve müthiştir.

Mez.111: 10 Bilgeliğin temeli RAB korkusudur, O'nun kurallarını yerine getiren herkes Sağduyu sahibi olur. O'na sonsuza dek övgü sunulur!

112. Mezmur

BÖLÜM 112

Mez.112: 1 Övgüler sunun RAB'be! Ne mutlu RAB'den korkan insana, O'nun buyruklarından büyük zevk alana!

Mez.112: 2 Soyu yeryüzünde güç kazanacak, Doğruların kuşağı kutsanacak.

Mez.112: 3 Bolluk ve zenginlik eksilmez evinden, Sonsuza dek sürer doğruluğu.

Mez.112: 4 Karanlıkta ışık doğar dürüstler için, Lütfeden, sevecen, doğru insanlar için.

Mez.112: 5 Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren, İşlerini adaletle yürüten insana!

Mez.112: 6 Asla sarsılmaz, Sonsuza dek anılır doğru insan.

Mez.112: 7 Kötü haberden korkmaz, Yüreği sarsılmaz, RAB'be güvenir.

Mez.112: 8 Gözü pektir, korku nedir bilmez, Sonunda düşmanlarının yenilgisini görür.

Mez.112: 9 Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi; Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır, Gücü ve saygınlığı artar.

Mez.112: 10 Kötü kişi bunu görünce kudurur, Dişlerini gıcırdatır, kendi kendini yer, bitirir. Kötülerin dileği boşa çıkar.

113. Mezmur

BÖLÜM 113

Mez.113: 1 Övgüler sunun RAB'be! Övgüler sunun, ey RAB'bin kulları, RAB'bin adına övgüler sunun!

Mez.113: 2 Şimdiden sonsuza dek RAB'bin adına şükürler olsun!

Mez.113: 3 Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar RAB'bin adına övgüler sunulmalı!

Mez.113: 4 RAB bütün uluslara egemendir, Görkemi gökleri aşar.

Mez.113: 5 Var mı Tanrımız RAB gibi, Yücelerde oturan,

Mez.113: 6 Göklerde ve yeryüzünde olanlara Bakmak için eğilen?

Mez.113: 7 Düşkünün yerden kaldırır, Yoksulu çöplükten çıkarır;

Mez.113: 8 Soylularla, Halkının soylularıyla birlikte oturtsun diye.

Mez.113: 9 Kısır kadını evde oturtur, Çocuk sahibi mutlu bir anne kılar.

RAB'be övgüler sunun!

114. Mezmur

BÖLÜM 114

Mez.114: 1 İsrail Mısır'dan çıktığında, Yakup'un soyu yabancı dil konuşan bir halktan ayrıldığında,

Mez.114: 2 Yahuda Rab'bin kutsal yeri oldu, İsrail de O'nun krallığı.

Mez.114: 3 Deniz olanı görüp geri çekildi, Şeria Irmağı tersine aktı.

Mez.114: 4 Dağlar koç gibi, Tepeler kuzu gibi sıçradı.

Mez.114: 5 Ey deniz, sana ne oldu da kaçtın? Ey Şeria, neden tersine aktın?

Mez.114: 6 Ey dağlar, niçin koç gibi, Ey tepeler, niçin kuzu gibi sıçradınız?

Mez.114: 7-8 Titre, ey yeryüzü, Kayayı havuza, Çakmaktaşı pınara çeviren Rab'bin önünde, Yakup'un Tanrısı'nın huzurunda.

115. Mezmur(Mez.135:13-20)

BÖLÜM 115

Mez.115: 1 Bizi değil, ya RAB, bizi değil, Sevgin ve sadakatin uğruna, Kendi adını yücelt!

Mez.115: 2 Niçin uluslar: "Hani, nerede onların Tanrısı?" desin.

Mez.115: 3 Bizim Tanrımız göklerde, Ne isterse yapar.

Mez.115: 4 Oysa onların putları altın ve gümüşten yapılmış, İnsan elinin eseridir.

Mez.115: 5 Ağızları var, konuşmazlar, Gözleri var, görmezler,

Mez.115: 6 Kulakları var, duymazlar, Burunları var, koku almazlar,

Mez.115: 7 Elleri var, hissetmezler, Ayakları var, yürümezler,
Boğazlarından ses çıkmaz.

Mez.115: 8 Onları yapan, onlara güvenen herkes Onlar gibi olacak!

Mez.115: 9 Ey İsrail halkı, RAB'be güven, O'dur yardımcınız ve
kalkanınız!

Mez.115: 10 Ey Harun soyu, RAB'be güven, O'dur yardımcınız ve
kalkanınız!

Mez.115: 11 Ey RAB'den korkanlar, RAB'be güvenin, O'dur yardımcınız
ve kalkanınız!

Mez.115: 12 RAB bizi anımsayıp kutsayacak, İsrail halkını, Harun soyunu
kutsayacak.

Mez.115: 13 Küçük, büyük, Kendisinden korkan herkesi kutsayacak.

Mez.115: 14 RAB sizi, Sizi ve çocuklarınızı çoğaltsın!

Mez.115: 15 Yeri göğü yaratan RAB Sizleri kutsasın.

Mez.115: 16 Göklerin öteleri RAB'bindir, Ama yeryüzünü insanlara
vermiştir.

Mez.115: 17 Ölüler, sessizlik diyarına inenler, RAB'be övgüler sunmaz;

Mez.115: 18 Biziz RAB'bi öven, Şimdiden sonsuza dek. RAB'be övgüler
sunun!

116. Mezmur

BÖLÜM 116

Mez.116: 1 RAB'bi seviyorum, Çünkü O feryadımı duyar.

Mez.116: 2 Bana kulak verdiği için, Yaşadığım sürece O'na sesleneceğim.

Mez.116: 3 Ölüm iplerine dolaşmışım, Ölüler diyarının kâbusu yakama yapışmıştı, Sıkıntıya, acıya gömülmüştüm.

Mez.116: 4 O zaman RAB'be yakardım, "Aman, ya RAB, kurtar canımı!" dedim.

Mez.116: 5 RAB lütufkâr ve adildir, Sevecendir Tanrımız.

Mez.116: 6 RAB saf insanları korur, Tükendiğim zaman beni kurtardı.

Mez.116: 7 Ey canım, yine huzura kavuş, Çünkü RAB sana iyilik etti.

Mez.116: 8 Sen, ya RAB, canımı ölümden, Gözlerimi yaştan, Ayaklarımı sürçmekten kurtardın.

Mez.116: 9 Yaşayanların diyarında, RAB'bin huzurunda yürüyeceğim.

Mez.116: 10 İman ettim, "Büyük acı çekiyorum" dediğim zaman bile .D
Not 116:10 "İman ettim, 'Büyük acı çekiyorum dediğim zaman bile" ya da
"İman ettim, bu nedenle konuştum. Büyük acı çekiyorum" (bkz.
2Ko.4:13).

Mez.116: 11 Şaşkınlık içinde, "Bütün insanlar yalancı" dedim.

Mez.116: 12 Ne karşılık verebilirim RAB'be, Bana yaptığı onca iyilik için?

Mez.116: 13 Kurtuluş sunusu olarak kadeh kaldırıp RAB'be sesleneceğim.

Mez.116: 14 Bütün halkının önünde, RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim.

Mez.116: 15 RAB'bin gözünde değerlidir Sadık kullarının ölümü.D Not 116:15 "Değerlidir" ya da "Acıdır".

Mez.116: 16 Ya RAB, ben gerçekten senin kulunum; Kulun, hizmetçinin oğluyum, Sen çözdün bağlarımı.

Mez.116: 17 Ya RAB, sana seslenecek, Şükran kurbanı sunacağım.

Mez.116: 18 RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim Bütün halkının önünde,

Mez.116: 19 RAB'bin Tapınağı'nın avlularında, Senin orta yerinde, ey Yeruşalim! RAB'be övgüler sunun!

117. Mezmur

BÖLÜM 117

Mez.117: 1 Ey bütün uluslar, RAB'be övgüler sunun! Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!

Mez.117: 2 Çünkü bize beslediği sevgi büyüktür, RAB'bin sadakati sonsuza dek sürer. RAB'be övgüler sunun!

118. Mezmur

BÖLÜM 118

Mez.118: 1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

Mez.118: 2 "Sonsuzdur sevgisi!" desin İsrail halkı.

Mez.118: 3 "Sonsuzdur sevgisi!" desin Harun'un soyu.

Mez.118: 4 "Sonsuzdur sevgisi!" desin RAB'den korkanlar.

Mez.118: 5 Sıkıntı içinde RAB'be seslendim; Yanıtladı, rahata kavuşturdu beni.

Mez.118: 6 RAB benden yana, korkmam; İnsan bana ne yapabilir?

Mez.118: 7 RAB benden yana, benim yardımcım, Benden nefret edenlerin sonuna zaferle bakacağım.

Mez.118: 8 RAB'be sığınmak İnsana güvenmekten iyidir.

Mez.118: 9 RAB'be sığınmak Soylulara güvenmekten iyidir.

Mez.118: 10 Bütün uluslar beni kuşattı, RAB'bin adıyla püskürttüm onları.

Mez.118: 11 Kuşattılar, sardılar beni, RAB'bin adıyla püskürttüm onları.

Mez.118: 12 Arılar gibi sardılar beni, Ama diken ateşi gibi sönüverdiler; RAB'bin adıyla püskürttüm onları.

Mez.118: 13 İtilip kakıldım , düşmek üzereydim, Ama RAB yardım etti bana.D Not 118:13 Septuaginta, Süryanice "İtilip kakıldım", Masoretik metin "Beni itip kaktın".

Mez.118: 14 RAB gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni.

Mez.118: 15 Sevinç ve zafer çığlıkları Çınlıyor doğruların çadırlarında: "RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!

Mez.118: 16 RAB'bin sağ eli üstündür, RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!"

Mez.118: 17 Ölmeyecek, yaşayacağım, RAB'bin yaptıklarını duyuracağım.

Mez.118: 18 RAB beni şiddetle yola getirdi, Ama ölüme terk etmedi.

Mez.118: 19 Açın bana adalet kapılarını, Girip RAB'be şükredeyim.

Mez.118: 20 İşte budur RAB'bin kapısı! Doğrular girebilir oradan.

Mez.118: 21 Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin, Kurtarıcım oldun.

Mez.118: 22 Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu.

Mez.118: 23 RAB'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!

Mez.118: 24 Bugün RAB'bin yarattığı gündür, Onun için sevinip coşalım!

Mez.118: 25 Ne olur, ya RAB, kurtar bizi, Ne olur, başarılı kıl bizi!

Mez.118: 26 Kutsansın RAB'bin adıyla gelen! Kutsuyoruz sizi RAB'bin evinden.

Mez.118: 27 RAB Tanrı'dır, aydınlattı bizi. İplerle bağlayın bayram kurbanını , İlerleyin sunağın boynuzlarına kadar.D Not 118:27 "İplerle bağlayın bayram kurbanını" ya da "Elinizdedallarla bayramı kutlayın".

Mez.118: 28 Tanrım sensin, şükrederim sana, Tanrım sensin, yüceltirim seni.

Mez.118: 29 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

119. Mezmur (ALEF)

BÖLÜM 119

Mez.119: 1 Ne mutlu yolları temiz olanlara, RAB'bin yasasına göre yaşayanlara!D Not Alef, beyt, vb. sözcükleri İbrani alfabesinin harfleridir.119. Mezmur akrostiş biçimde yazılmış bir şiidir.

Mez.119: 2 Ne mutlu O'nun öğütlerine uyanlara, Bütün yüreğiyle O'na yönelenlere!

Mez.119: 3 Hiç haksızlık etmezler, O'nun yolunda yürürler.

Mez.119: 4 Koyduğun koşullara Dikkatle uyulmasını buyurdun.

Mez.119: 5 Keşke kararlı olsam Senin kurallarına uymakta!

Mez.119: 6 Hiç utanmayacağım, Bütün buyruklarını izledikçe.

Mez.119: 7 Şükredeceğim sana temiz yürekle, Adil hükümlerini öğrendikçe.

Mez.119: 8 Kurallarını yerine getireceğim, Bırakma beni hiçbir zaman!

(BEYT)

Mez.119: 9 Genç insan yolunu nasıl temiz tutar? Senin sözünü tutmakla.

Mez.119: 10 Bütün yüreğimle sana yöneliyorum, İzin verme buyruklarından sapmama!

Mez.119: 11 Aklımdan çıkarmam sözünü, Sana karşı günah işlemek için.

Mez.119: 12 Övgüler olsun sana, ya RAB, Bana kurallarını öğret.

Mez.119: 13 Ağzından çıkan bütün hükümleri Dudaklarımla yineliyorum.

Mez.119: 14 Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken, Sanki benim oluyor bütün hazineler.

Mez.119: 15 Koşullarını derin derin düşünüyorum, Yollarını izlerken.

Mez.119: 16 Zevk alıyorum kurallarından, Sözünü unutmayacağım.

(GİMEL)

Mez.119: 17 Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım, Sözüne uyayım.

Mez.119: 18 Gözlerimi aç, Yasandaki harikaları göreyim.

Mez.119: 19 Garibim bu dünyada, Buyruklarını benden gizleme!

Mez.119: 20 İçim tükeniyor, Her an hükümlerini özlemekten.

Mez.119: 21 Buyruklarından sapan Lanetli küstahları azarlarsın.

Mez.119: 22 Uzaklaştır benden küçümsemeleri, hakaretleri, Çünkü öğütlerini tutuyorum.

Mez.119: 23 Önderler toplanıp beni kötöleseler bile, Ben kulun senin kurallarını derin derin düşüneceğim.

Mez.119: 24 Öğütlerin benim zevkimdir, Bana akıl verirler.

(DALET)

Mez.119: 25 Toza toprağa serildim, Sözün uyarınca yaşam ver bana.

Mez.119: 26 Yaptıklarımı açıkladım, beni yanıtladın; Kurallarını öğret bana!

Mez.119: 27 Koşullarını anlamamı sağla ki, Harikalarının üzerinde düşüneyim.

Mez.119: 28 İçim eriyor kederden, Sözün uyarınca güçlendir beni!

Mez.119: 29 Yalan yoldan uzaklaştır, Yasan uyarınca lütfet bana.

Mez.119: 30 Ben sadakat yolunu seçtim, Hükümlerini uygun gördüm.

Mez.119: 31 Öğütlerine dört elle sarıldım, ya RAB, Utandırma beni!

Mez.119: 32 İçime huzur verdiğin için Buyrukların doğrultusunda

koşacağım.

(HE)

Mez.119: 33 Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya RAB, Öyle ki, onları sonuna kadar izleyeyim.

Mez.119: 34 Anlamamı sağla, yasana uyayım, Bütün yüreğimle onu yerine getireyim.

Mez.119: 35 Buyrukların doğrultusunda yol göster bana, Çünkü yolundan zevk alırım.

Mez.119: 36 Yüreğimi haksız kazanca değil, Kendi öğütlerine yönelt.

Mez.119: 37 Gözlerimi boş şeylerden çevir, Beni kendi yolunda yaşat.D
Not 119:37 "Boş şeylerden" ya da "Değersiz putlardan".

Mez.119: 38 Senden korkulması için Ben kuluna verdiğin sözü yerine getir.

Mez.119: 39 Korktuğum hakaretten uzak tut beni, Çünkü senin ilkelerin iyidir.

Mez.119: 40 Çok özlüyorum senin koşullarını! Beni doğruluğunun içinde yaşat!

(VAV)

Mez.119: 41 Bana sevgini göster, ya RAB, Sözün uyarınca kurtar beni!

Mez.119: 42 O zaman beni aşağılayanlara Gereken yanıtı verebilirim, Çünkü senin sözüne güvenirim.

Mez.119: 43 Gerçeğini ağızımdan düşürme, Çünkü senin hükümlerine umut bağladım.

Mez.119: 44 Yasana sürekli, Sonsuza dek uyacağım.

Mez.119: 45 Özgürce yürüyeceğim, Çünkü senin koşullarına yöneldim ben.

Mez.119: 46 Kralların önünde senin öğütlerinden söz edecek, Utanç duymayacağım.

Mez.119: 47 Senin buyruklarından zevk alıyor, Onları seviyorum.

Mez.119: 48 Saygı ve sevgi duyuyorum buyruklarına, Derin derin düşünüyorum kurallarını.

(ZAYİN)

Mez.119: 49 Kuluna verdiğin sözü anımsa, Bununla umut verdin bana.

Mez.119: 50 Acı çektiğimde beni avutan budur, Sözün bana yaşam verir.

Mez.119: 51 Çok eğlendiler küstahlar benimle, Yine de yasandan şaşmadım.

Mez.119: 52 Geçmişte verdiğin hükümleri anımsayınca, Avundum, ya RAB.

Mez.119: 53 Çileden çıkıyorum, Yasanı terk eden kötüler yüzünden.

Mez.119: 54 Senin kurallarındır ezgilerimin konusu, Konuk olduğum bu dünyada.

Mez.119: 55 Gece adını anarım, ya RAB, Yasana uyarım.

Mez.119: 56 Tek yaptığım, Senin koşullarına uymak.

(HET)

Mez.119: 57 Benim payıma düşen sensin, ya RAB, Sözlerini yerine

getireceğim, dedim.

Mez.119: 58 Bütün yüreğimle sana yakardım. Lütfet bana, sözün uyarınca.

Mez.119: 59 Tuttuğum yolları düşündüm, Senin öğütlerine göre adım attım.

Mez.119: 60 Buyruklarına uymak için Elimi çabuk tuttum, oyalanmadım.

Mez.119: 61 Kötülerin ipleri beni sardı, Yasanı unutmadım.

Mez.119: 62 Doğru hükümlerin için Gece yarısı kalkıp sana şükrederim.

Mez.119: 63 Dostuyum bütün senden korkanların, Koşullarına uyanların.

Mez.119: 64 Yeryüzü sevginle dolu, ya RAB, Kurallarını öğret bana!

(TET)

Mez.119: 65 Ya RAB, iyilik ettin kuluna, Sözünü tuttu.

Mez.119: 66 Bana sağduyu ve bilgi ver, Çünkü inanıyorum buyruklarına.

Mez.119: 67 Acı çekmeden önce yoldan sapardım, Ama şimdi sözüne uyuyorum.

Mez.119: 68 Sen iyisin, iyilik edersin; Bana kurallarını öğret.

Mez.119: 69 Küstahlar yalanlarla beni lekeledi, Ama ben bütün yüreğimle senin koşullarına uyarım.

Mez.119: 70 Onların yüreği yağ bağladı, Bense zevk alırım yasandan.

Mez.119: 71 İyi oldu acı çekmem; Çünkü kurallarını öğreniyorum.

Mez.119: 72 Ağzından çıkan yasa benim için Binlerce altın ve gümüşten

daha deęerlidir.

(YOD)

Mez.119: 73 Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi. Anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneyim.

Mez.119: 74 Senden korkanlar beni görünce sevinsin, Çünkü senin sözüne umut bağladım.

Mez.119: 75 Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adildir; Bana acı çektirirken bile sadıksın.

Mez.119: 76 Ben kuluna verdięin söz uyarınca, Sevgin beni avutsun.

Mez.119: 77 Sevecenlik göster bana, yaşayayım, Çünkü yasandan zevk alıyorum.

Mez.119: 78 Utansın küstahlar beni yalan yere suçladıkları için. Bense senin koşullarını düşünüyorum.

Mez.119: 79 Bana dönsün senden korkanlar, Öğütlerini bilenler.

Mez.119: 80 Yüreğim kusursuz uysun kurallarına, Öyle ki, utanç duymayayım.

(KAF)

Mez.119: 81 İçim tükeniyor senin kurtarışını özlerken, Senin sözüne umut bağladım ben.

Mez.119: 82 Gözümün ferisi sönüyor söz verdiklerini beklemekten, "Ne zaman avutacaksın beni?" diye soruyorum.

Mez.119: 83 Dumandan kararmış tuluma döndüm, Yine de unutmuyorum kurallarını.

Mez.119: 84 Daha ne kadar bekleyecek kulun? Ne zaman yargılayacaksın bana zulmedenleri?

Mez.119: 85 Çukur kazdılar benim için Yasana uymayan küstahlar.

Mez.119: 86 Bütün buyrukların güvenilirdir; Haksız yere zulmediyorlar, yardım et bana!

Mez.119: 87 Nerdeyse sileceklerdi beni yeryüzünden, Ama ben senin koşullarından ayrılmadım.

Mez.119: 88 Korum canımı sevgin uyarınca, Tutayım ağzından çıkan öğütleri.

(LAMET)

Mez.119: 89 Ya RAB, sözün Göklerde sonsuza dek duruyor.

Mez.119: 90 Sadakatin kuşaklar boyu sürüyor, Kurduğun yeryüzü sapasağlam duruyor.

Mez.119: 91 Bugün hükümlerin uyarınca ayakta duran her şey Sana kulluk ediyor.

Mez.119: 92 Eğer yasan zevk kaynağım olmasaydı, Çektiğim acılardan yok olurdu.

Mez.119: 93 Koşullarını asla unutmayacağım, Çünkü onlarla bana yaşam verdin.

Mez.119: 94 Kurtar beni, çünkü seninim, Senin koşullarına yöneldim.

Mez.119: 95 Kötüler beni yok etmeyi beklerken, Ben senin öğütlerini inceliyorum.

Mez.119: 96 Kusursuz olan her şeyin bir sonu olduğunu gördüm, Ama senin buyruğun sınır tanımaz.

(MEM)

Mez.119: 97 Ne kadar severim yasanı! Bütün gün düşünürüm onun üzerinde.

Mez.119: 98 Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar, Çünkü her zaman aklımdadır onlar.

Mez.119: 99 Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım, Çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum.

Mez.119: 100 Yaşlılardan daha bilgeyim, Çünkü senin koşullarına uyuyorum.

Mez.119: 101 Sakınırım her kötü yoldan, Senin sözünü tutmak için.

Mez.119: 102 Ayrılmam hükümlerinden, Çünkü bana sen öğrettin.

Mez.119: 103 Ne tatlı geliyor verdiğin sözler damağıma, Baldan tatlı geliyor ağızıma!

Mez.119: 104 Senin koşullarına uymakla bilgelik kazanıyorum, Bu yüzden nefret ediyorum her yanlış yoldan.

(NUN)

Mez.119: 105 Sözün adımlarım için çıra, Yolum için ışıktır.

Mez.119: 106 Adil hükümlerini izleyeceğime ant içtim, Andımı tutacağım.

Mez.119: 107 Çok sıkıntı çektim, ya RAB; Korum hayatımı sözün uyarınca.

Mez.119: 108 Ağızımdan çıkan içten övgüleri Kabul et, ya RAB, Bana hükümlerini öğret.

Mez.119: 109 Hayatım her an tehlikede, Yine de unutmam yasanı.

Mez.119: 110 Kötüler tuzak kurdu bana, Yine de sapmadım senin koşullarından.

Mez.119: 111 Öğütlerin sonsuza dek mirasımdır, Yüreğimin sevincidir onlar.

Mez.119: 112 Kararlıyım Sonuna kadar senin kurallarına uymaya.

(SAMEK)

Mez.119: 113 Döneklerden tiksindir, Senin yasanı severim.

Mez.119: 114 Sığınağım ve kalkanım sensin, Senin sözüne umut bağlarım.

Mez.119: 115 Ey kötüler, benden uzak durun, Tanrım'ın buyruklarını yerine getireyim.

Mez.119: 116 Sözün uyarınca destek ol bana, yaşam bulayım; Umudumu boşa çıkarma!

Mez.119: 117 Sıkı tut beni, kurtulayım, Her zaman kurallarını dikkate alayım.

Mez.119: 118 Kurallarından sapan herkesi reddedersin, Çünkü onların hileleri boştur.

Mez.119: 119 Dünyadaki kötülerini cüruf gibi atarsın, Bu yüzden severim senin öğütlerini.

Mez.119: 120 Bedenim ürperiyor dehşetinden, Korkuyorum hükümlerinden.

(AYİN)

Mez.119: 121 Adil ve doğru olanı yaptım, Gaddarların eline bırakma beni!

Mez.119: 122 Güven altına al kulunun mutluluğunu, Baskı yapmasın bana küstahlar.

Mez.119: 123 Gözümün feri sönüyor, Beni kurtarmanı, Adil sözünü yerine getirmeni beklemekten.

Mez.119: 124 Kuluna sevgin uyarınca davran, Bana kurallarını öğret.

Mez.119: 125 Ben senin kulunum, bana akıl ver ki, Öğütlerini anlayabileyim.

Mez.119: 126 Ya RAB, harekete geçmenin zamanıdır, Yasanı çiğniyorlar.

Mez.119: 127 Bu yüzden senin buyruklarını, Altından, saf altından daha çok seviyorum;

Mez.119: 128 Koyduğun koşulların hepsini doğru buluyorum, Her yanlış yoldan tiksiniyorum.

(PE)

Mez.119: 129 Harika öğütlerin var, Bu yüzden onlara candan uyuyorum.

Mez.119: 130 Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar, Saf insanlara akıl verir.

Mez.119: 131 Ağzım açık, soluk soluğayım, Çünkü buyruklarını özlüyorum.

Mez.119: 132 Bana lütufla bak, Adını sevenlere her zaman yaptığın gibi.

Mez.119: 133 Adımlarımı pekiştir verdiğin söz uyarınca, Hiçbir suç bana egemen olmasın.

Mez.119: 134 Kurtar beni insan baskısından, Koşullarına uyabileyim.

Mez.119: 135 Yüzün aydınlık saçsın kulunun üzerine, Kurallarını öğret

bana.

Mez.119: 136 Oluk oluk yaş akıyor gözlerimden, Çünkü uymuyorlar yasana.

(SADE)

Mez.119: 137 Sen adilsin, ya RAB, Hükümlerin doğrudur.

Mez.119: 138 Buyurduğun öğütler doğru Ve tam güvenilirdir.

Mez.119: 139 Gayretim beni tüketti, Çünkü düşmanlarım unuttu senin sözlerini.

Mez.119: 140 Sözün çok güvenilirdir, Kulun onu sever.

Mez.119: 141 Önemsiz ve horlanan biriyim ben, Ama koşullarını unutmuyorum.

Mez.119: 142 Adaletin sonsuza dek doğrudur, Yasan gerçektir.

Mez.119: 143 Sıkıntıya, darlığa düştüm, Ama buyrukların benim zevkimdir.

Mez.119: 144 Öğütlerin sonsuza dek doğrudur; Bana akıl ver ki, yaşayayım.

(KOF)

Mez.119: 145 Bütün yüreğimle haykırıyorum, Yanıtla beni, ya RAB! Senin kurallarına uyacağım.

Mez.119: 146 Sana sesleniyorum, Kurtar beni, Öğütlerine uyayım.

Mez.119: 147 Gün doğmadan kalkıp yardım dilerim, Senin sözüne umut bağladım.

Mez.119: 148 Verdiğın söz üzerinde düşüneyim diye, Gece boyunca uyku girmiyor gözüme.

Mez.119: 149 Sevgin uyarınca sesime kulak ver, Hükümlerin uyarınca, ya RAB, yaşam ver bana!

Mez.119: 150 Yaklaşıyor kötölük ardınca koşanlar, Yasandan uzaklaşıyorlar.

Mez.119: 151 Oysa sen yakınsın, ya RAB, Bütün buyrukların gerçektir.

Mez.119: 152 Çoktan beri anladım Öğütlerini sonsuza dek verdiğini.

(REŞ)

Mez.119: 153 Çektiğim sıkıntıyı gör, kurtar beni, Çünkü yasanı unutmadım.

Mez.119: 154 Davamı savun, özgür kıl beni, Sözün uyarınca koru canımı.

Mez.119: 155 Kurtuluş kötülerden uzaktır, Çünkü senin kurallarına yönelmiyorlar.

Mez.119: 156 Çok sevecensin, ya RAB, Hükümlerin uyarınca koru canımı.

Mez.119: 157 Bana zulmedenler, düşmanlarım çok, Yine de sapmadım senin öğütlerinden.

Mez.119: 158 Tiksinerek bakıyorum hainlere, Çünkü uymuyorlar senin sözüne.

Mez.119: 159 Bak, ne kadar seviyorum koşullarını, Sevgin uyarınca, ya RAB, koru canımı.

Mez.119: 160 Sözlerinin temeli gerçektir, Doğru hükümlerinin tümü sonsuza dek sürecektir.

(SİN ve ŞİN)

Mez.119: 161 Yok yere zulmediyor bana önderler, Oysa yüreğim senin sözünle titrer.

Mez.119: 162 Ganimet bulan biri gibi Verdiğin sözlerde sevinç bulurum.

Mez.119: 163 Tiksinir, iğrenirim yalandan, Ama senin yasanı severim.

Mez.119: 164 Doğru hükümlerin için Seni günde yedi kez överim.

Mez.119: 165 Yasanı sevenler büyük esenlik bulur, Hiçbir şey sendeletmez onları.

Mez.119: 166 Ya RAB, kurtarışına umut bağlar, Buyruklarını yerine getiririm.

Mez.119: 167 Öğütlerine candan uyar, Onları çok severim.

Mez.119: 168 Öğütlerini, koşullarını uygularım, Çünkü bütün davranışlarımı görürsün sen.

(TAV)

Mez.119: 169 Feryadım sana erişsin, ya RAB, Sözün uyarınca akıl ver bana!

Mez.119: 170 Yalvarışım sana ulaşsın;Verdiğin söz uyarınca kurtar beni!

Mez.119: 171 Dudaklarımdan övgüler aksın, Çünkü bana kurallarını öğretiyorsun.

Mez.119: 172 Dilimde sözün ezgilere dönüşsün, Çünkü bütün buyrukların doğrudur.

Mez.119: 173 Elin bana yardıma hazır olsun, Çünkü senin koşullarını

seçtim ben.

Mez.119: 174 Kurtarışını özlüyorum, ya RAB, Yasan zevk kaynağımdır.

Mez.119: 175 Beni yaşat ki, sana övgüler sunayım, Hükümlerin bana yardımcı olsun.

Mez.119: 176 Kaybolmuş koyun gibi avare dolaşıyordum; Kulunu ara, Çünkü buyruklarını unutmadım ben.

120. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 120

Mez.120: 1 Sıkıntıya düşünce RAB'be seslendim; Yanıtladı beni.

Mez.120: 2 Ya RAB, kurtar canımı yalancı dudaklardan, Aldatıcı dillerden!D Not "Hac İlahisi": Fısıh, Hasat, Çardak bayramlarını kutlamak için Yeruşalim'e çıkarken söylenen ezgi.

Mez.120: 3 Ey aldatıcı dil, RAB ne verecek sana, Daha ne verecek?

Mez.120: 4 Yiğidin sivri oklarıyla Retem çalisından alevli korlar!

Mez.120: 5 Vay bana, Meşek'te garip kaldım sanki, Kedar çadırları arasında oturdum.

Mez.120: 6 Fazla kaldım Barıştan nefret edenler arasında.

Mez.120: 7 Ben barış yanlısıyım, Ama söze başladığımda, Onlar savaşa kalkıyor!

121. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 121

Mez.121: 1 Gözlerimi dağlara kaldırıyorum, Nereden yardım gelecek?

Mez.121: 2 Yeri göğü yaratan RAB'den gelecek yardım.

Mez.121: 3 O ayaklarının kaymasına izin vermez, Seni koruyan uyuklamaz.

Mez.121: 4 İsrail'in koruyucusu ne uyur ne uyuklar.

Mez.121: 5 Senin koruyucun RAB'dir, O sağ yanında sana gölgedir.

Mez.121: 6 Gündüz güneş, Gece ay sana zarar vermez.

Mez.121: 7 RAB her kötülükten seni korur, Esirger canını.

Mez.121: 8 Şimdiden sonsuza dek RAB koruyacak gidişini, gelişini.

122. Mezmur Davut'un hac ilahisi

BÖLÜM 122

Mez.122: 1 Bana: "RAB'bin evine gidelim" dendiğinde Sevinirim.

Mez.122: 2 Ayaklarımız senin kapılarında, Ey Yeruşalim!

Mez.122: 3 Bitişik nizamda kurulmuş bir kenttir Yeruşalim!

Mez.122: 4 Oymaklar çıkar oraya, RAB'bin oymakları, İsrail'e verilen öğüt uyarınca, RAB'bin adına şükretmek için.

Mez.122: 5 Çünkü orada yargı tahtları, Davut soyunun tahtları kurulmuştur.

Mez.122: 6 Esenlik dileyin Yeruşalim'e: "Huzur bulsun seni sevenler!"

Mez.122: 7 Surlarına esenlik, Saraylarına huzur egemen olsun!"

Mez.122: 8 Kardeşlerim, dostlarım için, "Esenlik olsun sana!" derim.

Mez.122: 9 Tanrımız RAB'bin evi için İyilik dilerim sana.

123. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 123

Mez.123: 1 Gözlerimi sana kaldırıyorum, Ey göklerde taht kuran!

Mez.123: 2 Nasıl kulların gözleri efendilerinin, Hizmetçinin gözleri hanımının eline bakarsa, Bizim gözlerimiz de RAB Tanrımız'a öyle bakar, O bize acıyincaya dek.

Mez.123: 3 Acı bize, ya RAB, acı; Gördüğümüz hakaret yeter de artar.

Mez.123: 4 Rahat yaşayanların alayları, Küstahların hakareti Canımıza yetti.

124. MezmurDavut'un hac ilahisi

BÖLÜM 124

Mez.124: 1 RAB bizden yana olmasaydı, Desin şimdi İsrail:

Mez.124: 2 RAB bizden yana olmasaydı, İnsanlar bize saldırdığında,

Mez.124: 3 Diri diri yutarlardı bizi, Öfkeleri bize karşı alevlenince.

Mez.124: 4 Sular silip süpürürdü bizleri, Seller geçerdi üzerimizden.

Mez.124: 5 Kabaran sular Aşardı başımızdan.

Mez.124: 6 Övgüler olsun Bizi onların ağzına yem etmeyen RAB'be!

Mez.124: 7 Bir kuş gibi Kurtuldu canımız avcının tuzağından, Kırıldı tuzak, kurtulduk.

Mez.124: 8 Yeri göğü yaratan RAB'bin adı yardımcımızdır.

125. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 125

Mez.125: 1 RAB'be güvenenler Siyon Dağı'na benzer, Sarsılmaz, sonsuza dek durur.

Mez.125: 2 Dağlar Yeruslaim'i nasıl kuşatmışsa, RAB de halkını öyle kuşatmıştır, Şimdiden sonsuza dek.

Mez.125: 3 Kalmayacak kötülerin asası, Doğruların payına düşen toprakta, Yoksa doğrular haksızlığa el uzatabilir.

Mez.125: 4 İyilik et, ya RAB, İyilere, yüreği temiz olanlara.

Mez.125: 5 Ama kendi halkından eğri yollara sapanları, RAB kötü uluslarla birlikte kovacak. İsrail'e esenlik olsun!

126. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 126

Mez.126: 1 RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince , Rüya gibi geldi bize.D
Not 126:1 "RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince" ya da "RAB Siyon'u eski gönencine kavuşturunca".

Mez.126: 2 Ağzımız gülüşlerle, Dilimiz sevinç çığlıklarıyla doldu. "RAB onlar için büyük işler yaptı" Diye konuşuldu uluslar arasında.

Mez.126: 3 RAB bizim için büyük işler yaptı, Sevinç doldu içimiz.

Mez.126: 4 Ya RAB, eski gönencimize kavuştur bizi, Negev'de suya kavuşan vadiler gibi.

Mez.126: 5 Gözyaşları içinde ekenler, Sevinç çığlıklarıyla biçecek;

Mez.126: 6 Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan, Sevinç çığlıkları atarak demetlerle dönecek.

127. MezmurSüleyman'ın hac ilahisi

BÖLÜM 127

Mez.127: 1 Evi RAB yapmazsa, Yapıcılar boşuna didinir. Kenti RAB korumazsa, Bekçi boşuna bekler.

Mez.127: 2 Boşuna erken kalkıp Geç yatıyorsunuz. Ey zahmetle kazanılan ekmeği yiyenler, RAB sevdiklerinin rahat uyumasını sağlar.

Mez.127: 3 Çocuklar RAB'bin verdiği bir armağandır, Rahmin ürünü bir ödüldür.

Mez.127: 4 Yiğidin elinde nasılsa oklar, Öyledir gençlikte doğan çocuklar.

Mez.127: 5 Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana! Kent kapısında hasımlarıyla tartışırken Utanç duymayacaklar.D Not 127:5 "Kent kapısında": Eski zamanlarda mahkeme kent kapısında yapılırdı.

128. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 128

Mez.128: 1 Ne mutlu RAB'den korkana, O'nun yolunda yürüyene!

Mez.128: 2 Emeğinin ürününü yiyeceksin, Mutlu ve başarılı olacaksın.

Mez.128: 3 Eşin evinde verimli bir asma gibi olacak; Çocukların zeytin filizleri gibi sofranın çevresinde.

Mez.128: 4 İşte RAB'den korkan kişi Böyle kutsanacak.

Mez.128: 5 RAB seni Siyon'dan kutsasın! Yeruşalim'in gönencini göresin,

Bütün yaşamın boyunca!

Mez.128: 6 Çocuklarının çocuklarını göresin! İsrail'e esenlik olsun!

129. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 129

Mez.129: 1 Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar; Şimdi söylesin İsrail:

Mez.129: 2 "Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar, Ama yenemediler beni.

Mez.129: 3 Çiftçiler saban sürdüler sırtımda, Upuzun iz bıraktılar."

Mez.129: 4 Ama RAB adildir, Kesti kötülerin bağlarını.

Mez.129: 5 Siyon'dan nefret eden herkes Utanç içinde geri çekilsin.

Mez.129: 6 Damlardaki ota, Büyümeden kuruyan ota dönsünler.

Mez.129: 7 Orakçı avucunu, Demetçi kucağını dolduramaz onunla.

Mez.129: 8 Yoldan geçenler de, "RAB sizi kutsasın, RAB'bin adıyla sizi kutsarız" demezler.

130. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 130

Mez.130: 1 Derinliklerden sana sesleniyorum, ya RAB,

Mez.130: 2 Sesimi işit, ya Rab, Yalvarışıma iyi kulak ver!

Mez.130: 3 Ya RAB, sen suçların hesabını tutsan, Kim ayakta kalabilir, ya Rab?

Mez.130: 4 Ama sen bağışlayıcısın, Öyle ki senden korkulsun.

Mez.130: 5 RAB'bi gözlüyorum, Canım RAB'bi gözlüyor, Umut bağlıyorum O'nun sözüne.

Mez.130: 6 Sabahı gözleyenlerden, Evet, sabahı gözleyenlerden daha çok, Canım Rab'bi gözlüyor.

Mez.130: 7 Ey İsrail, RAB'be umut bağla! Çünkü RAB'de sevgi, Tam kurtuluş vardır.

Mez.130: 8 İsrail'i bütün suçlarından Fidyeyle O kurtaracaktır.

131. Mezmur Davut'un hac ilahisi

BÖLÜM 131

Mez.131: 1 Ya RAB, yüreğimde gurur yok, Gözüm yükseklerde değil. Büyük işlerle, Kendimi aşan harika işlerle uğraşmıyorum.

Mez.131: 2 Tersine, ana kucağında sütten kesilmiş çocuk gibi, Kendimi yatıştırıp huzur buldum, Sütten kesilmiş çocuğa döndüm.

Mez.131: 3 Ey İsrail, RAB'be umut bağla Şimdiden sonsuza dek!

132. Mezmur(2Ta.6:41-42)Hac ilahisi

BÖLÜM 132

Mez.132: 1-2 Ya RAB, Davut'un hatırı için, Çektiği bütün zorlukları, Sana nasıl ant içtiğini, Yakup'un güçlü Tanrısı'na adak adadığını anımsa:

Mez.132: 3 "Evime gitmeyeceğim, Yatağıma uzanmayacağım,

Mez.132: 4 Gözlerime uyku girmeyecek, Göz kapaklarım kapanmayacak,

Mez.132: 5 RAB'be bir yer, Yakup'un güçlü Tanrısı'na bir konut buluncaya dek."

Mez.132: 6 Antlaşma Sandığı'nın Efrata'da olduğunu duyduk, Onu Yaar kırlarında bulduk.

Mez.132: 7 "RAB'bin konutuna gidelim, Ayağının taburesi önünde tapınalım" dedik.

Mez.132: 8 Çık, ya RAB, yaşayacağın yere, Gücünü simgeleyen sandıkla birlikte.

Mez.132: 9 Kâhinlerin doğruluğu kuşansın, Sadık kulların sevinç çığlıkları atsin.

Mez.132: 10 Kulun Davut'un hatırı için, Meshettiğin krala yüz çevirme.

Mez.132: 11 RAB Davut'a kesin ant içti, Andından dönmez: "Senin soyundan birini tahtına oturtacağım.

Mez.132: 12 Eğer oğulların antlaşmama, Vereceğim öğütlere uyarlarsa, Onların oğulları da sonsuza dek Senin tahtına oturacak."

Mez.132: 13 Çünkü RAB Siyon'u seçti, Onu konut edinmek istedi.

Mez.132: 14 "Sonsuza dek yaşayacağım yer budur" dedi, "Burada oturacağım, çünkü bunu kendim istedim.

Mez.132: 15 Çok bereketli kılacağım erzağını, Yiyecekle doyuracağım yoksullarını.

Mez.132: 16 Kurtuluşla donatacağım kâhinlerini; Hep sevinç ezgileri söyleyecek sadık kulları.

Mez.132: 17 Burada Davut soyundan güçlü bir kral çıkaracağım, Meshettiğim kralın soyunu ışık olarak sürdüreceğim.

Mez.132: 18 Düşmanlarını utanca bürüyeceğim, Ama onun başındaki taç parıldayacak."

133. MezmurDavut'un hac ilahisi

BÖLÜM 133

Mez.133: 1 Ne iyi, ne güzeldir, Birlik içinde kardeşçe yaşamak!

Mez.133: 2 Başa sürülen değerli yağ gibi, Sakaldan, Harun'un sakalından Kaftanının yakasına dek inen yağ gibi.

Mez.133: 3 Hermon Dağı'na yağan çiy Siyon dağlarına yağıyor sanki. Çünkü RAB orada bereketi, Sonsuz yaşamı buyurdu.

134. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 134

Mez.134: 1 Ey sizler, RAB'bin bütün kulları, RAB'bin Tapınağı'nda gece hizmet edenler, O'na övgüler sunun!

Mez.134: 2 Ellerinizi kutsal yere doğru kaldırıp RAB'be övgüler sunun!

Mez.134: 3 Yeri göğü yaratan RAB kutsasın sizi Siyon'dan.

135. Mezmur(Mez.115: 4-11)

BÖLÜM 135

Mez.135: 1-2 RAB'be övgüler sunun! RAB'bin adına övgüler sunun, Ey RAB'bin kulları! Ey sizler, RAB'bin Tapınağı'nda, Tanrımız'ın Tapınağı'nın avlularında hizmet edenler, Övgüler sunun!

Mez.135: 3 RAB'be övgüler sunun, Çünkü RAB iyidir. Adını ilahilerle övün, Çünkü hoştur bu.

Mez.135: 4 RAB kendine Yakup soyunu, Öz halkı olarak İsrail'i seçti.

Mez.135: 5 Biliyorum, RAB büyüktür, Rabbimiz bütün ilahlardan üstündür.

Mez.135: 6 RAB ne isterse yapar, Göklerde, yeryüzünde, Denizlerde, bütün derinliklerde.

Mez.135: 7 Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir, Yağmur için şimşek çaktırır, Ambarlarından rüzgar estirir.

Mez.135: 8 İnsanlardan hayvanlara dek Mısır'da ilk doğanları öldürdü.

Mez.135: 9 Ey Mısır, senin orta yerinde, Firavunla bütün görevlilerine Belirtiler, şaşılmalı işler gösterdi.

Mez.135: 10 Birçok ulusu bozguna uğrattı, Güçlü kralları öldürdü:

Mez.135: 11 Amorlu kral Sihon'u, Başan Kralı Og'u, Bütün Kenan krallarını.

Mez.135: 12 Topraklarını mülk, Evet, mülk olarak halkı İsrail'e verdi.

Mez.135: 13 Ya RAB, adın sonsuza dek sürecek, Bütün kuşaklar seni anacak.

Mez.135: 14 RAB halkını haklı çıkarır, Kullarına acır.

Mez.135: 15 Ulusların putları altın ve gümüşten yapılmış, İnsan elinin eseridir.

Mez.135: 16 Ağızları var, konuşmazlar, Gözleri var, görmezler,

Mez.135: 17 Kulakları var, duymazlar, Soluk alıp vermezler.

Mez.135: 18 Onları yapan, onlara güvenen herkes Onlar gibi olacak!

Mez.135: 19 Ey İsrail halkı, RAB'be övgüler sun! Ey Harun soyu, RAB'be

övgüler sun!

Mez.135: 20 Ey Levi soyu, RAB'be övgüler sun! RAB'be övgüler sunun, ey RAB'den korkanlar!

Mez.135: 21 Yeruşalım'de oturan RAB'be Siyon'dan övgüler sunulsun! RAB'be övgüler sunun!

136. Mezmur

BÖLÜM 136

Mez.136: 1 Şükredin RAB'be, çünkü O iyidir,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 2 Şükredin tanrılar Tanrısı'na,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 3 Şükredin rabler Rabbi'ne,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 4 Büyük harikalar yapan tek varlığa,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 5 Gökleri bilgece yaratana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 6 Yeri sular üzerine yayana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 7 Büyük ışıklar yaratana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 8 Gündüze egemen olsun diye güneşi,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 9 Geceye egemen olsun diye ayı ve yıldızları yaratana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 10 Mısır'da ilk doğanları öldürene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 11-12 Güçlü eli, kudretli koluylaSevgisi sonsuzdur;İsrail'i Mısır'dan çıkarana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 13 Kızıldeniz'i ikiye bölene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 14 İsrail'i ortasından geçirene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 15 Firavunla ordusunu Kızıldeniz'e dökene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 16 Kendi halkını çölde yürütene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 17 Büyük kralları vurana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 18 Güçlü kralları öldürene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 19 Amorlu kral Sihon'u,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 20 Başan Kralı Og'u öldürene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 21-22 Topraklarını mülk olarak,Sevgisi sonsuzdur; Kulu İsrail'e mülk verene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 23 Düşkün günlerimizde bizi anımsayana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 24 Düşmanlarımızdan bizi kurtarana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 25 Bütün canlılara yiyecek verene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 26 Şükredin Göklerin Tanrısı'na,Sevgisi sonsuzdur.

137. Mezmur

BÖLÜM 137

Mez.137: 1 Babil ırmakları kıyısında oturup Siyon'u andıkça ağladık;

Mez.137: 2 Çevredeki kavaklara Lirlerimizi astık.

Mez.137: 3 Çünkü orada bizi tutsak edenler bizden ezgiler, Bize zulmedenler bizden şenlik istiyor, "Siyon ezgilerinden birini okuyun bize!" diyorlardı.

Mez.137: 4 Nasıl okuyabiliriz RAB'bin ezgisini El toprağında?

Mez.137: 5 Ey Yerus alim, seni unutursam, Saę elim kurusun.

Mez.137: 6 Seni anmaz, Yerus alim'i en b y k sevincimden  st n tutmazsam, Dilim damaęıma yapıřsın!

Mez.137: 7 Yerus alim'in d řt ę  g n, "Yıkın onu, yıkın temellerine kadar!" Diyen Edomlular'ın tavrını anımsa, ya RAB.

Mez.137: 8 Ey sen, yıkılası Babil kızı, Bize yaptıklarını Sana  detecek olana ne mutlu!

Mez.137: 9 Ne mutlu senin yavrularını tutup Kayalarda par alayacak insana!

138. Mezmur Davut'un mezmuru

B L M 138

Mez.138: 1 B t n y reęimle sana ř kredirim, ya RAB, ilahlar  n nde seni ilahilerle  verim.

Mez.138: 2 Kutsal tapınaęına doęru eęilir, Adına ř kredirim, Sevgin, sadakatin i in.   nk  adını ve s z n  her řeyden  st n tuttun.

Mez.138: 3 Seslendięim g n bana yanıt verdin, İ ime g   koydun, beni y reklendirdin.

Mez.138: 4 ř kretsin sana, ya RAB, yery z  krallarının t m ,   nk  aęzından  ıkan s zleri iřittiler.

Mez.138: 5 Yaptıęın iřleri ezgilerle  vs nler, ya RAB,   nk   ok y cesin.

Mez.138: 6 RAB y kse de, Al akg n ll leri g zetir, K stahları uzaktan tanır.

Mez.138: 7 Sıkıntıya düşersem, canımı korur, Düşmanlarımın öfkesine karşı el kaldırırsın, Sağ elin beni kurtarır.

Mez.138: 8 Ya RAB, her şeyi yaparsın benim için. Sevgin sonsuzdur, ya RAB, Elinin eserini bırakma!

139. MezmurMüzık şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 139

Mez.139: 1 Ya RAB, sınavıp tanıdın beni.

Mez.139: 2 Oturup kalkışımı bilirsin, Niyetimi uzaktan anlarsın.

Mez.139: 3 Gittiğim yolu, yattığım yeri inceden inceye elersin, Bütün yaptıklarımın haberin var.

Mez.139: 4 Daha sözü ağızıma almadan, Söyleyeceğim her şeyi bilirsin, ya RAB.

Mez.139: 5 Beni çepeçevre kuşattın, Elini üzerime koydun.

Mez.139: 6 Kaldıramam böylesi bir bilgiyi, Başa çıkamam, erişemem.

Mez.139: 7 Nereye gidebilirim senin Ruhun'dan, Nereye kaçabilirim huzurundan?

Mez.139: 8 Göklere çıksam, oradasın, Ölüler diyarına yatak sersem, yine oradasın.

Mez.139: 9 Seherin kanatlarını alıp uçsam, Denizin ötesine konsam,

Mez.139: 10 Orada bile elin yol gösterir bana, Sağ elin tutar beni.

Mez.139: 11 Desem ki, "Karanlık beni kaplasın, Çevremdeki aydınlık geceye dönsün."

Mez.139: 12 Karanlık bile karanlık sayılmaz senin için, Gece, gündüz gibi ışıldar, Karanlıkla aydınlık birdir senin için.

Mez.139: 13 İç varlığımı sen yarattın, Annemin rahminde beni sen ördün.

Mez.139: 14 Sana övgüler sunarım, Çünkü müthiş ve harika yaratılmışım. Ne harika işlerin var! Bunu çok iyi bilirim.

Mez.139: 15 Gizli yerde yaratıldığımda, Yerin derinliklerinde örüldüğümde, Bedenim senden gizli değildi.

Mez.139: 16 Henüz döl yatağındayken gözlerin gördü beni; Bana ayrılan günlerin hiçbirisi gelmeden, Hepsi senin kitabına yazılmıştı.

Mez.139: 17 Hakkımdaki düşüncelerin ne değerli, ey Tanrı, Sayıları ne çok!

Mez.139: 18 Kum tanelerinden fazladır saymaya kalksam. Uyanıyorum, hâlâ seninleyim.

Mez.139: 19 Ey Tanrı, keşke kötülerini öldürsen! Ey eli kanlı insanlar, uzaklaşın benden!

Mez.139: 20 Çünkü senin için kötü konuşuyorlar, Adını kötüye kullanıyor düşmanların.

Mez.139: 21 Ya RAB, nasıl tiksiniyorsun senden tiksinenlerden? Nasıl iğrenmem sana başkaldıranlardan?

Mez.139: 22 Onlardan tümüyle nefret ediyor, Onları düşman sayıyorum.

Mez.139: 23 Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi, Sına beni, öğren kaygılarımı.

Mez.139: 24 Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı, Öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!

140. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 140

Mez.140: 1 Ya RAB, kurtar beni kötü insandan, Koru beni zorbadan.

Mez.140: 2 Onlar yüreklerinde kötülük tasarlar, Savaşı sürekli körükler,

Mez.140: 3 Yılan gibi dillerini bilerler, Engerek zehiri var dudaklarının altında.

Mez.140: 4 Ya RAB, sakın beni kötünün elinden, Koru beni zorbadan; Bana çelme takmayı tasarlıyorlar.

Mez.140: 5 Küstahlar benim için tuzak kurdu, Haydutlar ağ gerdi; Yol kenarına kapan koydular benim için.

Mez.140: 6 Sana diyorum, ya RAB: "Tanrım sensin." Yalvarışıma kulak ver, ya RAB.

Mez.140: 7 Ey Egemen RAB, güçlü kurtarıcım, Savaş gününde başımı korudun.

Mez.140: 8 Kötülerin dileklerini yerine getirme, ya RAB, Tasarılarını ileri götürme! Yoksa gurura kapılırlar.

Mez.140: 9 Beni kuşatanların başını, Dudaklarından dökülen fesat kaplasın.

Mez.140: 10 Kızgın korlar yağsın üzerlerine! Ateşe, dipsiz çukurlara atılsınlar, Bir daha kalkamasınlar.

Mez.140: 11 İftiracılara ülkede hayat kalmasın, Felaket zorbaları amansızca avlasın.

Mez.140: 12 Biliyorum, RAB mazlumun davasını savunur, Yoksulları haklı çıkarır.

Mez.140: 13 Kuşkusuz doğrular senin adına şükredecek, Dürüstler senin huzurunda oturacak.

141. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 141

Mez.141: 1 Seni çağırıyorum, ya RAB, yardımına koş! Sana yakarınca sesime kulak ver!

Mez.141: 2 Duam önünde yükselen buhur gibi, El açışım akşam sunusu gibi kabul görsün!

Mez.141: 3 Ya RAB, ağzıma bekçi koy, Dudaklarımın kapısını koru!

Mez.141: 4 Yüreğim kötülüğe eğilim göstermesin, Suç işleyenlerin fesadına bulaşmayayım; Onların nefis yemeklerini tatmayayım.

Mez.141: 5 Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır, Azarlasa, başa sürülen yağ gibidir, Başım reddetmez onu. Çünkü duam hep kötülere karşıdır.

Mez.141: 6 Önderleri kayalardan aşağı atılınca, Dinleyecekler tatlı sözlerimi.

Mez.141: 7 Sabanla sürülüp yarılmış toprak gibi, Saçılmış kemiklerimiz ölümler diyarının ağzına.

Mez.141: 8 Ancak gözlerim sende, ey Egemen RAB, Sana sığınıyorum, beni savunmasız bırakma!

Mez.141: 9 Koru beni kurdukları tuzaktan, Suç işleyenlerin kapanlarından.

Mez.141: 10 Ben güvenlik içinde geçip giderken, Kendi ağlarına düşsün kötüler.

142. Mezmur Davut'un Maskili - Mağaradayken ettiği dua

BÖLÜM 142

Mez.142: 1 Yüksek sesle yakarıyorum RAB'be, Yüksek sesle RAB'be

yalvarıyorum.

Mez.142: 2 Önüne döküyorum yakınmalarımı, Önünde anlatıyorum sıkıntılarımı.

Mez.142: 3 Bunalıma düştüğümde, Gideceğim yolu sen bilirsin. Tuzak kurdular yürüdüğüm yola.

Mez.142: 4 Sağıma bak da gör, Kimse saymıyor beni, Sığınacak yerim kalmadı, Kimse aramıyor beni.

Mez.142: 5 Sana haykırıyorum, ya RAB: "Sığınağım, Yaşadığımız bu dünyada nasibim sensin" diyorum.

Mez.142: 6 Haykırışıma kulak ver, Çünkü çok çaresizim; Kurtar beni ardıma düşenlerden, Çünkü benden güçlüler.

Mez.142: 7 Çıkar beni zindandan, Adına şükredeyim. O zaman doğrular çevremi saracak, Bana iyilik ettiğin için.

143. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 143

Mez.143: 1 Duamı işit, ya RAB, Yalvarışlarıma kulak ver! Sadakatinle, doğruluğunla yanıtla beni!

Mez.143: 2 Kulunla yargıya girme, Çünkü hiçbir canlı senin karşında aklanmaz.

Mez.143: 3 Düşman beni kovalıyor, Ezip yere seriyor. Çoktan ölmüş olanlar gibi, Beni karanlıklarda oturtuyor.

Mez.143: 4 Bu yüzden bunalıma düştüm, Yüreğim perişan.

Mez.143: 5 Geçmiş günleri anıyor, Bütün yaptıklarını derin derin düşünüyor, Ellerin işine bakıp dalıyorum.

Mez.143: 6 Ellerimi sana açıyorum, Canım kurak toprak gibi sana susamış.

Mez.143: 7 Çabuk yanıtla beni, ya RAB, Tükeniyorum. Çevirme benden yüzünü, Yoksa ölüm çukuruna inen ölümlere dönerim.

Mez.143: 8 Sabahları duyur bana sevgini, Çünkü sana güveniyorum; Bana gideceğim yolu bildir, Çünkü duam sanadır.

Mez.143: 9 Düşmanlarımdan kurtar beni, ya RAB; Sana sığınıyorum.

Mez.143: 10 Bana istemini yapmayı öğret, Çünkü Tanrım'sın benim. Senin iyi Ruhun Düz yolda bana öncülük etsin!

Mez.143: 11 Ya RAB, adın uğruna yaşam ver bana, Doğruluğunla kurtar beni sıkıntıdan.

Mez.143: 12 Sevginden ötürü, Öldür düşmanlarımı, Yok et bütün hasımlarımı, Çünkü senin kulunum ben.

144. Mezmur Davut'un mezmuru

BÖLÜM 144

Mez.144: 1 Ellerime vuruşmayı, Parmaklarıma savaşmayı öğreten Kayam RAB'be övgüler olsun!

Mez.144: 2 O'dur benim vefalı dostum, kalem, Kurtarıcım, kulem, Kalkanım, O'na sığınırım; O'dur halkları bana boyun eğdiren!

Mez.144: 3 Ya RAB, insan ne ki, onu gözetesin, İnsan soyu ne ki, onu düşünesin?

Mez.144: 4 İnsan bir soluğu andırır, Günleri geçici bir gölge gibidir.

Mez.144: 5 Ya RAB, gökleri yar, aşağıya in, Dokun dağlara, tütsünler.

Mez.144: 6 Şimşek çaktır, dağıt düşmanı, Savur oklarını, şaşkına çevir onları.

Mez.144: 7 Yukarıdan elini uzat, kurtar beni; Çıkar derin sulardan, Al eloğlunun elinden.

Mez.144: 8 Onların ağzı yalan saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.

Mez.144: 9 Ey Tanrı, sana yeni bir ezgi söyleyeyim, Seni on telli çenkle, ilahilerle öveyim.

Mez.144: 10 Sensin kralları zafere ulaştıran, Kulun Davut'u kötülük kılıcından kurtaran.

Mez.144: 11 Kurtar beni, özgür kıl Eloğlunun elinden. Onların ağzı yalan saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.

Mez.144: 12 O zaman gençliğinde Sağlıklı yetişen fidan gibi olacak oğullarımız, Sarayın oymalı sütunları gibi olacak kızlarımız.

Mez.144: 13 Her türlü ürünle dolup taşacak ambarlarımız; Binlerce, on binlerce yavrulayacak Çayırlarda davarlarımız.

Mez.144: 14 Semiz olacak sığırlarımız; Surlarımıza gedik açılmayacak, İnsanlarımız sürgün edilmeyecek, Meydanlarımızda feryat duyulmayacak!

Mez.144: 15 Ne mutlu bunlara sahip olan halka! Ne mutlu Tanrısı RAB olan halka!

145. Mezmur Davut'un övgü ilahisi

BÖLÜM 145

Mez.145: 1 Ey Tanrım, ey Kral, seni yücelteceğim, Adını sonsuza dek

öveceğim.

Mez.145: 2 Seni her gün övecek, Adını sonsuza dek yücelteceğim.

Mez.145: 3 RAB büyüktür, yalnız O övgüye yaraşıktır, Akıl ermez büyüklüğüne.

Mez.145: 4 Yaptıkların kuşaktan kuşağa şükranla anılacak, Güçlü işlerin duyurulacak.

Mez.145: 5 Düşüneceğim harika işlerini, İnsanlar büyüklüğünü, yüce görkemini konuşacak.

Mez.145: 6 Yaptığın müthiş işlerin gücünden söz edecekler, Ben de senin büyüklüğünü duyuracağım.

Mez.145: 7 Eşsiz iyiliğinin anılarını kutlayacak, Sevinç ezgileriyle övecekler doğruluğunu.

Mez.145: 8 RAB lütufkâr ve sevecendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.

Mez.145: 9 RAB herkese iyi davranır, Sevecenliği bütün yapıtlarını kapsar.

Mez.145: 10 Bütün yapıtların sana şükreder, ya RAB, Sadık kulların sana övgüler sunar.

Mez.145: 11 Krallığının yüceliğini anlatır, Kudretini konuşur;

Mez.145: 12 Herkes senin gücünü, Krallığının yüce görkemini bilsin diye.

Mez.145: 13 Senin krallığın ebedi krallıktır, Egemenliğin kuşaklar boyunca sürer. RAB verdiği bütün sözleri tutar, Her davranışı sadıktır.

Mez.145: 14 RAB her düşene destek olur, İki büküm olanları doğrultur.

Mez.145: 15 Herkesin umudu sende, Onlara yiyeceklerini zamanında

veren sensin.

Mez.145: 16 Elini açar, Bütün canlıları doyurursun dilediklerince.

Mez.145: 17 RAB bütün davranışlarında adil, Yaptığı bütün işlerde sevecendir.

Mez.145: 18 RAB kendisine yakaran, İçtenlikle yakaran herkese yakındır.

Mez.145: 19 Dileğini yerine getirir kendisinden korkanların, Feryatlarını işitir, onları kurtarır.

Mez.145: 20 RAB korur kendisini seven herkesi, Yok eder kötülerin hepsini.

Mez.145: 21 RAB'be övgüler sunsun ağzım! Bütün canlılar O'nun kutsal adına, Sonsuza dek övgüler dizesin.

146. Mezmur

BÖLÜM 146

Mez.146: 1 RAB'be övgüler sunun! Ey gönlüm, RAB'be övgüler sun.

Mez.146: 2 Yaşadıkça RAB'be övgüler sunacak, Var oldukça Tanrım'a ilahiler söyleyeceğim.

Mez.146: 3 Önderlere, Sizi kurtaramayacak insanlara güvenmeyin.

Mez.146: 4 O son soluğunu verince toprağa döner, O gün tasarıları da biter.

Mez.146: 5 Ne mutlu yardımcısı Yakup'un Tanrısı olan insana, Umudu Tanrısı RAB'de olana!

Mez.146: 6 Yeri göğü, Denizi ve içindeki her şeyi yaratan, Sonsuza dek sadık kalan,

Mez.146: 7 Ezilenlerin hakkını alan, Açlara yiyecek sağlayan O'dur. RAB tutsakları özgür kılar,

Mez.146: 8 Körlerin gözünü açar, İki büklüm olanları doğrultur, Doğruları sever.

Mez.146: 9 RAB garipleri korur, Öksüze, dul kadına yardım eder, Kötülerin yolunuysa saptırır.

Mez.146: 10 RAB Tanrın sonsuza dek, ey Siyon, Kuşaklar boyunca egemenlik sürecek. RAB'be övgüler sunun!

147. Mezmur

BÖLÜM 147

Mez.147: 1 RAB'be övgüler sunun! Ne güzel, ne hoş Tanrımız'ı ilahilerle övmek! O'na övgü yaraşır.

Mez.147: 2 RAB yeniden kuruyor Yeruşalim'i, Bir araya topluyor İsrail'in sürgünlerini.

Mez.147: 3 O kırık kalplileri iyileştirir, Yaralarını sarar.

Mez.147: 4 Yıldızların sayısını belirler, Her birini adıyla çağırır.

Mez.147: 5 Rabbimiz büyük ve çok güçlüdür, Sınırsızdır anlayışı.

Mez.147: 6 RAB mazlumlara yardım eder, Kötüleri yere çalar.

Mez.147: 7 RAB'be şükran ezgileri okuyun, Tanrımız'ı lirle, ilahilerle övün.

Mez.147: 8 O'dur gökleri bulutlarla kaplayan, Yeryüzüne yağmur sağlayan, Dağlarda ot bitiren.

Mez.147: 9 O yiyecek sağlar hayvanlara, Bağrıışan kuzgun yavrularına.

Mez.147: 10 Ne atın gücünden zevk alır, Ne de insanın yiğitliğinden hoşlanır.D Not 147:10 "Yiğitliğinden": İbranice "Bacaklarından".

Mez.147: 11 RAB kendisinden korkanlardan, Sevgisine umut bağlayanlardan hoşlanır.

Mez.147: 12 RAB'bi yücelt, ey Yeruşalim! Tanrın'a övgüler sun, ey Siyon!

Mez.147: 13 Çünkü senin kapılarının kol demirlerine güç katar, İçindeki halkı kutsar.

Mez.147: 14 Sınırlarını esenlik içinde tutar, Seni en iyi buğdayla doyurur.

Mez.147: 15 Yeryüzüne buyruğunu gönderir, Sözü çarçabuk yayılır.

Mez.147: 16 Yapağı gibi kar yağdırır, Kırığı küllü gibi saçar.

Mez.147: 17 Aşağıya iri iri dolu savurur, Kim dayanabilir soğuğuna?

Mez.147: 18 Buyruk verir, eritir buzları, Rüzgarını estirir, sular akmaya başlar.

Mez.147: 19 Sözü Yakup soyuna, Kurallarını, ilkelerini İsrail'e bildirir.

Mez.147: 20 Başka hiçbir ulus için yapmadı bunu, Onlar O'nun ilkelerini bilmezler. RAB'be övgüler sunun!

148. Mezmur

BÖLÜM 148

Mez.148: 1 RAB'be övgüler sunun! Göklerden RAB'be övgüler sunun, Yücelerde O'na övgüler sunun!

Mez.148: 2 Ey bütün melekleri, O'na övgüler sunun, Övgüler sunun O'na, ey bütün göksel orduları!

Mez.148: 3 Ey güneş, ay, O'na övgüler sunun, Övgüler sunun O'na, ey ışıldayan bütün yıldızlar!

Mez.148: 4 Ey göklerin gökleri Ve göklerin üstündeki sular, O'na övgüler sunun!

Mez.148: 5 RAB'bin adına övgüler sunsunlar, Çünkü O buyruk verince, var oldular;

Mez.148: 6 Bozulmayacak bir kural koyarak, Onları sonsuza dek yerlerine oturttu.

Mez.148: 7 Yeryüzünden RAB'be övgüler sunun, Ey deniz canavarları, bütün enginler,

Mez.148: 8 Şimşek, dolu, kar, bulutlar, O'nun buyruğuna uyan fırtınalar,

Mez.148: 9 Dağlar, bütün tepeler, Meyve ağaçları, sedir ağaçları,

Mez.148: 10 Yabanıl ve evcil hayvanlar, Sürüngenler , uçan kuşlar,

Mez.148: 11 Yeryüzünün kralları, bütün halklar, Önderler, yeryüzünün bütün yöneticileri,

Mez.148: 12 Delikanlılar, genç kızlar, Yaşlılar, çocuklar!

Mez.148: 13 RAB'bin adına övgüler sunsunlar, Çünkü yalnız O'nun adı yücedir. O'nun yüceliği yerin göğün üstündedir.

Mez.148: 14 RAB kendi halkını güçlü kıldı, Bütün sadık kullarına, Kendisine yakın olan halka, İsraililer'e ün kazandırdı. RAB'be övgüler sunun!

149. Mezmur

BÖLÜM 149

Mez.149: 1 RAB'be övgüler sunun! RAB'be yeni bir ezgi söyleyin, Sadık kullarının toplantısında O'nu ezgilerle övün!

Mez.149: 2 İsrail Yaraticısı'nda sevinç bulsun, Siyon halkı Kralları'yla coşsun!

Mez.149: 3 Dans ederek övgüler sunsunlar O'nun adına, Tef ve lir çalarak O'nu ilahilerle övsünler!

Mez.149: 4 Çünkü RAB halkından hoşlanır, Alçakgönüllüleri zafer tacıyla süsler.

Mez.149: 5 Bu onurla mutlu olsun sadık kulları, Sevinç ezgileri okusunlar yataklarında!

Mez.149: 6 Ağızlarında Tanrı'ya yüce övgüler, Elllerinde iki ağızlı kılıçla

Mez.149: 7 Uluslardan öç alsınlar, Halkları cezalandırırsınlar,

Mez.149: 8 Krallarını zincire, Soylularını prangaya vursunlar!

Mez.149: 9 Yazılan kararı onlara uygulasınlar! Bütün sadık kulları için onurdur bu. RAB'be övgüler sunun!

150. Mezmur

BÖLÜM 150

Mez.150: 1 RAB'be övgüler sunun! Kutsal yerde Tanrı'ya övgüler sunun! Gücünü gösteren göklerde övgüler sunun O'na!

Mez.150: 2 Övgüler sunun O'na güçlü işleri için! Övgüler sunun O'na eşsiz büyüklüğüne yaraşır biçimde!

Mez.150: 3 Boru çalarak O'na övgüler sunun! Çenkle ve lirle O'na övgüler sunun!

Mez.150: 4 Tef ve dansla O'na övgüler sunun! Saz ve neyle O'na övgüler sunun!

Mez.150: 5 Zillerle O'na övgüler sunun! Çınlayan zillerle O'na övgüler sunun!

Mez.150: 6 Bütün canlı varlıklar RAB'be övgüler sunsun! RAB'be övgüler sunun!